

นิกบญเทเรชา
แหงกัลกัตตา
(1910 - 1997)

บิตยสารคากอสิกรายเดือน

จุดมตาบต

กันยายน 2016

พินโพยพรคธองเรก ค.ศ. 1917 / พ.ศ. 2460

“เม็นทำให้ความคิดและจิตของเราป่วย เม็นคือยาพิษต่อความคิดของเรา และแน่นอน การบูชาเม็นตราคือยาพิษต่อความเชื่อของเราด้วย เม็นนำเราเข้าสู่หนทางของการอิจจา การทะเลาะแตกแยก ความหวาดระแวง และความขัดแย้ง”

ข้อคิดจากสมเด็จพระสันตะปาปาฟรังซิส
วันที่ 20 กันยายน 2013

**พระประสงค์ของสมเด็จพระสันตะปาปาฟรังซิส
ประจำปี ค.ศ. 2016 กันยายน**

เพื่อให้แต่ละคนมีส่วนร่วมในความดีส่วนรวมและในการสร้างสังคมที่ให้นุขยัเป็นศูนย์กลาง

**เพื่อให้การร่วมพิธีศีลศักดิ์สิทธิ์ และในการรำพึงพระคัมภีร์
คริสตชนจะได้ตระหนักถึงพันธกิจการประกาศพระวรสารมากยิ่งขึ้นเสมอ**

ชุมชนทรัพย์

พระคัมภีร์ 2016

ทูตของพระเจ้าที่โบคิม

(วณด 2:1-5)

เริ่มต้นหนังสือ “ผู้วินิจฉัย” เราก็พบสาเหตุว่า ทำไมชาวอิสราเอล เมื่อพ้นออกมาจากการเป็นทาสในประเทศอียิปต์เข้าไปในแผ่นดินคักดีลิสท์ แต่ก็ยังมีได้ครอบครองแผ่นดินนั้นเป็นกรรมสิทธิ์ พวกเขาบางคนถึงกับซบหน้าลงร้องไห้ และเรียกตำบลสถานที่ที่ทูตของพระเจ้าชี้แจงเหตุผลแก่เขาตรงนั้นว่า “โบคิม” ภาษาฮีบรู แปลว่า “ผู้ร้องไห้” ซึ่งก็สมควรแล้ว

“พระเจ้าข้า วิทยุณของข้าพเจ้าพยศรายดั่งม้าป่าที่ไม่เชื่อง
วันวัยของอิสราเอลสิ้นเปลืองไปกับความหัวดื้อและละเมิดพระสัญญากับพระเจ้า
จนวัยหนุ่มสาวของข้าพเจ้าทุกคนผ่านไปอย่างสูญเปล่า...”

พระเจ้าตรัสว่า...

“เมื่ออิสราเอลยังเด็ก เราก็รักเขา
เราได้เรียกบุตรของเราออกมาจากอียิปต์
เรายังเรียกเขาทั้งหลายมากเท่าใด
เขาก็ยิ่งเดินไปจากเรามากเท่านั้น
เขาถวายเครื่องบูชาแก่พระบาอัล
และเผากำยานแก่บรรดารูปเคารพ
เราสอนเอเฟราอิมให้เดิน เราอุ้มเขาทั้งหลายไว้
แต่เขาไม่รู้ว่าจะเอาใจใส่เขา
เราใช้เชือกแห่งมนุษยธรรม
และใช้สายสะพายแห่งความรักจงเขา
เราเป็นเหมือนผู้ที่ยกทารกมาจูบแก้ม
และก้มลงป้อนอาหารให้เขา” (โฮเซยา 11:1-4)

โยชูวารู้แล้วว่า ตั้งแต่เนิ่นไปทุกเผ่าทั้ง 12 ตระกูลจะต้องต่อสู้ช่วงชิงเอาแผ่นดินที่พระประทานให้ ตรงที่ซึ่งพวกเขาอยู่นอนั้น มาครอบครองด้วยความยากลำบาก เพื่อเรียนรู้การช่วยกู้จากองค์พระผู้เป็นเจ้า

... เรากำลังจะเริ่มการต่อสู้ของวีรบุรุษแต่ละคนแห่งเผ่าทั้ง 12 ของอิสราเอล ในหนังสือพระคัมภีร์เล่มที่มีชื่อว่า “ผู้วินิจฉัย” ตรงนี้ด้วยกัน **๕**

ปกหน้า

อุดมศานต์ขอร่วมยินดีโอกาสที่สมเด็จพระสันตะปาปา ฟรังซิสทรงสถาปนาบุญราศีเทเรซาแห่งกัลกัตตาเป็นนักบุญ เมื่อวันที่ 4 กันยายน ปีนี้ เดือนนี้จึงขอนำภาพท่านนักบุญ ขึ้นปกเพื่อร่วมยินดี มิใช่กับมวลคริสตชนเท่านั้น แต่ผู้มีน้ำใจดีทั่วโลกที่ทราบข่าวการสถาปนาเป็นนักบุญของท่านครั้งนี้ ไม่ว่าจะ เป็นคริสตชนหรือความเชื่ออื่นใด ต่างก็พร้อมใจเห็นด้วยกับการที่พระศาสนจักรได้ยกท่านขึ้นเป็นนักบุญของพระเยซูเจ้า ในครั้งนี้ นับเป็นการส่งท้ายปีศักดิ์สิทธิ์แห่งเมตตาธรรมได้อย่างเหมาะสมยิ่ง เพราะงานเมตตาที่เป็นรูปธรรมสามารถประกาศการประทับอยู่ของพระเจ้าในโลกของเราได้อย่างชัดเจนที่สุดและนักบุญเทเรซาแห่งกัลกัตตาก็ได้แสดงให้เห็นว่า เราได้เห็นพระเจ้าในกิจการงานเมตตาธรรมที่ท่านปฏิบัติตลอดชีวิตบนโลกนี้ของท่าน อันเป็นแบบอย่างให้แก่เราจะได้ทำกิจการเมตตาธรรมกันต่อเนื่องสืบไป

ปกหน้าใน

“การเสียสละในชีวิตจริงนั้นเรียกร้องค่า...
จำต้องเจ็บปวดและสูญเสียตัวตนเอง
มอบตัวเองทั้งหมดแด่พระเจ้า
พระองค์จะได้ทรงทำให้ชีวิตคุณสมบูรณ์
ครบครันไปในงานสำคัญยิ่งใหญ่
ด้วยเมื่อไรที่คุณต้องมีความเชื่อ
ในความรักของพระเจ้า
มากกว่าความอ่อนแอของตัวเอง”
...นักบุญเทเรซา แห่งกัลกัตตา....

รถไฟชีวิต ขับผ่านเส้นทาง สายมิตรภาพ

ผมคิดว่าผมเป็นคนไทยคนเดียวในการประชุมครั้งนั้น แต่มีเสียงทักทายเป็นภาษาไทย ขึ้นมาว่า “สวัสดีครับ คุณพ่อ” แนนอนเสียงพูดนั้นไม่ใช่ พ่อฟังออกว่าไม่น่าใช่คนไทย แต่การได้พบกับคนที่พูดภาษาเดียวกับเราในต่างแดน ก็เพิ่มความอบอุ่นเล็กๆ เข้ามาในการใช้ชีวิตที่นี่

Sai Pyan คือชื่อของคนที่ส่งเสียงทักทายคนนั้น เขาเป็นคุณพ่อชาวพม่า รูปร่างภายนอกเหมือนคนสูงวัยที่ใช้แรงงานมาพอสมควร แต่เมื่อนั่งคุยกับคุณพ่อผมพบว่า “นี่มันคิลปินนี่หว่า”

แนนอนในสนามสี่คนเข้ามาเข้าร่วมประชุมต้องมีความเกี่ยวข้องไม่อย่างใดก็อย่างหนึ่งกับเรื่องของสี่อ พุดแบบภาษาอาร์ทหน่อยก็คือ “มีของ” การประชุมที่จัดขึ้นที่ประเทศไชน ประเทศนั้นมักจะมีผู้เข้าร่วมมากกว่าประเทศที่เดินทางมาร่วม ฉันใดก็ฉันนั้น คุณพ่อ Sai มาร่วมกับพวกเราด้วยเหตุผลหลัก 2 ประการ คือพระสังฆราชในสังฆมณฑลของเขา เป็นพระสังฆราชที่ดูแลเรื่องสื่อมวลชนในพระศาสนจักรคาทอลิกที่ประเทศพม่า และตัวเขาเป็นคุณพ่อที่แต่งเพลง ร้องเพลง ออกเทป เพลงบำรุงศรัทธา จนถึงปัจจุบัน มีถึงเกือบ 10 ชุด

วันท้าย ๆ ผมได้นั่งคุยถึงแรงบันดาลใจที่ลุกขึ้นมาทำเพลงเหล่านี้ พอสรุปได้คร่าว ๆ ว่า จุดตั้งต้นของการทำเพลง แต่เพลง ร้องเพลง เพราะเคยเรียนร้องเพลงกับซิสเตอร์ ซิสเตอร์ก็ชื่นชมว่า ร้องเพลงเก่ง ร้องเพลงไพเราะ และคิดว่าตนเองมีพรสวรรค์ บวกกับความชอบส่วนตัว เพลงที่ทำชอบทุกเพลง แต่คนส่วนใหญ่ชอบเพลงในชุดชีวิตที่มอบให้กับพระเจ้า และเพลง “ดอกไม้สี่ขวามอบแต่พระเจ้า” เวลาทำเพลงก็ใช้งบส่วนตัว ชุดหนึ่งประมาณ 2,000 แผ่น ต้นทุนประมาณ 1 ล้าน (เงินพม่า) ปัจจุบันต้องมีถึง 3,000,000 (เงินพม่า) คิดเป็นเงินไทยประมาณ ไม่เกิน 100,000 บาท ชุดล่าสุดชื่อชุดว่า “ไม่ถอย”

ผมสงสัยว่าทำไมคุณพ่อพูดภาษาไทยได้ดี เขาบอกว่า ช่วงพระสังฆราชป่วย ท่านมารักษาตัวที่โรงพยาบาลสวนดอก จังหวัดเชียงใหม่ หลายเดือน ต้องมาดูแล ไม่มีอะไรต้องทำมากเลยหัดพูดไทย ะเลย ผมนึกเข้ากับความสำเร็จ ๆ ง่าย ๆ และความน่ารักของคุณพ่อ ก่อนกลับคุณพ่อนำซีดีเพลงที่คุณพ่อแต่งมาให้ผมหนึ่งแผ่น และบอกว่า ถ้ามีเพลงวัดดี ๆ จากประเทศไทยก็ส่งมาให้เขาบ้าง ผมรับปากคุณพ่อเขา และตั้งใจว่าจะรีบนำส่งให้กับคุณพ่อเมื่อกลับมาถึงประเทศไทยแล้ว

รถไฟชีวิตพาเราเดินทางด้วยความรวดเร็วจนมาถึง 4 เดือนสุดท้ายของปี มิตรภาพมากมี ประสบการณ์มากมาย เพื่อรอวันส่งท้ายปี สรุปกันอีกที แต่เดือนกันยายนมาพร้อมกับความยินดีแห่งนักบุญผู้รักคนยากจนอย่างนักบุญคุณแม่เทเรซาแห่งกัลกัตตา ที่เพิ่งรับการสถาปนาไปเมื่อต้นเดือน มีวันเยาวชน มีวันสิ่งแวดล้อม ฯลฯ มีการเรียนรู้อีกมากมาย เปิดประตูต้อนรับและที่สำคัญมีน้ำพระทัยของพระอยู่ในทุกกรณี และวินาทีของชีวิต

บรรณาธิการบริหาร

ปฏิทิน

เดือนกันยายน

<p>4 วันที่ 4 กันยายน</p>	<p>สมเด็จพระสันตะปาปาฟรังซิส ทรงเป็นประธานพิธีสถาปนา คุณแม่เทเรซาแห่งกัลกัตตา เป็นนักบุญ ณ มหาวิหารนักบุญ เปโตร นครรัฐวาติกัน มีถ่ายทอดสดทางช่อง TNN24 เวลา 16.00 น. เป็นต้นไป</p>	<p>8 วันที่ 8 กันยายน ฉลองแม่พระบังเกิด</p>
<p>10 วันที่ 10 กันยายน</p>	<p>วัดมารีย์สมภพ บ้านแพน อ.เสนา จ.พระนครศรีอยุธยา ฉลองครบ 60 ปี เวลา 10.00 น. ฉลองการสถาปนานักบุญเทเรซา แห่ง กัลกัตตา ที่วัดอัครเทวดา มีคาเอล อ.เมือง จ.หนองบัวลำภู เวลา 10.30 น.</p>	<p>14 วันที่ 14 กันยายน ฉลองเทิดทูนไม้กางเขน</p>
<p>17 วันที่ 17 กันยายน</p>	<p>รวมพลวิถีชุมชนวัด และรับพระคุณการุณย์ ครบบริบูรณ์โอกาสปีศักดิ์สิทธิ์ แห่งเมตตาธรรม เวลา 09.00-15.00 น. ที่วัดนักบุญยอแซฟ อยุธยา</p>	<p>18 วันที่ 18 กันยายน วัดซางตาครู้ส กุฎีจีน กรุงเทพมหานคร ฉลองครบ 100 ปี เวลา 10.30 น.</p>
<p>24 วันที่ 24 กันยายน</p>	<p>ฉลองอารามคาร์แมล นครสวรรค์ เวลา 10.30 น.</p>	<p>24 วันที่ 24 กันยายน วันกตัญญูตาโคเออร์ เวลา 08.00-12.00 น. ที่โรงเรียนพระหฤทัย คอนแวนต์</p>
<p>25 วันที่ 25 กันยายน</p>	<p>ฉลอง 25 ปีการเข้ามา ทำงานในประเทศไทย ของคณะธรรมทูต นักบุญวินเซนเดอปอล เวลา 10.30 น. ที่วัด พระวิสุทธีวงศ์ โพนสูง อ.บ้านดุง จ.อุดรธานี</p>	<p>29 วันที่ 29 กันยายน ฉลองอัครทูตสวรรค์ มีคาเอล คาเบรียล และราฟาเอล ศาสนนาม พระคาร์ดินัลโมเกิ้ล มีชัย กิจบุญชู</p>

อุดมการณ์

คณะผู้จัดทำ

ประธานเลื่อมวลชนคาทอลิกประเทศไทย
พระคุณเจ้าประธาน ศรีดารุณศีล

คณะกรรมการที่ปรึกษา

พระสังฆราชกิตติคุณยอร์ช ยอด พิมพิสาร
ภราวาทลูอีส ชาแนล
อ.ชัยณรงค์ มนเทียรวิเชียรฉาย

เจ้าของ

สภาพระสังฆราชคาทอลิกแห่งประเทศไทย

ผู้อำนวยการ

คุณพ่ออนุชา ไชยเดช

บรรณาธิการบริหาร

คุณพ่ออนุชา ไชยเดช

หัวหน้ากองบรรณาธิการ

วีชรี กิจสวัสดิ์

กองบรรณาธิการ

เสกสรร กองคำ
สุพร เล่าเรียนธรรม

อุดมการณ์ นิตยสารรายเดือน

คำบำรุงปีละ 400 บาท
โอนเข้าบัญชี ธนาคารกรุงเทพ
สาขาย่อยไอเรียมเนติล บัญชีสะสมทรัพย์
ชื่อบัญชี การพิมพ์คาทอลิก เลขที่ 226-0-006040
เช็คขีดคร่อมส่งจ่าย การพิมพ์คาทอลิก

สำนักงาน

122/11 ซ.นนทรี 14 (นาคสุวรรณ) ถนนนนทรี แขวงช่องนนทรี
เขตยานนาวา กรุงเทพฯ 10120 โทร. 0-2681-3900 ต่อ 1805
โทรสาร 0-2681-5401
CATHOLIC PRESS OF THAILAND UCIP/SEACPA (THAILAND)
122/11 Soi Nonsi 14 (Nak Suwan) Nonsi Rd.,
Chong Nonsi, Yannawa Bangkok 10120 Thailand
Tel. 0-2681-3900 ext. 1805 Fax 0-2681-5401
E-mail : udomsarn@gmail.com
Website : udomsarn.com

พิมพ์ที่

โรงพิมพ์อัสสัมชัญ โทร. 0-2268-1646-8

lwan

บริษัท วี.ไอ.พี. โทร. 0-2683-5544-5

สารบัญ

Content

สติปัญญา/บทความพิเศษ/สัมภาษณ์

- 6 ปฏิทินคาทอลิก
- 8 คุณแม่เทเรซา

ชีวิตคริสตชน

- 33 ข้างธรรมาสน์
- 34 ระหว่างเดือน
- 36 วันละก้าวกับพระเยซู
- 40 บ้านที่ภรรยาหลุด
- 43 บทความเดือนใจตนเอง
- ชีวิตที่มีความหมาย
- 46 สื่อศึกษา
- 48 บัญญัติศัพท์
- 49 ท่วงทำนองแห่งรัก
- 50 กว่าจะเป็นนักบุญ
- 52 พระพรที่สำคัญ 'วันเวลา'
- 54 ผ่านมา 55 ปี พอลจะมีเรื่องเล่าสู่กันฟัง
- 56 คริสต์ คิด กับนักจิตฯ
- 62 ดูหนัง
- 65 ไต่ตามโค้งตะวัน
- 68 เยวชนของเรา

เด็กและเยาวชน

- 71 ชวนน้องคุย
- 74 ผ่อนคลายสไตล์ที่อ้อย
- 76 มุมเด็กศิลป์
- 81 เกมสโมสร
- 84 เงินหนึ่งดอลลาร์

กวี-ศิลป์

- 77 พงศ์ ประมวล
- 86 จดหมายจากผู้อ่าน
- 88 เขียนบทกวี เขียนชีวิต

วิสัยทัศน์

ประชากรของพระเจ้าร่วมเป็น
หนึ่งเดียวในความรัก แสวงหา
ติดตามและประกาศพระเยซู
คริสต์เจ้า

พันธกิจ

พระศาสนจักรในประเทศไทยมุ่งอุทิศตนฟื้นฟู
ชีวิตให้สนิทกับพระคริสตเจ้าโดยอาศัยพระ
วาจาและศีลศักดิ์สิทธิ์ เป็นหนึ่งเดียวร่วมมือ
และแบ่งปันซึ่งกันและกัน แสวงหากุณค่าพระ
อาณาจักรในบริบทสังคม เสวนาอันพี่น้องกับ
ผู้มีความเชื่ออื่น ประกาศพระเยซูคริสต์เจ้า และ
เป็นประจักษ์พยาน ด้วยการดำเนินชีวิตเรียบง่าย
รักและรับใช้ปวงชน โดยเน้นผู้ยากไร้

วัตถุประสงค์

1. เพื่อเป็นสื่อสัมพันธ์ระหว่างพระสงฆ์
นักบวช และฆราวาสทั่วไป
2. เพื่อเสนอข่าวสาร บทความ สารคดี
บันเทิงคดี บทความที่มีคุณค่าต่อชีวิต
ตามจิตตารมณ์พระวรสาร
3. เสริมสร้างความสัมพันธ์และความเข้าใจ
อันดีระหว่างประชาชนในด้านศาสนา
สังคม และวัฒนธรรม

สกุ๊ป

คุณพ่ออนุชา ไชยเดช

คุณแม่เทเรซา

ภาพจำแห่งคำสอนเรื่องความรัก ความเมตตา ขององค์พระคริสตเจ้า

คนทุกซ์เหล่านั้นที่ยังมี
ลมหายใจอยู่บนโลก
ท่านยังเดินทางด้วย
จิตวิญญาณแห่งความดี
งามที่ส่งเชือกร้อยใจ
ผู้คนให้หลอมรวมกัน
มากกว่าการยอมรับ
ชื่นชม แบบอย่างยัง
ส่งเสียงเรียกให้พยายาม
ยึดถือปฏิบัติตาม

ในวาระสำคัญ
ของปี ศักดิ์สิทธิ์แห่ง

ลายเซ็นของนักบุญคุณแม่เทเรซา แห่งกัลกัตตา ที่มอบให้กับงานสื่อมวลชนคาทอลิกในประเทศไทย เมื่อประมาณ ค.ศ. 1991 พร้อมกับข้อความสั้นๆ เป็นหลักฐานเล็กๆ ที่ยืนยันว่าท่านเคยเดินทางมาประเทศไทยจริง แต่ก็ไม่สำคัญเท่า ท่านเดินทางไปทั่วโลก เพื่อบอกเล่าเรื่องราวเดียวกัน คือ ความรัก ความเมตตา การช่วยเหลือแบ่งปัน และสันติสุข

การเดินทางของท่านไม่ใช่เพียงการเดินทางด้วยยานพาหนะที่โลกใบนี้มีให้พบเห็นเท่านั้น ท่านยังเดินทางด้วยเท้าของท่าน เพื่อออกไปพบผู้คน ด้วยมือที่ยกกร่างคนทุกซ์ และเจ็บไข้ได้ป่วยขึ้นมา จัดแต่ง และเสริมส่งคุณค่าแม้ว่าจะมีเวลาเพียงเศษเสี้ยววินาที ของ

เมตตาธรรมที่พระศาสนจักรคาทอลิกโดย **องค์สมเด็จพระสันตะปาปาฟรังซิส** จึงได้ประกาศ และจัดพิธีสถาปนา นักบุญเทเรซา ขึ้นในวาระนี้ด้วย เราจึงมีนักบุญของผู้ยากไร้ นักบุญผู้บอกกับเราว่า “เพื่อแสดงความรักต่อพระเป็นเจ้า และต่อเพื่อนมนุษย์นั้น เราไม่จำเป็นต้องทำสิ่งยิ่งใหญ่ใดๆ แต่อยู่ที่ว่า เราได้ใส่ความรักมากน้อยเพียงใดลงไปในเรื่องที่เราทำต่างหาก”

และต่อไปนี้เป็นเรื่องราวที่เราจะเรียบเรียงให้ท่านผู้อ่านได้ติดตามชีวิต ที่น่าทึ่งของสตรีผู้ทำเหตุการณ์ปกตติธรรมดาในชีวิตได้อย่างน่าอัศจรรย์

เรื่องราวในชีวิตของนักบุญ

เส้นทางสายนักบุญ

คุณแม่เทเรซาผู้มีเชื้อสายบอสเนีย เดิมชื่ออ็กเนส กอนจา โบจาเซีย (Agnes Gonxha Bojaxhiu) เกิดวันที่ 27 สิงหาคม ค.ศ. 1910 ที่เมืองสโกเปีย ปัจจุบันคือเมืองหลวงของ มาซิโดเนีย เป็นลูกคนสุดท้ายในจำนวนพี่น้อง 3 คน ของนิโกลา และดราเน ในครอบครัวชนชั้นกลางเชื้อสายแอลเบเนีย บิดาเป็นชาวคริสต์ที่เคร่งครัดในหลักศาสนา ซึ่งทำให้ตั้งแต่วัยเด็ก อ็กเนสชอบไปร่วมมิสซา

บิดาของอ็กเนสเสียชีวิต เมื่อเธออายุ 9 ขวบ ทำให้มารดาต้องดูแลครอบครัวคนเดียว แต่แม้ครอบครัวลำบากก็มิได้หมายความว่า

ไม่สามารถช่วยคนอื่น บ่อยๆ มารดาของเธอนำคนอื่นที่โชคร้าย เข้ามาอยู่ในบ้านและดูแลพวกเขา อ็กเนสเติบโตเป็นเด็กกำพร้า มีสุขภาพดี ต่อมาเธอได้รู้จักประเทศอินเดีย และรู้ว่าอินเดียในขณะนั้นระบบสาธารณสุขโปกยังคงล้าหลังอยู่ มาก มีคนยากไร้มากมายที่ต้องทนทรมาน เธอเริ่มถามตนเองมีวิธีใดบ้างไหมที่เธอจะช่วยเหลือผู้ทุกข์ยากในอินเดียและเธอจึงเริ่มคิดที่จะเป็นนักบวช

ค.ศ. 1928 อ็กเนสตัดสินใจขออนุญาตครอบครัวไปเข้าอาราม ตอนแรกครอบครัวคัดค้าน แต่ต่อมาก็ยอม อ็กเนสเดินทางไปเข้าอารามที่โลเรโต ในกรุงดับลิน ประเทศไอร์แลนด์ ซึ่งการลาจากครอบครัวของเธอครั้งนี้เป็นครั้งสุดท้ายที่เธอได้เห็นหน้าแม่และ

พี่สาว อักแนสตั้งใจศึกษาเล่าเรียนวิชาที่นักบวช
หญิงได้เรียนเป็นเวลา 1 เดือน หลังจากนั้นจึง
เดินทางไปยังประเทศอินเดียในเดือนธันวาคมปี
เดียวกัน และได้เริ่มออกเผยแผ่คำสอนในเมือง
ดาร์จีลิง ทางเหนือของประเทศอินเดีย

ค.ศ. 1931 อักแนสตัดสินใจเข้าพิธี
ปฏิญาณตนเป็นนักบวชหญิงในอารามโลเรโต ใน
เมืองดาร์จีลิง ประเทศอินเดีย และได้รับนามใหม่
ว่า ซิสเตอร์เทเรซาแห่งลีซีเออซ์ หรือพระกุมาร
เยชูวงศ์อุปถัมภ์ของบรรดามิสซันนารี และได้
ปฏิญาณตนตลอดชีพ

ค.ศ. 1937 หลังจากปฏิญาณตน
ตลอดชีพแล้ว ซิสเตอร์เทเรซาได้เป็นครูวิชา
ภูมิศาสตร์ ประวัติศาสตร์ ในโรงเรียนเซนต์แมรี
นครกัลกัตตา และไม่นานก็ได้เป็นครูใหญ่
ของโรงเรียนสตรีแห่งนี้ ท่านได้นำพาบรรดา
นักเรียนผ่านเหตุการณ์เลวร้าย ที่เกิดจาก

ผลกระทบของเหตุการณ์รุนแรงและสงครามที่
เกิดขึ้นต่อเนื่องในอินเดีย

ค.ศ. 1946 ท่านขออนุญาตเข้าไป
ช่วยเหลือคนยากไร้ในสลัม และเริ่มเรียน
ด้านการพยาบาลที่รัฐพิหาร พร้อมก่อตั้งโรงเรียน
กลางแจ้งในสลัม ในเวลานั้นเอง เริ่มมีผู้คนเข้า
มาขอร่วมเป็นหมู่คณะและร่วมงานครั้งนี้ โดย
มีซิสเตอร์คนแรกที่ขอเข้าเป็นสมาชิกคณะคือ
สวาซินี ดาส

วันหนึ่งในปี ค.ศ. 1948 ท่านพบหญิง
คนหนึ่งนอนอยู่ที่หน้าโรงพยาบาลในเมือง
กัลกัตตากำลังถูกหนุและหนอนแทะท่านรู้สึก
สลดใจและอยู่บรรเทาใจจนกระทั่งเธอสิ้นใจ
ท่านจึงตั้งใจที่จะสร้างบ้านสำหรับผู้ที่ใกล้จะ
สิ้นใจเพื่อให้พวกเขาได้สิ้นใจอย่างสมศักดิ์ศรี
ของความเป็นมนุษย์ ท่านสร้างที่พักพิงสำหรับ

ผู้ใกล้จะสิ้นใจที่วัดเจ้าแม่กาสิซึ่งเป็นวัดร้างใน
เบงกาลีเป็นศูนย์แห่งแรกในการปฏิบัติกิจเมตตา

ค.ศ. 1950 ท่านก่อตั้งคณะธรรมทูต
แห่งเมตตาธรรม (Missionaries of Charity)
ภคินีสวมชุดสำหรับฝ่ายสีขาวมีแถบสีฟ้าเรียบๆ
เป็นชุดฮินดู และก่อตั้งบ้านสำหรับดูแลผู้ใกล้จะ
สิ้นใจ (Home for the Dying) ในกัลกัตตา
เมืองหลวงของรัฐเบงกอลตะวันตก โดยขอยืม
พื้นที่จากวัดฮินดู แต่ต้องประสบปัญหาการ
ต่อต้านจากชาวฮินดูมากมาย อย่างไรก็ตามท่าน
ก็ฝ่าฟันมาได้ โดยความช่วยเหลือจากตำรวจ
อินเดีย

ค.ศ. 1952 รัฐบาลอนุมัติให้สร้างบ้าน
ช่วยคนจนและคนที่ถูกกลืนในกัลกัตตาคณะ
เดิบโตจนมีบ้านสำหรับคนใกล้สิ้นใจและผู้ถูก
ทอดทิ้งเกือบ 500 แห่งทั่วโลก นอกนั้นยังมี
บ้านสำหรับโสเภณี เด็กกำพร้าคนติดเอดส์
คุณแม่ปกป้องเด็กที่ยังไม่ได้เกิด “ถ้าใครได้ยีนว่ามี
สตรีที่ตั้งครรภ์และไม่ต้องการลูกจะทำแท้งจน

เขามาหาฉันฉันจะรักเด็กคนนั้นให้เห็นว่าเขาเป็น
เครื่องหมายความรักของพระเจ้า”

ค.ศ. 1955 มีผู้ใจบุญบริจาคบ้านเพื่อ
การกุศล คุณแม่เทเรซาจึงเปิดบ้านรับเลี้ยงเด็ก
กำพร้า ชื่อว่า บ้านเด็กทภัยนิรมล (Children's
Home of the Immaculate Heart)

ค.ศ. 1957 ท่านจัดหน่วยพยาบาลเคลื่อนที่
ไปรักษาชาวไร่ชาวนา และพบว่าชาวอินเดีย
ป่วยเป็นโรคเรื้อนกันมาก จึงเริ่มหาทางแก้ไข
และได้รับบริจาคที่ดินจากรัฐบาลเบงกอลตะวัน
ตก เพื่อก่อตั้งสถานที่รักษาพยาบาลโรคเรื้อน
แต่ก็มีงบประมาณไม่เพียงพอ จึงนำรถที่พระ
สันตะปาปาเคยให้ไว้ ออกมาประมูลโดยการ
จับสลากรางวัล จนได้เงินมาดำเนินโครงการ
และหมู่บ้านสันติสุขก็เกิดขึ้นในปี ค.ศ.1968

คุณแม่เทเรซาแห่งกัลกัตตาเป็นผู้ที่มีคน
รู้จักไปทั่วโลกจากผลงานในฐานะที่อุทิศตนเพื่อ
ผู้ยากไร้ผู้ด้อยโอกาสและผู้ที่ยี่หวัดในชีวิต
ตลอดระยะเวลาเกือบ 50 ปีขณะที่มีชีวิตอยู่

ผลงานของท่านได้รับรางวัลเกียรติยศสูงสุดในชีวิตคือรางวัลโนเบล สาขาสันติภาพ เมื่อปี ค.ศ. 1979 ในฐานะเป็นผู้นำความหวังและศักดิ์ศรีสู่ประชาชนที่ไม่เป็นที่ต้องการหลายล้านคน เธอได้ขอให้ยกเลิกงานเลี้ยงอาหารเย็นหรูหรา เพื่อนำเงินนั้นไปช่วยคนจนในกัลกัตตา (อินเดีย)

ค.ศ. 1983 ขณะที่คุณแม่เทเรซาไปเยี่ยมสถานสงเคราะห์แห่งหนึ่งในอิตาลี ท่านเริ่มป่วยเป็นโรคหัวใจ และมีอาการกำเริบครั้งแรก แต่ท่านยังทำงานเหมือนปกติ อย่างไรก็ตาม อาการของโรคหัวใจก็มาเยือนอยู่เรื่อยๆ จนในที่สุด คุณแม่เทเรซาได้ยื่นจดหมายต่อพระสันตะปาปา เพื่อขอลาออกจากตำแหน่งมหาธิการินีคณะธรรมทูตแห่งเมตตาธรรม พร้อมขอให้มีการเลือกตั้งผู้ที่จะมาสืบทอดตำแหน่งจากท่าน ตอนแรกบรรดากินีต่างคัดค้าน แต่เมื่อรู้ว่าคุณแม่เทเรซาให้จัดการเลือกตั้งผู้สืบทอดตำแหน่ง จึงทะเลาะแค้นเสียให้คุณแม่เทเรซา ผลการเลือกตั้งก็คือคุณแม่เทเรซาได้รับเลือกตั้งเป็นมหาธิการินีอีกครั้ง

อาการโรคหัวใจกำเริบบ่อยขึ้น เมื่อคุณแม่เห็นว่าตนเองคงไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้อีกต่อไป ในวันที่ 13 มีนาคม ค.ศ. 1997 ท่านจึงลาออกจากตำแหน่งมหาธิการินีคณะธรรมทูตแห่งเมตตาธรรมอีกครั้ง ครั้นนี้บรรดาสมาชิกในคณะต่างเห็นว่าคุณแม่เทเรซาควรได้พักผ่อน จึงไม่คัดค้านในการลาออกของคุณแม่เทเรซา เพื่อให้คุณแม่ได้พักรักษาตัว ดังนั้น กินีนิรมาลา จึงได้รับเลือกเป็นมหาธิการินีคณะธรรมทูตแห่งเมตตาธรรม แทนคุณแม่เทเรซา

ในวันที่ 5 กันยายน ค.ศ.1997 คุณแม่เทเรซาถึงแก่กรรมที่บ้านของคุณแม่ในอินเดีย ขณะอายุ 87 ปี กับอีก 10 วัน ทางรัฐบาลอินเดียได้จัดพิธีศพของคุณแม่เทเรซาอย่างยิ่งใหญ่ระดับโลก

ในเวลานั้น คณะธรรมทูตแห่งเมตตาธรรม มีสมาชิกมากกว่า 4,000 คน และอาสาสมัครอีกกว่า 1 แสนคน ซึ่งครอบคลุมกว่า 610 แห่ง 123 ประเทศทั่วโลก

เล่าชีวิตนักบุญคุณแม่เทเรซา ในแบบโรเบิร์ต เอลสเบิร์ก

ในหนังสือ “All Saints” (บรรดาผู้ศักดิ์สิทธิ์) ซึ่งเขียนโดยโรเบิร์ต เอลสเบิร์ก และได้รับการแปลตรงโดย ป.จันทร์ (คุณพ่อ ฟรังซิสเซเวียร์ สุทศ ประมวลพร้อม) ได้เล่าชีวิตของบุคคลสำคัญหลายท่านบางคนเป็นนักบุญในสารบบ บางคนเป็นนักคิด นักเขียนหรือกวี แต่อย่างไรก็แล้วแต่มีเรื่องราวของท่านนักบุญคุณแม่เทเรซา แห่งกัลกัตตาเล่าไว้ในอีกแนวหนึ่งสั้น ๆ แต่น่าสนใจ ถือเป็นโอกาสนำมารวมไว้ในสัปดาห์ชุดนี้กันด้วย

บุญราศีคุณแม่เทเรซาแห่งกัลกัตตา (Blessed Mother Teresa of Calcutta) ผู้ก่อตั้งคณะธรรมทูตแห่งเมตตาธรรม (Founder of the Missionaries of Charity) (ค.ศ. 1910–1997) อายุ 87 ปี

“เพื่อแสดงความรักต่อพระเป็นเจ้า และต่อเพื่อนมนุษย์นั้น เราไม่จำเป็นต้องทำสิ่งยิ่งใหญ่ใดๆ แต่อยู่ที่ว่า เราได้ใส่ความรักมากน้อยเพียงใดลงไปในเรื่องที่เราทำต่างหาก ที่ทำให้เครื่องบูชาของเรานั้นมีค่า สวยงามสำหรับพระเป็นเจ้า”

วันที่ 10 กันยายน ค.ศ. 1946 สตรีซึ่งต่อมาจะกลายเป็นคุณแม่เทเรซากำลังเดินทางโดยรถไฟไปยังเมืองดาร์จีลิง ซึ่งเป็นสถานี่บวชนินแห่งหนึ่งในเทือกเขาหิมาลัย ตอนนั้นเธอยังเป็นเพียงซิสเตอร์อักเนส อายุ 36 ปี เป็นซิสเตอร์ในคณะโลเรโต เธอมีเชื้อสายชาวแอลเบเนีย และในช่วง 20 ปีหลังมานี้ เธอสอนเรียนอยู่ตามโรงเรียนต่างๆ ของคณะของเธอ

“Do not wait for leaders;
do it alone, person to person”

~Mother Teresa

ในอินเดีย แม้จะเป็นนักบวชหญิงที่อุทิศชีวิต
จริงจัง และเป็นที่รักของลูกศิษย์ลูกหาที่มาจาก
ชนชั้นกลางของอินเดียก็จริง แต่ก็ไม่มีวีแวว
อะไรบ่งบอกให้รู้ได้เลยว่า วันหนึ่งข้างหน้าเธอ
จะกลายเป็นพยานคริสตชนอันทรงพลังที่สุด
แห่งศตวรรษที่ 20 แต่ในวันดังกล่าวนี้เอง
ที่เธอได้รับ “เสียงเรียกในเสียงเรียก” ในวันนั้น
จู่ๆ เธอก็รู้สึกว่ พระเป็นเจ้าต้องการบางอย่าง
จากเธอมากกว่าเดิม “พระองค์ต้องการให้ฉัน
เป็นคนยากจนไปกับผู้ยากไร้ และให้รักพระองค์
ที่อยู่ในสภาพลักษณะอันยากลำบากของมนุษย์ที่
ยากจนที่สุดในบรรดาผู้ยากจนทั้งหลาย”

ดังนั้น เมื่อได้รับอนุญาตจากคณะ
ของเธอ เธอออกไปจากคอนแวนต์ของเธอ
แทนที่จะใส่แบบฟอร์มของคณะ เธอกลับสวม
ชุดสำหรับสี่ขาเรียบง่ายขลิบด้วยขอบสีน้ำเงิน
และออกไปหาพระเยซูที่อยู่อย่างสิ้นหวังตามสอง
ข้างทางถนนในเมืองกัลกัตตา ในที่สุดก็มีคน

มาร่วมงานกับเธอ รวมทั้งพวกลูกศิษย์มากมาย
ของเธอด้วย พวกเธอกลายเป็นคณะธรรมทูต
แห่งเมตตาธรรม (Missionaries of Charity)
และเธอกลายเป็นคุณแม่เทเรซาตั้งแต่บัดนั้น

เมื่อเวลาผ่านไป คุณแม่เทเรซาได้
ก่อตั้งศูนย์มากมายรอบโลก เพื่องานรับใช้คน
เจ็บป่วย คนไร้บ้าน คนที่ไม่มีใครต้องการ
ทั้งหลายทั่วโลก แต่ผู้คนมักจดจำเธอได้จากงาน
ที่เธอสงเคราะห์คนใกล้ตายในเมืองกัลกัตตา
ที่นั่น คนที่ถูกทอดทิ้งและคนที่กำลังจะตาย
ทั้งหญิงและชายจากสองข้างทางถนนทุกสาย
ในเมือง ล้วนได้รับการต้อนรับเข้าสู่ความเอาใจ
ใส่ด้วยรักและเคารพจนถึงวันตายของพวกเขา
ใครที่มีชีวิตอยู่อย่าง “ลัทธิเร่ร่อน” เมื่อมาอยู่
ในบ้านของคุณแม่เทเรซาแล้วจะมีโอกาสได้
“ตายเยี่ยงเทวดา” ได้รับรู้ว่าตนเองช่างแสนจะ
มีค่าและมีคนรักเขาในฐานะเป็นลูกๆ ที่ทรงค่า
ของพระเป็นเจ้า

สุขภาพตา...ดีดี กับ ชุดตรวจสุขภาพสายตา

คลินิกตา โรงพยาบาลเซนต์หลุยส์ ขอเสนอชุดตรวจสุขภาพสายตาด้วยแพทย์เฉพาะทาง
เหมาะสำหรับผู้มีปัญหาด้านสุขภาพตาโดยเฉพาะอย่างยิ่งสำหรับผู้สูงอายุหรือผู้่างเข้าสู่วัยผู้สูงอายุ
ซึ่งควรตรวจสุขภาพตาอย่างน้อยปีละครั้ง

- ชุดตรวจตาเพื่อหาโรคต้อ ราคา 750 บาท
- ชุดตรวจตาสำหรับผู้เป็นเบาหวาน/ความดันโลหิตสูง ราคา 900 บาท

เงื่อนไข : - ราคาดังกล่าวรวมค่าแพทย์และค่าบริการแล้ว
- ราคานี้ไม่รวมค่ายาหรือการตรวจอื่นๆเพิ่มเติม
เช่น การตรวจลานสายตา และการถ่ายภาพจอประสาทตา

สอบถามได้ที่ : คลินิกตา โรงพยาบาลเซนต์หลุยส์
โทรศัพท์. 0-2675-5000 ต่อ 51306 - 08

☎ 0 2675 5000

www.saintlouis.or.th | f โรงพยาบาลเซนต์หลุยส์ | @saintlouishospital

วิธีการของคุณแม่เทเรซามาได้มาเปลี่ยนแปลงโครงสร้างทางสังคมแต่อย่างไร “เราไม่ได้เป็นนักการสังคม” ท่านบอก แต่เป็น “นักการภาวนาแห่งญาณในหัวใจของโลก เพราะพวกเราได้สัมผัสพระวรกายของพระคริสตเจ้าอยู่ 24 ชั่วโมงต่อวัน” และเพราะการเพ่งมองชีวิตจากภายในจิตใจแบบนำประหลาดใจนี้เอง ซึ่งอยู่อย่างชัดเจนในการดำเนินชีวิตของท่าน ทำให้คุณแม่เทเรซาเป็นรูปแบบที่แสนจะมีอิทธิพลออกไปในวงกว้าง ท่านมิได้เพียงแค่ปฏิบัติงานเมตตาสงเคราะห์แบบทั่วๆ ไป แต่ท่านทำให้งานเมตตาสงเคราะห์ปรากฏรูปร่างออกมาเป็นตัวเป็นตนให้เห็นได้เลยทีเดียว

“พระเป็นเจ้าทรงให้รูปพรรณสัณฐานของพระองค์ไปอยู่ในตัวของผู้ที่ทิวโหย คนเจ็บป่วย คนไร้เสื้อผ้าสวมใส่ คนไร้บ้าน และคนทิวโหยนี้ พวกเขามีใช่เพียงแค่คนที่ต้องการอาหารประทังชีวิตเท่านั้น แต่ต้องการความรัก

ความเอาใจใส่ เขาอยากเป็นคนที่ความหมายสำหรับใครสักคน การไม่มีเสื้อผ้าสวมใส่ก็เช่นกัน มิใช่แค่เพียงเขาอยากได้เสื้อผ้ามาสวมใส่เท่านั้น แต่เป็นความขาดไร้ซึ่งความเห็นอกเห็นใจ ที่มีคนไม่ก็คนในสังคมจะยอมมอบให้แก่คนที่ตนเองไม่รู้จัก การไร้บ้านก็มีใช่แค่เพียงการไม่มีที่พักพิงที่ทำด้วยอิฐหินเท่านั้น แต่เป็นการไร้บ้านที่มาจากการที่ไม่มีใครจะยอมนับเนื่องเขาให้เข้ามาร่วมอยู่ในความสัมพันธ์เกี่ยวข้องด้วย”

คุณแม่เทเรซาตรากตรำทำงานแบบนี้ อยู่ในความมืดมนเป็นเวลาหลายปี แต่ในที่สุดโลกทั้งโลกก็มีโอกาสได้ “ค้นพบ” ท่านจนได้ ท่านกลายเป็นเนื้อหาของภาพยนตร์สารคดีและถูกบันทึกเป็นเอกสาร ชีวิตประวัติมากมาย ได้รับปริญญาเกิตติมศักดิ์จากมหาวิทยาลัยชื่อดังหลายแห่ง และได้รับรางวัลเกียรติยศมากมายจนนับไม่ถ้วน รวมทั้งรางวัลโนเบลสาขาสันติภาพในปี 1979 อีกด้วย แต่ทั้งๆ ที่ได้รับการยอมรับอย่าง

กว้างขวางในฐานะเป็น “นักบุญที่ยังมีชีวิต” ท่านก็ยังคงไม่มีวี่แววว่าตนต้องมารับแบกแอกแห่งคำขมสรรเสริญเทิดทูนแต่อย่างใด ทั้งยังไม่มีความรู้สึกสูงลอยแต่อย่างใดจากกระแสเรียกในรูปแบบนี้ของท่าน ท่านกล่าวว่า “เราทั้งหลายไม่สามารถทำสิ่งที่ยิ่งใหญ่ได้ เราทำได้ก็แต่สิ่งเล็กๆน้อยๆ ด้วยความรักที่ยิ่งใหญ่เท่านั้น” และบ่อยครั้ง เมื่อมีผู้คนมาขอร่วมทำ “งานอันแสนยอต่อเยี่ยม” นี้กับท่านในเมืองกัลกัตตา ท่านจะตอบอย่างสุภาพแต่ทว่าจริงจัง โดยท่านอธิบายได้ว่า “คุณน่าจะไปค้นหาวิถีชีวิตแบบของคุณเองจะดีกว่านะคะ!”

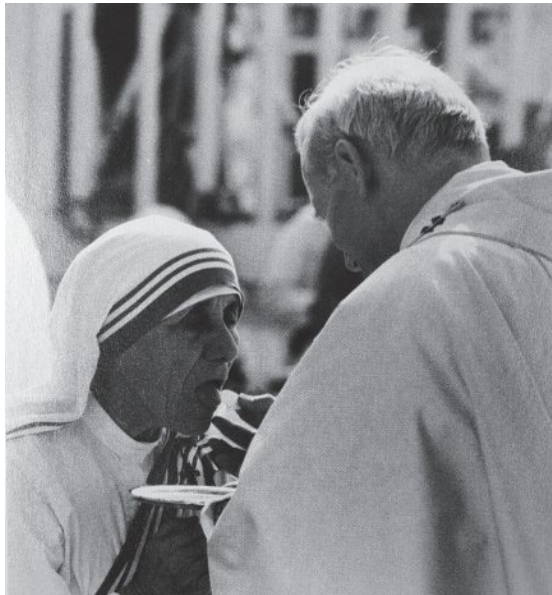
“อย่ามัวแต่ไปค้นหาพระเป็นเจ้าในที่ห่างไกลไหนเลย พระองค์ไม่ได้อยู่ที่นั่นหรอก พระองค์ทรงอยู่ใกล้ตัวท่านทั้งหลายมากที่สุดทีเดียว ขอเพียงแต่ดูแลรักษาแสงให้ตัวท่านให้ลุกสว่างไว้ตลอด ท่านก็จะมองเห็นพระองค์ได้เสมอ

จงตื่นเฝ้าและสวดภาวนาไว้เถิด จงเต็มเชื่อไฟในตะเกียงของท่านไว้เสมอ แล้วท่านจะได้เห็นความรักของพระองค์ และท่านจึงจะเห็นว่าความรักของพระเป็นเจ้าที่ท่านรักนั้นช่างหวานเพียงใด”

ชีวิตในช่วงหลังๆ ของคุณแม่เทเรซา ได้เดินทางไปไกลรอบโลก จากซีกโลกตะวันตก อันมั่งคั่งท่านก็ยังพบความยากจนได้ไม่ยากนัก กล่าวคือ ทั้งแง่ชนิดที่ยากจนซ้ำของวัตถุ กับแง่ความยากจนหลบในจิตใจที่ก่อเกิดความเสียหายได้ไม่แพ้กัน คำตอบต่อทั้งสองกรณีก็คือความรัก ความรักที่จะต้องเริ่มที่ตัวบุคคลก่อน และที่สุด ก็นำไปสู่การเปลี่ยนแปลงโลกทั้งโลกได้ ก่อนที่คนเราจะรักโลกทั้งใบได้นั้น เราควรเริ่มต้นด้วยการรักบุคคลอื่นสักหนึ่งคนให้ได้ก่อน คือคนที่เห็นๆ อยู่ว่าไม่น่ารักเอาเลย ไม่มีใครต้องการเขา หรือเขาเป็นส่วนเกิดของสังคม นั้นแหละ “ยังไงคุณก็ช่วยชีวิตคนได้ที่ละหนึ่งคนอยู่แล้ว เรารักได้ครั้งละหนึ่งคน” สิ่งที่คุณแม่เชื่อมั่นก็คือ สิ่งที่เราถูกมอบหมายให้มาทำเมื่อเกิดมาในโลกนี้ก็คือ ทำ “อะไรสักอย่างที่งดงามเพื่อพระเป็นเจ้า” ให้จงได้

(หมายเหตุ : จะประกาศเป็นนักบุญในปี 2016)

(See: Eileen Egan, Such a Vision of the Street (New York: Doubleday, 1985); Mother Teresa of Culcutta, My Life for the Poor (New York: Harper & Row 1985)

(แปลโดย ป.จันทร์. จากหนังสือ ออล เซนต์ส เขียนโดย โรเบิร์ต เอลสเบิร์ก หน้า 392-394 11 สิงหาคม 13 พฤษภาคม)

“การเสียสละจะเป็นของจริงได้นั้น ต้องมีค่าใช้จ่ายจากชีวิต,

ต้องเจ็บปวด ต้องทำให้ตัวของเราว่างเปล่า

ผลของความเจียม ก็คือ คำภานา

ผลของคำภานา คือ ความเชื่อ

ผลของความเชื่อ คือ ความรัก

ผลของความรัก คือ การรับใช้

ผลของการรับใช้ คือ สันติสุข”

บุญราณี คุณแม่เทเรซา แห่งกัลกัตตา

ฟังเรื่องนักบุญ จากปากผู้ใกล้ชิด ผู้สืบทอด และผู้ปรารถนาจะรู้จัก ท่านนักบุญมากขึ้น

**บทสัมภาษณ์พระคาร์ดินัล Angelo Cmastri
(Vicar General ของพระสันตะปาปา
ดูแลนครรัฐวาติกัน และเจ้าอาวาสมหาวิหาร
นักบุญเปโตร)**

ท่านเป็นคนที่มีความมิตรภาพกับคุณแม่เทเรซา และพิมพ์หนังสือที่ชื่อ Ho conosciuto una santa แปลเป็นไทยว่า “ผมได้พบกับนักบุญ” จัดพิมพ์โดยสำนักพิมพ์คาทอลิกที่ซานเปาโล

คุณพ่อเล่าว่าความทรงจำที่เกิดขึ้นหลัก ๆ คือเมื่อวันที่ 22 เดือนพฤษภาคมในปี

1997 แม่ของคุณพ่อได้จากไปได้ 2-3 วันแล้ว ก่อนหน้านั้น ประมาณวันที่ 5 พฤษภาคม คุณแม่เทเรซาได้จับมือของคุณพ่อและให้ความมั่นใจว่า “แม่ของคุณพ่อจะอยู่ใกล้ชิดกับคุณพ่อเสมอ เพราะบาบสวรรค์จะไม่ทำให้เราต้องห่างกันอีกเลย” คำเหล่านี้ทำให้คุณพ่อสามารถผ่านช่วงเวลาแห่งความยากลำบากอีกครั้งหนึ่งในชีวิตไปได้อย่างดี

โดยพระญาณเื้อ้อาทรคุณแม่เทเรซาได้รับเชิญให้กล่าวสุนทรพจน์ที่การประชุมสหประชาชาติ ซึ่งในขณะนั้น Javier Perez de เป็นเลขาธิการอยู่ ในวันที่ 26 ตุลาคม ปี 1985 ท่านได้แนะนำก่อนที่คุณแม่เทเรซาจะขึ้นพูดในทำนองที่ว่า “วันนี้เรามีความยินดีที่มีโอกาส

ต้อนรับ ผู้หญิงที่มีอิทธิพลมากที่สุดคนหนึ่งในโลก ผมคิดว่าไม่ต้องแนะนำอะไรเกี่ยวกับเธอ เพราะเธอคงไม่ต้องการถ้อยคำใด คุณแม่เทเรซา ใช้การกระทำมากกว่า แนนอนเธอคือสุดยอด และผมอยากจะบอกว่า เธอเป็นบุคคลสำคัญยิ่งกว่าพวกเราซะอีก เธอคือสหประชาชาติ เธอคือสันติแห่งโลกใบนี้” เมื่อได้ยินประโยคนั้นคุณแม่เทเรซาก็ทำให้ท่านดูเล็กลงไปอีกด้วยการบอกว่า “ฉันเป็นซิสเตอร์ผู้ยากจน ซึ่งสวดภาวนาโดยผ่านทางคำภาวนานั้นเอง พระเยซูผู้เป็นที่รักก็อยู่ในใจของฉันและพาฉันก้าวออกไปสู่คนยากจน ข้ามพ้นทุกสิ่งทุกอย่างตลอดเส้นทางชีวิตของฉัน”

คุณพ่อยังให้ข้อมูลเพิ่มเติมอีกว่า คุณแม่เทเรซาได้ให้ความสำคัญของบทบาทของความเป็นชายและหญิงในแผนการของพระเป็นเจ้า เป็นต้นในการประชุมขอสหประชาชาติครั้งที่ 4 ในปี 1995 ที่เบจิง ทางสันตะสำนักได้เสนอให้คุณแม่เทเรซาแห่งกัลกัตตา เข้าร่วมกล่าวสุนทรพจน์ในนามพระศาสนจักรสำหรับการประชุมในครั้งนี้ด้วย ซึ่งคุณแม่ก็ไม่กลัวที่จะกล่าวถึงความจริงที่จะยืนยันว่าการประชุมแบบนี้ต้องเป็นโอกาสที่จะทำให้เราเรียนรู้ที่จะรักและเคารพในความแตกต่างทางเพศซึ่งเป็นความสวยงาม ทุกสิ่งล้วนเป็นของขวัญจากพระเจ้า

ในบทสัมภาษณ์คุณพ่อยังได้พูดถึงช่วงเวลาแห่งความมืดมนในชีวิตของนักบุญคุณแม่เทเรซาแห่งกัลกัตตา คุณพ่อได้สรุปว่า “คุณแม่ต่อสู้ความมืดมนด้วยคำภาวนา และยิ่งทำงานสังเคราะห์มากยิ่งขึ้น”

คุณแม่ Mary Prema Pierick มหาธิการินี คณะธรรมทูตแห่งเมตตาธรรม ชาวเยอรมัน

หัวข้อหลักจากบทสัมภาษณ์ของ Cindy Wooden ใน Catholic News Service ที่ได้สัมภาษณ์คุณแม่มหาธิการินี Mary Prema Pierick เธอเรียกนักบุญคุณแม่เทเรซา แห่งกัลกัตตาว่า “สัญลักษณ์แห่งความเมตตา”

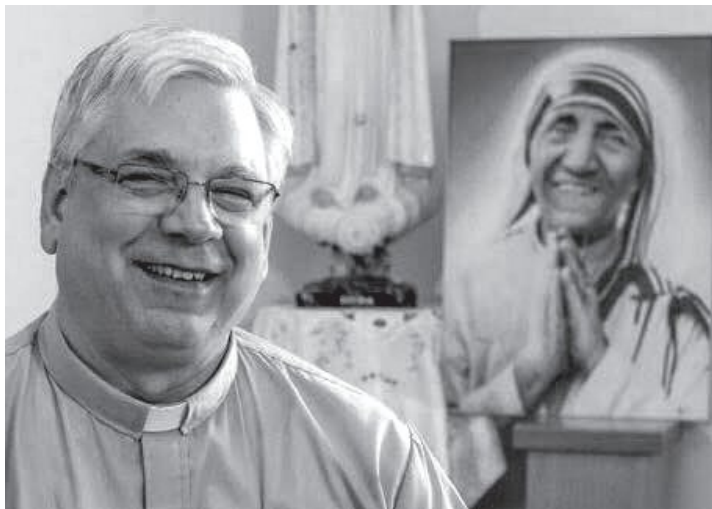
คุณแม่มหาธิการินีให้สัมภาษณ์ว่า “คุณแม่เทเรซา มีความสุขมากในการเป็นผู้หญิง และเป็นแม่ทางวิญญาณให้กับผู้คนมากมาย” ส่วนคุณแม่มหาธิการินีคนปัจจุบันนั้น เป็นชาวเยอรมันและเข้ารับตำแหน่งนี้เมื่อปี 2009

คุณแม่มารีย์ ยังได้สรุปให้ฟังอีกว่า ปัจจุบันงานของคุณแม่เทเรซามีอยู่ทั่วโลก จาก 3,914 ที่ในสมัยของคุณแม่เทเรซา ได้ขยายเป็น

5,161 ที่จากข้อมูลในวันที่ 5 สิงหาคม เรายังมีคณะบราเดอร์ธรรมทูตแห่งเมตตาธรรม จาก 53 คน จนถึงปัจจุบันคือ 416 คน จากจำนวนประเทศ 120 ประเทศ จนมาถึง 139 ประเทศ

คุณแม่มารีย์ยังพูดถึงช่วงแห่งความมืดของนักบุญคุณแม่เทเรซาแห่งกัลกัตตา ซึ่งที่สุดกลับกลายมาช่วยที่ทำให้ท่านได้รับพระพรของท่านแห่งพลังจากพระเจ้าอย่างท่วมท้น ทำให้ส่วนหนึ่งของงานแพร่ธรรมกับผู้ยากจนที่สุดในบรรดาผู้ยากจนทั้งหลาย ทำให้ท่านมีประสบการณ์การถูกปฏิเสธและเป็นที่ไม่ต้องการ เหมือนเป็นดั่งเครื่องมือแห่งพระพรที่ท่านที่ท่านได้รับ ประโยคหนึ่งซึ่งคุณแม่มารีย์ได้เก็บไว้ในใจเสมอ ๆ คือ “การภาวนาคือบางสิ่งที่เราต้องการสำหรับความเชื่อศรัทธา มันมากกว่าความสำเร็จด้วยซ้ำ”

คุณพ่อ Brian Kolodiejchuk

ณ วัดน้อยที่โรม คุณพ่อ Brian Kolodiejchuk มหาธิการคณะบราเดอร์ธรรมทูตแห่งเมตตาธรรม ชาวแคนาดา ได้เล่าถึงชีวิต

ของนักบุญคุณแม่เทเรซา ว่าชีวิตของท่านผสมผสานระหว่างการปฏิบัติ ชีวิตจิต จนถึงบางครั้งเป็นการภาวนาแบบพิเศษ

จริง ๆ แล้วท่านเหมือนคนปกติทั่วไป ชอบช็อกโกแลต ชอบทานไอศกรีม จดหมายที่คุณแม่เขียนมักมีความชัดเจน เรียบง่าย แต่ยิ่งใหญ่ และให้กำลังใจ ท่านเป็นพวกชัดเจน และติดดิน

คุณพ่อบอกกับผู้สัมภาษณ์ว่า จริง ๆ แล้วนักบุญคุณแม่เทเรซา แห่งกัลกัตตา สามารถเป็นองค์อุปถัมภ์ของสตรี เป็นต้นผู้ที่ตั้งครมร์ยาก วันหนึ่งเมื่อคุณแต่งงานบอกเธอว่ามีปัญหาว่ามีลูกยาก เธอก็ทำนายที่อัศจรรย์มาให้คือ เธอแนะนำให้สวดว่า “พระนางมารีย์ มารดาของพระเยซู ให้ลูกฉันสักคน” นั่นแหละคือคำภาวนาทั้งหมดที่พอเพียงแล้ว วันหนึ่งหลังจาก 1 ปีให้หลัง สามิภรรยาคุณนั้นก็กลับมาพร้อมกับอัมเด็กทารกคนหนึ่งมา

หรือไม่บางทีให้เธอเป็นองค์อุปถัมภ์ของผู้เดินทาง โดยการบินก็ได้ ปกติเธอก็ดูแลความปลอดภัยของสัมภาระของผมตอนที่เดินทางเสมอ คุณพ่อบอกว่าก่อนเดินทางคุณพ่อก็จะภาวนาเล็ก ๆ น้อย ๆ เพื่อขอความช่วยเหลือคุ้มครอง และก็ไม่เคยปรากฏว่ามีปัญหาเรื่องสัมภาระหาย หรือไม่พบเลย

คุณพ่อแบ่งปันความคิดช่วงที่คุณแม่เทเรซาพบกับช่วงแห่งความมืดมนว่า เธอรู้สึกเหมือนกับพระเยซูไม่รักเธอ ไม่เป็นที่ต้องการ

มันคล้ายกับความรักที่ภรรยามอบให้กับสามี แต่ไม่ได้รับความสนใจ แต่เธอยังซื่อสัตย์ รัก และทำทุกสิ่งทุกอย่างประหนึ่งว่าเป็นภรรยาสุดที่รักที่ควรจะทำต่อสามีของเธอ แต่ในทางกลับกัน สิ่งเหล่านี้ทั้งหมดกับสร้างให้เธอแบ่งปันรักพระมากยิ่งขึ้น ผ่านทางผู้ยากไร้ เป็นพยายามและเข้าใจความหมาย และความรู้สึกของคนที่ไม่ได้รับความรัก

ทุกวัดน้อยของคณะของเรา ที่ไม่ทางเขน จะมีประโยคที่ว่า “เรากระหาย” คำว่ากระหายของพระเยซูเจ้าอธิบายทุกสิ่ง ที่บรรดาผู้แพร่ธรรมทำ และนั่นคือหัวใจของพันธกิจของเรา

นี่คือบทสัมภาษณ์บางส่วนที่เราได้นำมาร้อยเรียงให้ท่านผู้อ่านได้พบเห็นบางมุมมอง

จากบุคคลใกล้ชิดจากบุคคลที่ได้ศึกษาชีวิตหรือแม่กระทั่งบุคคลที่ได้พบปะกับคุณแม่เทเรซาที่น่าสนใจยังมีบทสัมภาษณ์ คุณพ่อ James Martin สงฆ์คณะเยสุอิต บรรณาธิการหนังสือนิตยสารอเมริกัน วิคลี ผู้แต่งหนังสือชีวิตของฉันกับนักบุญ (My Life With the Saints) หรือบทสัมภาษณ์มังชินญอร์ Maasurg พระสงฆ์แห่งอัครสังฆมณฑลเวียนนาซึ่งบวชเป็นพระสงฆ์ในปี 1982 และได้พบกับคุณแม่จนเป็นเพื่อนสนิทจนกระทั่งคุณแม่เทเรซาสิ้นใจ ท่านมีโอกาสได้เดินทางร่วมกัน ไม่ว่าจะที่โรม อินเดีย หรือแอลเบเนีย เป็นผู้ร่วมแนะนำชีวิตจิต ผู้แปลและยังเป็นผู้แต่งหนังสือ Mother Teresa of Calcutta: A Personal Portrait เป็นต้น

การได้รับสถาปนาเป็นนักบุญ

เราทราบดีว่าในวันที่ 4 กันยายน 2016 จะมีพิธีสถาปนาบุญราศีคุณแม่เทเรซาแห่ง กัลกัตตาเป็นนักบุญ ก่อนที่จะเป็นนักบุญต้องมีอัศจรรย์ ดังนั้น เรามาทบทวนกันอีกครั้งถึง อัศจรรย์เหล่านั้น

อัศจรรย์ทั้งสองของท่าน

หลังจากที่คุณแม่เทเรซาสิ้นใจในปี ค.ศ. 1997 สันตะสำนักได้เริ่มต้นกระบวนการ แต่งตั้งท่านให้เป็นนักบุญ ซึ่งจะต้องมีอัศจรรย์ เกิดขึ้นอย่างน้อย 2 ครั้ง

ค.ศ. 2002 วาติกันยอมรับอัศจรรย์การ หายจากโรคเนื้องอกในท้องของสตรีชาวอินเดีย

ชื่อ โมนิกา เบสรา หลังจากได้มีการสวดภาวนา วิงวอนขอคุณแม่เทเรซา เบสรากล่าวว่ามีแสง ออกจากภาพของคุณแม่ ซึ่งรักษาเธอให้หายจาก เนื้องอกที่เป็นเนื้อร้าย สมเด็จพระสันตะปาปา ยอห์น ปอล ที่ 2 จึงทรงประกาศให้คุณแม่ เทเรซาเป็นบุญราศี เมื่อวันที่ 1 ตุลาคม ค.ศ. 2003

และในวันที่ 17 กันยายน ค.ศ. 2015 สันตะสำนักได้ยืนยันว่าสมเด็จพระสันตะปาปา ฟรังซิสทรงยอมรับอัศจรรย์ครั้งที่ 2 ซึ่งเกิดขึ้น กับชายชาวบราซิล ซึ่งหายจากอาการเนื้องอกใน สมอง และสมเด็จพระสันตะปาปาฟรังซิสทรง ประกาศให้คุณแม่เทเรซาเป็นนักบุญ ในวันที่ 4 กันยายน ค.ศ. 2016

กิจกรรมที่จะเกิดขึ้น

แน่นอนก่อนวันที่ 4 กันยายน ยังมีกิจกรรมมากมายที่เกิดขึ้น ไม่ว่าจะเป็น “นิทรรศการชีวิต ชีวิตจิต และสารของคุณแม่ เทเรซา” ซึ่งจะจัดขึ้นที่มหาวิทยาลัย LUMSA ระหว่างวันที่ 1-8 กันยายน จะมีฉลองครอบครัวยุโรปสำหรับบรรดาผู้ยากจน ที่ได้รับการดูแลที่บ้าน The Santa Cecilia มีละครเพลง Mother Teresa The Musical โดยนักร้องและศิลปินชาวอิตาลี นำโดย Michele Paulicelli

กิจกรรมในส่วนของการส่งเสริมความศรัทธายังมีมิสซา 3 ภาษาที่มหาวิหารนักบุญอนาสตาเซีย มีการตั้งศีลถวายพรและนมัสการพระธาตุ ในส่วนนี้จะมีการภาวนาเป็นพิเศษสำหรับครอบครัวยุโรป นักบวชชายหญิงและเป็นพิเศษให้กับพระสงฆ์ที่เป็นธรรมทูตของงานเมตตา จะเป็นโอกาสให้ได้มีการรับศีลอภัยบาประหว่างช่วงเวลาเหล่านั้นด้วย

วันที่ 3 จะเริ่มการพบพระสันตะปาปาที่จัตุรัสนักบุญเปโตรเป็นพิเศษ ท่านจะให้คำสอนพิเศษสำหรับโอกาสปีศักดิ์สิทธิ์ กับคนที่ทำงานและอาสาสมัครแห่งความเมตตา ในช่วงบ่ายจะมีการภาวนาและรำพึงไปกับบทเพลง เพื่อยกย่องบุญราศีคุณแม่เทเรซา ที่มหาวิหารนักบุญอันดรูว์ใจกลางกรุงโรม มีนมัสการพระธาตุท่านนักบุญและพิธีมิสซา เวลา 19.00 น.

ส่วนมิสซานั้น สื่อมวลชนคาทอลิกประเทศไทย ทำการถ่ายทอดสดพิธีสถาปนาเวลา 16.00-18.00 น. (ตามเวลาในประเทศไทย) ทางช่อง TNN24

ความหมายของโลโก้อย่างเป็นทางการของงาน

ผู้ออกแบบโลโก้ เป็นดีไซเนอร์หญิงชาวอินเดีย นามว่า “คาเรน วัสวาณี” เธออยู่ในองค์กรสังฆมณฑลกัลกัตตา ประเทศอินเดีย สถานที่ซึ่งนักบุญใหม่ท่านนี้ ได้ทำงานรับใช้เพื่อนมนุษย์อยู่ที่นั่น

โลโก้ เป็นรูปคุณแม่เทเรซาอุ้มและมองดูเด็กน้อยด้วยความรักอยู่ในอ้อมแขนของท่าน อันเป็นภาพที่ทุกคนคุ้นเคยกันอยู่แล้ว

คุณแม่เทเรซา ในสื่อต่างๆ ภาพยนตร์ หรือหนังสือ

เรื่องราวของคุณแม่เทเรซา นับเป็นเรื่องราวหนึ่งซึ่งน่าประทับใจสำหรับ คนทุกเพศทุกวัย ทุกเชื้อชาติภาษา มีหนังสือทั้งภาษาไทยและภาษาอังกฤษมากมายที่บอกเล่าเรื่องราวของท่านเอาไว้ อาทิ

หนังสือภาษาไทย อาทิ

1. พระเยซูผู้น่ารัก เขียนโดย บุญราศีคุณแม่เทเรซา แห่งกัลกัตตา สื่อมวลชนคาทอลิกประเทศไทยแปลและจัดพิมพ์ ตั้งแต่เมษายน 1997 ปัจจุบันพิมพ์ครั้งที่ 4

2. หนึ่งหัวใจ ที่เปี่ยมด้วยความรัก
บุญราศีคุณแม่เทเรซา เรียงเรียงโดย ไฮเซ่ หลุยส์
กอนซาเลส - มาลาโด แปลโดยพระเจ้า
ยอร์ช ยอด พิมพิสาร พิมพ์ที่สตาร์บูมอินเตอร์
พรีนซ์ จำกัด

3. เทเรซา แม่พระของผู้ยากไร้
Charlotte Gray เขียน วรธนา วงษ์ฉัตร
แปลและเรียบเรียงสำนักพิมพ์ดอกหญ้า พิมพ์
ครั้งแรกปี 2540

4. คุณแม่เทเรซา (การ์ตูน) Hisako
Matano เขียน ปณต ไกรโรจนานนท์ แปล
จัดพิมพ์โดยสำนักพิมพ์สารคดี ในปี 2555

5. สตรีโลกจาริก เรียบเรียงโดย สุพัทธา
แซ่ลิ้ม สำนักพิมพ์ Fell good พิมพ์ครั้งแรก
ในปี 2558

6. คุณแม่เทเรซา นักบุญของผู้ยากไร้
Navin Chawla เขียน คำนวน ประสมผล
แปล สำนักพิมพ์มติชน พิมพ์ในปี 2556

ดำเนินการเป็นนักบุญของบุญราศีคุณแม่เทเรซา แห่งกัลกัตตา

ถ้าพูดถึงภาพยนตร์แล้ว มีภาพยนตร์มากมายทั้งภาพยนตร์จอใหญ่ หรือสารคดี มีการจัดเทศกาลภาพยนตร์โดยใช้ชื่อ Mother Teresa Film Festival ซึ่งจัดโดยสื่อมวลชนคาทอลิกประเทศอินเดีย ซึ่งปัจจุบันปีนี้จัดเป็นครั้งที่ 4 แล้ว เราสามารถเช็ครายชื่อภาพยนตร์ได้จากรายการของการจัดเทศกาลหนังในปีนี้ เพราะผู้จัดได้เลือกภาพยนตร์ 23 เรื่องทั่วโลก ที่พูดถึงคุณแม่เทเรซา แห่งกัลกัตตา

MOTHER TERESA (MOTHER TERESA & ME, LOVE TILL IT HURTS, MT AN UNEXPECTED ENCOUNTER, NIRMAL HRIDAY - HOME OF THE PURE HEART) NIRMAL HRIDAY - HOME OF THE PURE HEART, MADRE TERESA, IN THE NAME OF GOD'S POOR, SOMETHING BEAUTIFUL FOR GOD, MOTHER TERESA - THE LEGACY, MT AND HER WORLD, THE MAKING OF A SAINT, MISSIONARIES OF CHARITY, REVELATION IN KOLKATA, MY KARMA, MOTHER OF THE UNIVERSE, PRECIOUS LOVE, SEEING THE FACE OF JESUS, MT THE LIVING LEGEND, FROM SAINT TO SAINTHOOD, A CALL WITHIN A CALL, ALL FOR GOD'S LOVE, THE FIFTH WORD, THE LETTERS

จริง ๆ แล้วคงมีหนังสืออีกจำนวนมากที่บอกเล่าเรื่องราวของคุณแม่เทเรซาเป็นภาษาไทย จนให้คิดว่า คุณแม่เทเรซายอมเป็นที่รู้จักทั้งในหมู่คริสตชนและคนทั่วไป ส่วนหนังสือในภาษาอังกฤษและภาษาอื่น ๆ นั้นคาดเดาได้ว่าคงมีในจำนวนมากเช่นกัน ในจำนวนนั้นมีเล่มหนึ่งที่ออกมาในโอกาสพิเศษนี้ ชื่อหนังสือว่า A Call to Mercy: Hearts to Love ,Hands to Serve โดย คุณพ่อ Brian Kolodiejckuk ผู้

ข้อคิดหรือหลักคำสอนต่าง ๆ

มากมายสำหรับคำสอนและคำกล่าวที่น่าประทับใจและเป็นแรงบันดาลใจ ขอยกตัวอย่าง เมื่อพระศาสนจักรประกาศการสถาปนาคุณแม่เทเรซาเป็นนักบุญ (ผู้ศักดิ์สิทธิ์) ที่มงานของ Aleteia ได้รวบรวมข้อคิดของคุณแม่ที่ให้แรงบันดาลใจแก่เราและสังคม คือ

1. ถ้าคุณกำลังตัดสินคนอื่น คุณย่อมไม่มีเวลาจะรักเขา

2. โรคภัยที่สุดในปัจจุบันไม่ใช่วัณโรคหรือโรคเรื้อน แต่มันคือการไม่มีใครต้องการ ไม่มีใครรัก และเอาใจใส่ เราสามารถเยียวยารักษาโรคฟ่ายกายด้วยยา แต่วิธีเดียวที่จะรักษาความโดดเดี่ยวและความสิ้นหวัง คือ ความรัก

มีหลายคนในโลกกำลังสิ้นชีวิตเพราะขาดอาหาร แต่ก็มีหลายคนกำลังสิ้นชีวิตมากกว่าอีก เพราะขาดความรักเล็กๆ น้อยๆ ความยากจนในโลกตะวันตกเป็นความยากจนชนิดหนึ่ง ที่แตกต่างจากเรา คือ ไม่ใช่แค่ยากจนน่าสงสารเพราะความโดดเดี่ยวเท่านั้น แต่ทางจิตวิญญาณก็ กระทบความรักของพระเจ้า

3. ความคิดของฉันคืออะไร ฉันเห็น พระเยซูเจ้าในมนุษย์ทุกคน ฉันพูดกับตนเองว่า พระเยซูเจ้าหัว ฉันต้องให้อาหารพระองค์ พระเยซูเจ้าไม่สบาย คนนี้เป็นโรคเรื้อน หรือ เนื้อตายเน่า ฉันต้องล้างแผลให้ ดูแลเขา ฉัน รับใช้เพราะฉันรักพระเยซูเจ้า

4. จงใจดีต่อทุกคนในบ้าน จงใจดีกับคนรอบข้างคุณ ฉันชอบให้คุณทำผิดพลาดในความใจกว้าง มากกว่าคุณทำอัศจรรย์ได้แต่ไม่ใจดี บ่อยๆ แต่คำพูดคำเดียว มองครั้งเดียว ทำครั้งเดียวด้วยความรัก จะเปลี่ยนเงามืดในหัวใจคนได้

5. ฉันอธิษฐานภาวนาขอให้คุณเข้าใจคำพูดของพระเยซูเจ้าที่ว่า “ให้ท่านรักกัน เรารักท่านทั้งหลายอย่างไร ท่านก็จงรักกันอย่างนั้นเถิด” (ยอห์น 13:34) จงถามตนเองว่า “พระองค์ทรงรักฉันอย่างไร ฉันรักผู้อื่นจริงๆ ในแบบเดียวกันไหม” หากความรักไม่ได้อยู่ท่ามกลางเรา เราก็สามารถฆ่าเราเองด้วยงาน มันจะเป็นเพียงงานไม่ใช่ความรัก งานที่ไม่มีความรักก็เป็นทาส

6. การเสียสละที่ดีต้องมีคุณค่า ต้องไม่ทำร้าย ต้องเสียสละตนเองให้ว่างเปล่า ผลของความเสียสละ คือ การภาวนา ผลของการภาวนาคือ ความเชื่อ ผลของความเชื่อ คือ ความรัก ผลของความรัก คือ การรับใช้ ผลของการรับใช้ คือ สันติสุข

7. การแสวงหาพระพักตร์พระเจ้าในทุกสิ่ง ทุกคน ตลอดเวลา และแสวงหาพระหัตถ์ของพระองค์ในทุกเหตุการณ์ นี่คือนี่สิ่งที่มีความหมาย ที่เราต้องไตร่ตรองในใจ การมองและการนมัสการการประทับอยู่ของพระเยซูเจ้า เป็นพิเศษในที่ซาอุดาหาร ในคนจนที่กำลังมีทุกข์

8. สิ่งที่คุณกำลังทำ ฉันไม่สามารถทำ แต่สิ่งที่คุณกำลังทำ คุณไม่สามารถทำ แต่เมื่อเราทำอะไรด้วยกันบางสิ่งที่สวยงามเพื่อพระเจ้า

นี่คือความรักยิ่งใหญ่ของพระเจ้าสำหรับเรา พระองค์ให้โอกาสเราเป็นคนศักดิ์สิทธิ์ อาศัยกิจการแห่งความรัก

9. เมื่อคนจนสิ้นชีวิตเพราะความหิว ไม่ใช่เพราะพระเจ้าไม่เอาใจใส่ดูแลเขา แต่เป็นเพราะเราไม่ได้ช่วยเขา

10. พระเยซูเจ้าต้องการให้ฉันบอกคุณอีกว่า พระองค์ทรงรักคุณมากเกินกว่าที่คุณจะทำได้... พระองค์ทรงรักคุณเสมอ แม้เมื่อคุณรู้สึกว่าคุณไม่มีค่าควร...

“ด้วยหัวใจที่รัก และด้วยมือที่รับใช้” พาศีวิตเล็กๆ ด้วยความมุ่งมั่นตั้งใจ ฟังเสียงเรียกของพระ ติดตาม และผ่านบททดสอบมากมาย จนท่านกล้าหาญพอที่จะใช้อาวุธที่ติดตัวมาแต่กำเนิดต่อกรกับความยากจน เอาชนะหัวใจของตนเองและผู้ตกทุกข์ได้ยาก เป็นภาพจำของเราถึงชีวิตที่ยากจน ขาดเหลือทุกอย่างแต่กลับร่ำรวยที่สุดในความรักที่แจกออกไปไม่หมด

ไม่ว่าท่านจะมีชื่ออะไรนำหน้าก็สุดแล้ว แต่เรายังสะดวกใจและถนัดที่สุดที่เราจะยกย่องให้ผู้หญิงคนนี้เป็นแม่ของเรา เป็นแม่ของโลก ที่ครั้งหนึ่งเคยเดินทางไปพร้อมกับยุคสมัยแห่งเรา คุณแม่เทเรซา แห่งกัลกัตตา และเธอได้สร้างภาพจำแห่งคำสอนเรื่องความรัก ความเมตตา ขององค์พระคริสตเจ้า ให้เห็นว่า มันเป็นเรื่องที่ไม่ยากเลย เพียงด้วยหัวใจที่รัก และด้วยมือที่รับใช้เพื่อนพี่น้อง **ซู่**

คำเตือนจริงใจ บาดหู

ทุกคนชอบคำชมเชย สรรเสริญ และเยินยอ แม้มันจะเกินความจริงไปก็ตาม จนทำให้หลายคนตัวลอย จนลืมหิวไปก็ไม่น้อย เข้าตำรา “วัลลิมติน” ฉะนั้นต้องระวังตัวให้ดี ๆ ครับ

สุภาษิตจีนว่า “ZHÓNG YÁN NÍ ÈR” – “จง เยียน นี เออร์” “คำเตือนจริงใจ บาดหู” ไม่มีใครชอบคำตักเตือน ชี้แนะตรงๆ จากใจจริงของผู้ที่หวังดีต่อเราเสียอีก ยิ่งคำซุบซิบ นินทา ว่าร้าย ฯลฯ ด้วยแล้ว ฟังไม่ได้ ทนไม่ได้ ร้อนเป็นพินเป็นไฟ (ฟ้า) เลยทีเดียว

ทุกคนต้องการ และต้องมีเพื่อนไม่มากก็น้อย เพื่อนมีอยู่ 2 แบบ ซึ่งแต่ละคนก็แยกไม่ค่อยออก หรือแยกยากด้วยครับ คือ

1. **เพื่อนดี**คือ เพื่อนที่ชวนกันทำดีด้วยกัน เป็นกำลังใจให้เราทำดี เมื่อรู้สึกท้อแท้ใจ กล้าเตือนตรงๆ เมื่อเวลาทำผิด ทำไม่ถูก ช่วยเหลือกันและกันอย่างจริงใจและจริงใจ ยามตกทุกข์ได้ยาก ฯลฯ

2. **เพื่อนไม่ดี เพื่อนกิน เพื่อนเลว เพื่อนชั่ว** ซึ่งบางทีเราก็กหลง และไม่รู้ตัวด้วยว่าเขาเป็นเพื่อนไม่ดีเสียด้วยซ้ำ เพราะรักกันมาก ไม่อยากขัดใจเพื่อน คือ

2.1 **เพื่อนที่ชอบชวนเราทำผิดบ่อยๆ** เช่น บ่นด่าว่าผู้ใหญ่ เจ้านาย ฯลฯ

2.2 **เพื่อนที่ชอบพูดกระแหนะกระแหนะการทำดีของเรา** เช่น ไปวัดทำไม?... อยากเป็นนักบุญนักหรือ? ฯลฯ อีกสารพัดแบบ และวิธีต่างๆ

2.3 **เพื่อนที่ไม่กล้าเตือนเมื่อเราทำผิด ทำไม่ถูก** ยิ่งกว่านั้นยุยง ส่งเสริมให้เราทำผิดต่อไป

2.4 **เพื่อนที่ทำไม่ดี เป็นตัวอย่างไม่ดีให้เราเห็นบ่อยๆ** เช่น กินเหล้า เล่นพนัน ขโมย โกง ฯลฯ

ฉะนั้นเป็นบุญของคนที่มีเพื่อนดี และตัวเราเองก็ต้องเป็นคนดีมากขึ้นทุกวันด้วย **ในทำนองเดียวกัน ใครมีเพื่อนเลวเพื่อนชั่ว** ต้องถือว่าเป็นความเสียหายที่สุดในชีวิต เพราะเขาไม่มีใครเป็นผู้ให้กำลังใจในการทำดี แล้วยังมีเพื่อนชั่วชวนและดึงตัวเขาเองให้ต่ำลงไปอีกด้วย

อย่างไรก็ดี เราทุกคนมีโอกาสหาเพื่อนดีๆ มากมายในชีวิตได้ นั่นคือ ความช่วยเหลือจากพระเจ้า คือพระพรหมทานของพระองค์เอง ซึ่งจะได้มาโดย**คำสวดภาวนา ตัวอย่างดี และความช่วยเหลือจากแม่พระ** เทวดารักษาตัว และนักบุญต่างๆ โดยเฉพาะนักบุญประจำตัวของเราแต่ละคน ครับ

นอกจากนั้นคือ **อาศัยศีลศักดิ์สิทธิ์ทั้ง 7 ประการนั่นเอง** โดยเฉพาะศีลอภัยบาป และศีลมหาสนิท **ทั้งหมดนี้จะช่วยให้เราเป็นคนดี และไปสวรรค์ได้อย่างแน่นอน** ครับ **๕**

วิถีชีวิตมนุษย์ที่อยู่ด้วยกัน

วิถีชีวิตมนุษย์ที่อยู่ด้วยกันทุกวันนี้ถูกกระทบ แยกแยกและล่มสลายไปไม่น้อย จึงจำเป็นต้องทบทวนหวนคิดและไตร่ตรอง เพื่อทำให้เกิดความรอบคอบชอบธรรมในการดำเนินวิถีชีวิตประจำวันด้วยความไม่ประมาท

วิถีชีวิตมนุษย์ตามธรรมชาติของความ เป็นพ่อ-แม่-ลูก มีสายเลือดผูกพันในกันและกันไปชั่วชีวิตนั้นเป็นประการแรก

วิถีชีวิตมนุษย์ตามความเชื่อศรัทธา และศีลธรรมกำกับในศาสนาที่ตนนับถือ ก็เป็นสายสัมพันธ์ที่ยึดเหนี่ยวทางใจร่วมกันนั้นเป็นประการที่สอง

ส่วนวิถีชีวิตมนุษย์ตามสายใยรักเมตตา ที่เป็นรูปธรรมในภาคปฏิบัติที่พึงมีต่อสภาวะที่พึงทางใจและต่อสาธารณชนทั่วไปที่ถือเป็นที่พึ่งเพื่อนมนุษย์ร่วมโลกและร่วมเกิดแก่เจ็บตายด้วยกันนั้น ก็เป็นสายใย รักใคร่ไมตรีที่พึงมีต่อกันและเชื่อมโยงกันจนพี่น้องเป็นภราดรภาพสากลนั้นเป็นประการที่สาม

หากเราดำเนินตามวิถีชีวิตด้วยสายเลือดสายสัมพันธ์ทางความเชื่อศรัทธาและสายใยรักเมตตาทั้งสามนี้ อย่างสอดคล้องกลมกลืน

สมดุลสม่ำเสมอและสนับสนุนส่งเสริมกันไป ก็ย่อมเสริมสร้างชีวิตของเราโดยส่วนตัว ครอบครัวและสังคมให้สมบูรณ์เป็นทวีคูณยิ่งขึ้น ในความร่วมมือเป็นสุขที่พึงมีพึงเป็นร่วมกัน

ทั้งนี้ทั้งนั้น จึงสมควรที่จะเรียกว่าวิถีชีวิตมนุษย์ที่อยู่ด้วยกันด้วยความรักฉันพ่อ-แม่-ลูก ฉันพี่น้องเพื่อนมนุษย์ อันจะเชื่อมโยงไปสู่ความรักตราบนิรันดร์กาลกับพระเจ้าและชาวสวรรค์ทั้งหลายด้วย

วิถีชีวิตมนุษย์ที่อยู่ด้วยกันดังกล่าวนี้ เป็นสิ่งที่จะต้องปลูกฝังและบำรุงหล่อเลี้ยงภายในจิตใจในชีวิตประจำวันของเรา ให้เป็นกิจจะลักษณะที่บอกร่องโดยพฤติกรรมเป็นที่ปรากฏ ออกมาอย่างประจักษ์ชัดแจ้ง ทั้งด้วยวิสัยและวินัย จนกลายเป็นนิสัยติดตัว

สำหรับสิ่งภายนอกไม่ว่าส่วนประกอบหรือส่วนที่จำเป็นด้วยปัจจัยสี่ ล้วนแต่ใช้เป็นอุปกรณ์เครื่องช่วยเอื้ออำนวยคุณประโยชน์ต่อวิถีชีวิตมนุษย์ที่อยู่ด้วยกันข้างต้นที่กล่าวมาแล้วนี้ทั้งนั้น

เพราะเหตุนี้ การจัดลำดับความสำคัญก่อนหลัง จึงเป็นสิ่งที่ต้องตระหนักด้วยจิตสำนึก

ถึงสายเลือด สายสัมพันธ์ทางความเชื่อศรัทธา และสายใยรักเมตตาตั้งกล่าวอย่างไม่ต้องละเว้น นำเสียดายที่สมัยนี้มักจะหลงลืมที่จะใช้วิถีชีวิตมนุษยที่อยู่ด้วยกันในลักษณะนี้ จึงทำให้พ่อ-แม่-ลูกต้องห่างกัน คนไปวัดน้อยลง หรือทิ้งวัดไปเลย และที่สุดของที่สุดก็มักจะสะดุดที่ตัวเอง คือไม่เห็นแก่พระไม่เห็นแก่กัน ทั้งครอบครัว ทั้งวัดวาศาสนาและสมาชิกในสังคม รวมทั้งในพระศาสนจักรด้วย

กลับไปจมปลักกับความรักที่เห็นแก่ตัว อันเป็นสาเหตุที่จะก่อให้เกิดบาปหรือกิเลส ตัณหา อุปาทาน ในทัศนะของพี่น้องชาวคริสต์-ชาวพุทธที่พึงมาทำการเสวนาหาทางออกร่วมกัน เพื่อฝ่าทางตันหาทางออก จนกว่าจะบรรลุถึงทางรอด ซึ่งต้องเริ่มต้นดำเนินวิถีชีวิตมนุษยที่อยู่ด้วยกันอย่างมีคุณค่า คุณภาพและคุณธรรมบนโลกนี้ แบบก้าวไปด้วยกันและรอดด้วยกันในโลกหน้า ๕

วิถีชีวิตมนุษยที่อยู่ด้วยกันดังกล่าวนี้ เป็นสิ่งที่จะต้องปลูกฝังและบำรุงหล่อเลี้ยงภายในจิตใจในชีวิตประจำวันของเรา ให้เป็นกิจจะลักษณะที่บอกร่องโดยพฤติกรรมเป็นที่ปรากฏออกมาอย่างประจักษ์ชัดแจ้ง ทั้งด้วยวิสัยและวินัย จนกลายเป็นนิสัยติดตัว

วันละก้าวกับพระเยซู

ราฟาเอล

ยอห์น 14:1-3

...ใจของท่านทั้งหลายจงอย่าท้อวันไหนเลย จงเชื่อในพระเจ้า และเชื่อในเราด้วย
ในบ้านพระบิดาของเรามีที่พำนักมากมาย ถ้าไม่มีเราคงบอกท่านแล้ว เรากำลังไปเตรียมที่
ให้ท่าน และเมื่อเราไปและเตรียมที่ให้ท่านแล้ว เราจะกลับมารับท่านไปอยู่กับเราด้วย เพื่อ
ว่าเราอยู่ที่ใด ท่านทั้งหลายจะอยู่ที่นั่นด้วย

ยอห์น 12:8

...คนยากจนนั้นได้อยู่กับท่านทั้งหลายเสมอ แต่เราจะไม่อยู่กับท่านตลอดไป

1โครินธ์ 7:17

...ในกรณีอื่น แต่ละคนจงดำรงอยู่ในสภาพที่องค์พระผู้เป็นเจ้าทรงจัดให้ เมื่อพระเจ้า
ทรงเรียก นี่เป็นกฎเกณฑ์ซึ่งข้าพเจ้าวางไว้สำหรับพระศาสนจักรทุกแห่ง

1โครินธ์ 8:5-6

...แม้จะมีสิ่งที่เรียกกันว่าพระเจ้าทั้งในสวรรค์และบนแผ่นดิน พระเจ้าและเจ้านาย
เช่นนี้มีอยู่เป็นจำนวนมาก แต่สำหรับเราพระเจ้ามีเพียงพระองค์เดียวคือพระบิดา สรรพสิ่ง
มาจากพระองค์ เราเป็นอยู่เพื่อพระองค์ และสิ่งใดที่พระเจ้าผู้เป็นเจ้ามีเพียงพระองค์เดียวคือ
พระเยซูคริสต์ สรรพสิ่งเป็นมาโดยทางพระองค์ เราก็เป็นมาโดยทางพระองค์ด้วย

1โครินธ์ 10:12-13

...ดังนั้นผู้ที่คิดว่าตนยืนหยัดมั่นคงอยู่ พึงระวังอย่าให้ล้ม ท่านทั้งหลายไม่เคยเผชิญ
กับการผจญใดๆ ที่เกินกำลังมนุษย์ พระเจ้าทรงซื่อสัตย์ พระองค์จะไม่ทรงอนุญาตให้ท่าน
ถูกผจญเกินกำลังของท่าน แต่เมื่อถูกผจญ พระองค์จะประทานความสามารถให้ท่าน
ยืนหยัดมั่นคงและหาทางออกได้

พระเจ้ามีที่สำหรับเราทุกคน แต่ละคน

มีเรื่องเล่าเกี่ยวกับนักวิทยาศาสตร์และ
ศิลปินผู้ยิ่งใหญ่ Leonardo da Vinci ว่า
คำหนึ่ง Leonardo da Vinci ไปที่โรงเตี๊ยม
(บาร์เหล่า) เพื่อดื่มฉลองกับเพื่อนๆ เมื่อเข้าไป
ในนั้นปรากฏว่ามีผู้คนกำลังสนุกรสนกันอยู่
อย่างแน่นหนา เมื่อ Leonardo แหวกผู้คน
เข้าไปจึงเห็นว่าจุดศูนย์กลางของความสนใจ

ของทุกคนเป็นชายสูงวัยคนหนึ่งที่มีรูปใบหน้า
ผิดปกติ เข้าข่ายคนพิการ ตาทั้งสองหรือเล็ก
ผิดส่วนกับใบหน้าที่ใหญ่ หูทั้งสองยื่นอย่างกับ
ดอกกะหล่ำ จมูกใหญ่ผิดส่วน มีหูตมโตใหญ่
ติดอยู่มุมปาก ส่วนปากและคางเบี้ยวผิดส่วน
ดูอัปลักษณ์ และทุกคนกำลังพูดหยอกล้อ
ชายคนนี้อย่างสนุกสนาน

ขณะที่ทุกคนกำลังสนุกสนานอยู่นั้น มีศิลปินอีกคนหนึ่งที่เป็นคู่แข่งของเขาอยู่ที่นั่น ด้วย ศิลปินคนนั้นได้ร้องตะโกนกลบเสียงอึงมี่ของโรงเตี๊ยม กล่าวทักทาย Leonardo da Vinci ว่า เรามีศิลปินผู้ยิ่งใหญ่อยู่ที่นี้ ผมขอทักทาย Leonardo ให้วาดภาพชายอัปลักษณ์คนใหม่ ให้สวยเทียบเท่า Mona Lisa ด้วย Leonardo รับคำท้า และบอกให้ทุกคนกลับมาใหม่กลางดึกคืนนั้น

เวลาผ่านไปเป็นชั่วโมง Leonardo ก็วาดภาพใบหน้าของชายคนนั้นเสร็จ แล้วได้นำฝ่ามาคลุมภาพไว้ เมื่อถึงเวลานัดผู้คนก็กลับเข้ามาในโรงเตี๊ยมจนแน่นขนัดเหมือนเดิม และเมื่อได้รับสัญญาณ Leonardo ก็เปิด ฝ่าคลุมออกท่ามกลางเสียงยี้ที่แสดงถึงความผิดหวังของทุกคน ศิลปินที่เป็นผู้ท้า Leonardo ก็กล่าวเย้ยขึ้นว่า “ความอัปลักษณ์ของชายคนนี้นั้นหนักหนา มากนักจนกระทั่งศิลปินชั้นอาจารย์ Leonardo ก็ยังก้าวข้ามไปไม่ได้ ดูซิ! ภาพนี้ดูเหมือนใบหน้าจริงทุกกระเบียดนิ้ว”

Leonardo นั่งอยู่สักครู่ก็กล่าวตอบอธิบายว่า “ใบหน้าของชายคนนี้ที่ทุกท่านเห็นอยู่ต่อหน้านั้น เป็นใบหน้าที่ถูกวาดโดยพระหัตถ์ของพระเจ้าผู้สร้าง มีแต่คนโง่เท่านั้นที่กล้าจะไปเปลี่ยนแปลง ผมจึงวาดใบหน้าของชายคนนี้อย่างที่เขาเป็น เพราะเป็นพระเจ้าที่วาดให้เขา แม้จะดูอัปลักษณ์สำหรับเรามนุษย์ แต่สำหรับพระเจ้าไม่มีใบหน้าใดที่อัปลักษณ์สำหรับพระองค์”

สังคมมนุษย์ในปัจจุบันมักใ้มน้ำ

เราเลือก:

- ความสวยงามของร่างกายเกินธรรมชาติ (plastic surgery, botox etc.)
- ชื่อเสียงของตนโดยใช้สื่อสนับสนุน
- เพิ่มความสำคัญของตนเองโดยเหยียบย่ำคนอื่น เพิ่ม “การมี” ของตนโดยไม่

แยแสแบ่งปันคนอื่น โดยเฉพาะคนยากไร้

- เพิ่มความร่ำรวยทางทรัพย์สินของตนโดยผิดจริยธรรม/ศีลธรรม
- แสวงหาการเป็นผู้นำด้วยวิธีที่ไม่ถูกต้อง อาทิ เป็นผู้จัดการบริษัทด้วยเส้นสาย
  - เป็นผู้แทน ส.ส. ด้วยการซื้อเสียง
  - เป็นรัฐมนตรีด้วยความสัมพันธ์ที่มีอำนาจแทนความสามารถของตน
  - เลื่อนตำแหน่งด้วยการใช้เงินซื้อตำแหน่ง ฯลฯ

ตัวอย่างที่ยกมานี้ เราคนไทยได้รับรู้ ได้ฟัง ได้เห็นอยู่ทั่วไป จนเราอาจชินกับมันไปซะแล้ว แต่คริสตชนเราควรจะต้องเตือนใจตนเองเสมอว่า การที่เราจะพัฒนาตนเองให้เจริญก้าวหน้าขึ้น เป็นสิ่งที่พระเจ้าทรง program ในสติปัญญาของเรามนุษย์ทุกคนอยู่แล้ว แต่มีข้อแม้ว่าความเจริญก้าวหน้านี้ให้เป็นไปตามพระประสงค์ของพระองค์ คือแบบธรรมชาติ (ชาติแห่งธรรม) แบบสุจริต ถูกต้องตามจริยธรรม ศีลธรรม ยุติธรรม และสันติธรรมต่างหาก เราทุกคนถูกสร้างโดยพระเจ้าด้วยความร่วมมือ ความรักของคุณพ่อคุณแม่ของเรา เราทุกคนมีกระแสเรียกเฉพาะตัวของเรา พระองค์มีแผนการเฉพาะสำหรับเราทุกคน แต่ละคน ไม่เหมือนใคร และไม่มีใครเหมือน อยู่ที่ตัวเราเองที่จะดำเนินชีวิตและพัฒนาชีวิตของตนให้ “เป็น” อย่างที่พระองค์มีพระประสงค์ให้เราเป็น แม้จะเป็นชีวิตธรรมดาๆ ไม่โดดเด่น ไม่เป็นที่สังเกตของใคร หรือถึงแม้จะเป็นชีวิตที่ต่ำต้อย ยากไร้แค่ไหนก็ตาม เราก็เติมชีวิตของเราให้เต็มด้วยการประทับของพระองค์ ในชีวิตของเรา เพียงแค่นี้ก็เป็นการเดินตามพระเยซูคริสตเจ้าของเรา ด้วยปรัชญาชีวิตเช่นนี้ Leonardo da Vinci จึงไม่กล้าที่จะเปลี่ยนใบหน้าของชายอาวุโสคนนั้นบนผ้าใบให้ดูสวยขึ้นเกินจากความเป็นจริง **๕**

คุยกับเภสัชกร

ผศ.ดร. มนต์ชูลี นิตipun ชมรมเวชบุคคลคาทอลิก

รอบรู้เรื่องฉลาก

เวลาเจ็บป่วยเล็กๆ น้อยๆ เรามักจะพึ่งเภสัชกรตามร้านยา อย่าลืมนะว่า เภสัชกรรอบรู้เรื่องยา มีปัญหาปรึกษาเภสัชกร แต่เราควรมีความรู้เบื้องต้นบ้าง หากเราซื้อยาเป็นขวด ไม่ต้องมองหาอย. เพราะยาไม่มี อย. แต่ควรมองหาทะเบียนตำรับยา ซึ่งอาจพิมพ์เป็นภาษาอังกฤษตัวย่อ Reg.No. Registered number ซึ่งจะมีตัวอักษรภาษาอังกฤษ

ผลิตภัณฑ์ยาทุกชนิดทั้งยาแผนปัจจุบันและยาแผนโบราณ จะแสดงเลขที่รหัสใบสำคัญการขึ้นทะเบียนตำรับยา หรือที่เรียกว่า “เลขทะเบียนตำรับยา” เช่น 1A12/35 G 99/55 โดยฉลากยาและเอกสารกำกับยาจะต้องแสดง

รายละเอียดดังนี้ ชื่อยา เลขทะเบียนตำรับยา ชื่อและปริมาณ หรือความแรงของสารออกฤทธิ์ที่เป็นส่วนประกอบ (กรณียาแผนปัจจุบัน) เลขที่หรืออักษรแสดงครั้งที่ผลิตหรือวิเคราะห์ หรือ Lot. Number ชื่อและที่ตั้งผู้ผลิต นำหรือส่งยาเข้ามาในราชอาณาจักร วันเดือนปีที่หมดอายุ เช่น Exp. หรือ Exp date หรือข้อความว่า “ยาลิ้นอายุ” แล้วตามด้วยวันเดือนปีที่หมดอายุ นอกจากนี้ ยังมี คำว่า “ยาอันตราย” “ยาควบคุมพิเศษ” “ยาใช้เฉพาะที่” “ยาใช้ภายนอก” ตามแต่กรณี คำว่า “ยาสามัญประจำบ้าน” “ยาแผนโบราณ” “ยาสำหรับสัตว์” ตามแต่กรณี วิธีใช้และคำเตือน

ทั้งนี้ ตัวเลขที่นำหน้าตัวอักษรจะมีเฉพาะ ยาแผนปัจจุบันเท่านั้น มีความหมายดังนี้ เลข 1 หมายถึง ยาที่มีตัวยาลำคัญที่ออกฤทธิ์เพียง ตัวเดียว เลข 2 หมายถึงยาที่มีตัวยาลำคัญออกฤทธิ์ ตั้งแต่ 2 ตัวขึ้นไป

ตัวอักษร A-F เป็นตัวอักษรสำหรับยา แผนปัจจุบัน มีความหมายดังนี้ A คือ ยามนุษย์ ผลิตภายในประเทศ B คือ ยามนุษย์แบ่งบรรจุ C คือ ยามนุษย์นำหรือสั่งเข้า D คือ ยาสัตว์ ผลิตภายในประเทศ E คือ ยาสัตว์แบ่งบรรจุ F คือ ยาสัตว์นำหรือสั่งเข้า ส่วนตัวอักษร G-N เป็นตัวอักษรสำหรับยาแผนโบราณ โดย G คือ ยามนุษย์ผลิตภายในประเทศ H คือ ยามนุษย์ แบ่งบรรจุ K คือ ยามนุษย์นำหรือสั่งเข้า L คือ ยาสัตว์ผลิตภายในประเทศ M คือ ยาสัตว์แบ่ง บรรจุ N คือ ยาสัตว์นำหรือสั่งเข้า

เริ่มปวดหัวแล้วกับตัวอักษรและตัวเลข อย.พยายามแนะนำให้ประชาชนดูฉลากผลิตภัณฑ์ ซึ่งจะมึ่ระดับถึงเครื่องหมาย อย.ข้อมูลต่างๆ ของ สินค้าไปจนถึงผู้ผลิต เพื่อช่วยดูเบื้องต้นว่าสินค้านั้นมีความน่าเชื่อถือหรือไม่อย่างไร ถึงกระนั้นก็ยังคงมีการสวมเลขทะเบียน หรือทำทะเบียนปลอม ขึ้นมาหลอกลวง แล้วประชาชนจะรู้ได้อย่างไร ว่าฉลากแบบไหนคือของจริง เพราะที่ผ่านมามีก็แทบไม่เคยออกมาให้ข้อมูลในเรื่องดังกล่าว หรือมีแหล่งค้นคว้าหาข้อมูลเพื่อเป็นความรู้ให้แก่ประชาชน

วิธีหนึ่งคือซื้อยาจากรายขายยาคุณภาพ มีเภสัชกรประจำร้านยา จะสวมเสื้อสีขาว ที่หน้าอกเสื้อปักเภสัชกร ร้านยาคุณภาพเริ่มมีตั้งแต่ พ.ศ.2546 ทำให้มั่นใจในการซื้อยาได้ระดับหนึ่ง

สิ่งสำคัญอีกอย่างเหมือนการซื้ออาหาร ควรดู วันผลิต หรือ Mfg ซึ่งมาจาก manufacturing date ซึ่งผู้ผลิตจะเป็นผู้กำหนดเอง ปกติจะใช้ วันที่ เดือน ปี ที่ผลิต อาจใช้ตัวเลข อย่างเดียว หรือ ตัวเลขกับอักษร อักษรเป็น อักษรไทย หรือ อังกฤษ วันผลิตจะควบคู่ กับวันหมดอายุ ยาสิ้นอายุ Exp ซึ่งมาจาก expiration date แนนอนที่สุดเราไม่ควรซื้อ ยาที่สิ้นอายุแล้ว หรือ ยาที่จวนจะสิ้นอายุ

คงจะพอรู้วิธีดูฉลากยาแบบคร่าวๆ และ เลือกซื้อยาที่มีคุณภาพ ยาไม่ใช่ขนม มีคุณและโทษได้ **ศ**

BUBPHA WEDDING

คุณบุผา ทิมเจริญ (คุณบุ๋ม)
089-524-0602
ผู้บริหาร ร้าน บุษพา เว็ดดิง

เว็บไซต์ : www.bubpha-wedding.com
E-mail : bubpha-wedding@hotmail.com

-----o-----
BUBPHA WEDDING STUDIO
สำนักงาน : ถนนจ๊กกะทาก ปากน้ำ สมุทรปราการ
02-701-6871, 02-701-6873, 085-090-9549 (คุณน้า)

BUBPHA WEDDING DRESS
สำนักงาน : ถนนเพชรบุรีตัดใหม่-ตัดแยกเอกมัยเหนือ กรุงเทพฯ
02-716-6551-2, 081-758-5119 (คุณน้า)

BUBPHA WEDDING
สำนักงาน : ถนนสุขุมวิท(สายเก่า) รหัสทอง(คำทร.)สมุทรปราการ
02-323-1055, 089-870-4334 (คุณตา)

เยี่ยมวัดพุทธโอกาสเข้าพรรษา

พนมเปญ เมืองหลวงที่เป็นศูนย์กลางของพระพุทธศาสนาในประเทศกัมพูชา มีวัดมากมาย ที่อยู่ในเมืองหลวง มีทั้งวัดเล็ก วัดใหญ่ และอารามหลวง ทำให้เราคริสตชนที่นี่ กลายเป็นชนกลุ่มน้อย ไปโดยปริยาย เวลาว่างงาน บุญ พุทธศาสนิกชนก็ทำหน้าที่อย่างดีเพื่อรับพระรับบุญ

เดือนนี้เป็นเดือนที่ทางพี่น้องพุทธศาสนาเรียกว่า “เข้าพรรษา” ทางกัมพูชาเรียกว่า “โจลวะชฺชา” แปลตามตัวว่า เข้าวสันต์ หรือเข้าฤดูฝน บรรดาพระภิกษุจะอยู่จำวัด เพื่อศึกษาพระธรรมวินัย และหลีกเลี่ยงการออกเดินทางไปในที่ต่างๆ ในช่วงฤดูฝน ซึ่งอาจไปเหยียบย่ำต้นกล้าที่เพาะปลูกของ

ชาวบ้านหรือสัตว์ที่ออกหากินในช่วงนี้ โดยให้อยู่จำวัดเป็นเวลา 3 เดือน การอยู่จำวัดนี้ เป็นข้อกำหนดของธรรมวินัยของสงฆ์ต้องปฏิบัติ ซึ่งช่วยให้หมู่คณะสงฆ์ได้ปฏิบัติธรรมร่วมกัน เกิดความสามัคคีในหมู่สงฆ์ นอกจากนั้น ยังเป็นโอกาสที่ดีสำหรับกุลบุตรที่มีอายุครบบวช ได้บวชส่วนบรรดาพุทธศาสนิกชน ได้มีโอกาสปฏิบัติธรรมบำเพ็ญกุศล ด้วยการถวายเทียน ถวายผ้าอาบน้ำฝน รักษาศีล เจริญภาวนา ถวายจัดปัจจัยจงด่วนอบายมุข ฟังเทศน์ฟังธรรมตลอดเทศกาลเข้าพรรษา

ซึ่งเปรียบเทียบกับทางคาทอลิกเราก็มีช่วง “เทศกาลมหาพรต” ที่เหล่าคริสตศาสนิกชน ได้ปฏิบัติตามพระวาจาคือ อดอาหาร

(ละลตเล็ก) ภาวนา และทำกิลเมตตา (ทาน) แม้จะสั้นกว่าเพียงแค่ 40 วัน แต่เป็นการเตรียมจิตใจร่วมในการไถ่กู้ของพระคริสตเจ้า ที่ได้ทรมานสิ้นพระชนม์ และกลับคืนพระชนม์ชีพเพื่อเรา ดังนั้น การได้เรียนรู้การปฏิบัติธรรมของพี่น้องพุทธ ก็ช่วยให้เราเข้าใจสิ่งที่มีอยู่แล้ว และปฏิบัติด้วยความเข้าใจมากขึ้น

ผมได้พาคณะกรรมการกลุ่มเล็กๆ และคุณพ่อผู้ช่วยซึ่งเป็นชาวฝรั่งเศส ได้มีโอกาสสัมผัสบรรยากาศแบบพุทธศาสนา โดยเลือกวัดที่เรามีการติดต่อกันอยู่แล้ว แต่ยังไม่เคยได้คุยกันเลยคือ วัดตวลสันติวันและวัดอุตราวัตตัย สองวัดที่อยู่ใกล้วัดของเราไปทางเหนือไม่กี่กิโลเมตร แต่ในทางจิตใจ เหมือนเราอยู่ไกลกันเหลือเกิน

ผมให้เจ้าหน้าที่ ซึ่งปกติได้ติดต่อกันที่วัดอยู่แล้ว เนื่องจากเราต้องฟังเมรุเทศพของทั้งสองวัดนี้เป็นส่วนใหญ่ เนื่องจากราคาไม่สูงจนเกินไปนัก แต่เป็นแค่เพียงการติดต่อกันมาหรือสัปดาห์ เพื่อช่วยเตรียมเรื่องการเทศพให้ แต่ในครั้งนี้ได้ติดต่อกันจนสามารถเจ้าอาวาส เพื่อให้เราได้มีโอกาสพบกันเป็นลักษณะกึ่งทางการ

สมภารเจ้าอาวาสวัดตวลฯ ท่านเป็นเจ้าอาวาสใหม่ เป็นคนจังหวัดตากแก้ว แต่เพิ่งได้เป็นเจ้าอาวาสได้แค่ปีเดียว พวกเราได้แนะนำตัวและวัตถุประสงค์ของการมาเยี่ยมท่าน ทำให้ท่านเจ้าอาวาส ดีใจระคนแปลกใจ เพราะไม่เคยมีคริสตชนคนไหนมาหาท่านเลย แต่ท่านก็ยินดีต้อนรับและเปิดตัวสำหรับการเสวนา ผมโชคดีที่มีชีวิตพื้นฐานในบรรยากาศของพุทธศาสนา ตั้งแต่เด็ก เคยไปเรียนโรงเรียนเตรียมอนุบาลอยู่ระยะหนึ่งในวัดพุทธเหมือนกัน พร้อมกับบรรยากาศพุทธแบบไทยที่เราสัมผัสอยู่ ก็ช่วยให้ผม เข้าใจศัพท์แสงทางพุทธศาสนาบ้าง แต่อย่างไร

ก็ตาม ก็ได้บอกให้ท่านช่วยแนะนำ ในการใช้ คำเรียกท่าน ต่างๆ ให้เหมาะสม เราได้คุยถึง เรื่องการปฏิบัติธรรมของพระสงฆ์ในช่วงจำพรรษา ด้วย **คุณพ่อตาเมียง** ที่ไปด้วยกัน ก็ตื่นเต้น และสนใจมากกับการไปเสวนากันในครั้งนี้ แต่ ปัญหาอย่างหนึ่งของคุณพ่อคือ การเรียนภาษา เขมรก็หนักว่ายากแล้ว ยังเจอศัพท์แสงทางพุทธ- ศาสนาเข้าไปอีก เพราะคุณพ่อเพิ่งมาอยู่ในกัมพูชา ได้เพียง 5 ปีเท่านั้น แต่ก็เป็นที่ประทับใจที่ดี สำหรับธรรมชาติใหม่ๆ จากวัฒนธรรมที่แตกต่าง

พวกเราได้ถวายเทียนและปัจจัย บางอย่าง โดยมีพื้นฐานของการแบ่งปันความรัก ความดีซึ่งกัน และกัน โดยไม่มีความคิดถึงการหวังเรื่องบุญกุศลแต่ประการใด เพราะเราได้ เรียนรู้ว่า เทียนเป็นสิ่งที่ดีสำหรับการจำวัด ของบรรดาภิกษุสงฆ์ในช่วงเข้าพรรษา

จากนั้นเราก็เดินทางไปวัดพุทธแห่งที่ สอง ซึ่งท่านเจ้าอาวาสกรุณารับรองถึงกุฏิของท่าน เช่นกัน ท่านเจ้าอาวาส เป็นคนเก่าแก่ที่อยู่ในพื้นที่นี้ ตั้งแต่ประเทศเริ่มมีสันติภาพ ท่านได้อยู่วัดนี้ เกือบ 25 ปีแล้ว จากวัดเล็กๆ จนเป็นวัดใหญ่โต พอสมควร ท่านเป็นบุคคลที่โอภาปราศรัยดี

อารมณ์ดี ท่านยังช่วยแนะนำ พวกเราเกี่ยวกับการ ถวายของแด่พระและวัดอย่างถูกต้อง ซึ่ง บางอย่างเราไม่รู้แต่ท่านก็ได้กรุณาบอก พอดีจังหะ ที่มี **บร.นัท** และ **บร.อาร์ต** สองสามเณรใหญ่จาก อัครสังฆมณฑลกรุงเทพฯ ที่มาอยู่กับผมได้ช่วงนี้ ก็ได้มีโอกาสได้ไปสัมผัสบรรยากาศในวัดและ ได้ทำศาสนสัมพันธ์ร่วมกัน แม้จะไม่เข้าใจภาษา เขมรเลยก็ตาม วัดนี้พิเศษหน่อยตรงที่ มีคนยาก ที่อยู่รับใช้สมภารนั้น เคยบวชเป็นพระ มาก่อน และยังเคยทำงาน ให้กับองค์กรของ คริสเตียนด้วย ดังนั้น จึงมีความเข้าใจคริสตชน พอสมควร

แม้จะเป็นกิจกรรมเล็กๆ น้อยๆ กับการ ไปเยี่ยมวัดพุทธในครั้งนี้ ก็เป็นการช่วยให้ พวกเรา ได้ พยายามออกจาก “เขตความสะดวกสบาย” (Comfort Zone) หรือกรอบที่เราปิดกั้นตัว เราไว้ ได้พบเห็นพี่น้องต่างความเชื่อ เพื่อการ อยู่ร่วมกันอย่างสันติ และแน่นอนว่าเราจะต้อง สถานงานนี้ต่อไปอีก เพื่อให้เราได้มีโอกาสได้ แบ่งปันความเชื่อของเราให้กับเพื่อนพี่น้อง รอบข้าง ซึ่งช่วยให้เราได้เข้าใจความเชื่อและ การปฏิบัติศาสนาของตัวเองได้ดียิ่งขึ้น **๕**

ชีวิตที่มีความหมาย

เราแต่ละคนต้องทำงานต่างๆ หลากชิ้น ในทุกๆ วัน ความรู้สึกต่องานที่ทำก็แตกต่างกันไป ชอบบ้างเกลียดบ้าง เบื่อบ้าง เป็นธรรมดา โดยทั่วไปแล้วคนเรามีปฏิกิริยาต่องานเป็นสี่กลุ่มใหญ่ๆ

กลุ่มแรก จำใจทำ (Forced to) มีความรู้สึกเบื่อ อยากให้งานชิ้นนั้นเสร็จๆ ไปเสียที่ไม่สนใจว่าผลมันจะออกมาเป็นอย่างไร รู้สึกว่าตัวเองไม่มีคุณค่าหรือประโยชน์เท่าไรกับงานชิ้นนั้น ถ้าเลือกได้จะไม่ทำ ตัวอย่างเช่น ผู้บังคับบัญชาสั่งให้ไปประชุมแทน เราเองก็มีงานอื่นอยู่แล้ว แต่ต้องจำใจไปเพราะเป็นคำสั่ง ไปถึงก็ไม่ตั้งใจประชุม ทำตัวเป็นสมาชิกสังคมก้มหน้าเปิดดูโซเชียล เล่นไลน์จนจบการประชุม

กลุ่มที่สอง สนใจทำ (Interested to) แม้จะไม่เต็มใจทำทั้งร้อย แต่ก็เปิดใจว่าอาจมีโอกาสดีบางอย่างซ่อนอยู่ เช่นไปประชุมที่น่าเบื่อ แต่ก็มีโอกาสได้พบเพื่อนใหม่ๆ ได้เรียนรู้เรื่องที่ไม่อยู่ในแวดวงของเรา

กลุ่มที่สาม ยินดีทำ (Passion to) ใจนั้นมาเกินกว่าครึ่งร้อย รู้สึกว่างานนั้นตรงกับความสนใจและความถนัดของเราพอดี เช่นเราเป็นคนชอบพูดชอบคุย ชอบสร้างบรรยากาศ ชอบผู้คนมากๆ และเขาให้ไปเป็นพิธีกร แถมยังได้ค่าตอบแทนเป็นพิเศษ วันนั้นหัวใจพองโตเตรียมแต่งตัวสวย ใส่ชุดหล่อ อยากให้ถึงวันงาน

เร็วๆ เพลิดเพลินกับการทำหน้าที่ เวลาช่างผ่านไปเร็วเหลือเกิน แต่กลุ่มนี้หากเจอปัญหาอุปสรรคมากๆ ก็อาจถอดใจได้เช่น ทำแล้วโดนตำว่าช่วยแตก ทำแล้วไม่ได้อะไรตอบแทน ควักเนื้อจนกระเป่าแห้ง

กลุ่มที่สี่ รักที่จะทำ (Love to) ใจนั้นเต็มร้อยหรือเกินร้อย กระตือรือร้น ไม่เพียงยินดีจะทำแต่เต็มใจ ไม่ได้เงินไม่ได้ทองหรือชื่อเสียงก็ยังมีความสุขที่จะทำต่อ เจอปัญหาอุปสรรคขวางหน้าก็ไม่ย่อท้อ ยังคงมุ่งมั่นทำต่อ ถึงแม้ต้องตายก็ไม่ปฏิเสธที่จะทำ ตัวอย่างกลุ่มนี้ที่เรารู้จักกันดีคือบรรดาเหล่านักบุญ เช่นนักบุญเปโตรและเปาโล อัครสาวกที่ชีวิตทั้งชีวิตเพื่อการประกาศข่าวดีของพระคริสต์เจ้า

คำถามคือทำอะไรให้คนเราเปลี่ยนจากจำใจมาเป็นสนใจทำ มาเป็นยินดีทำ และสุดท้ายยอมตายที่จะได้ทำ เหล่านักวิชาการได้ไปเที่ยวศึกษาและสรุปว่าเราต้องสร้างแรงจูงใจ (Motivation) ของการทำงานให้เกิดขึ้น แรงจูงใจที่ใช้กันบ่อยๆ เช่น ตั้งค่าตอบแทนของงานให้สูงขึ้น ให้ได้ไปเที่ยวหากทำยอดขายทะลุเป้า สร้างความก้าวหน้าในวิชาชีพ ให้สิทธิพิเศษต่างๆ เช่นรถประจำตำแหน่ง ฯลฯ เพื่อให้คนมีความหวังมีกำลังใจเกิดการแข่งขัน และคาดหวังว่างานจะเกิดผลดีตาม

แต่แรงจูงใจนั้น ซื่อก็กบอกลูกอยู่แล้วว่าเป็น สิ่งที่มาลากมาจูงเพื่อให้เกิดการทำงาน ในขณะที่ มีแรงจูงใจงานก็ไปด้วยดี แต่เมื่อไรที่แรงจูงใจ ลดน้อยลง คุณภาพของงานก็ถดถอยไปด้วย ผู้คนก็จะหนีไปหางานใหม่ที่ให้ผลตอบแทนสูงกว่า มีความก้าวหน้าดีกว่า

สิ่งที่สำคัญกว่าแรงจูงใจคือแรง บันดาลใจ แรงบันดาลใจนั้นเป็นแรงที่ผลักดัน อยู่ภายใน เมื่อเกิดแรงบันดาลใจแล้ว แม้จะ ไม่มีสิ่งที่มาจูงเราก็กังทำงานนั้นให้สำเร็จลุล่วง ไป นักวิชาการพบว่าแรงบันดาลใจที่สำคัญที่สุด เกิดจากการที่ผู้คนต้องรู้อย่างชัดเจนว่าสิ่งที่เขา ทำนั้นเป็นประโยชน์ต่อคนอื่นและตัวเขาเอง มีคุณค่าเป็นส่วนหนึ่งที่จะทำให้เกิดความสำเร็จ ได้

ในขณะที่แรงจูงใจต้องใช้เงินทองเป็น หลัก แต่แปลกที่แรงบันดาลใจนั้นไม่ต้องใช้ เงินทองหรือหากจะต้องใช้ก็เล็กน้อยมาก แรง บันดาลใจนั้นได้จากการได้พบเห็นตัวอย่างที่ดี ได้อ่านเรื่องราวชีวิตของผู้คนที่ทำประโยชน์ ให้กับวงการต่างๆ ได้ยีนคติพจน์ที่โดนใจเรา เมื่อนำมาทบทวนไตร่ตรองเราก็จะสรุปได้ ด้วยตัวเองว่าเราจะเดินตามหรือถอยหลัง ในกระบวนการไตร่ตรองภายใน (Reflection of life) นั้นเองที่ผู้คนได้พบปะกับบางสิ่งบางอย่าง ภายในจิตใจของเขาที่เรียกร้องให้เขาทำบางสิ่ง ตรงกับที่หลายคนบรรยายว่าเป็นเสียงเรียกร้อง ภายใน (Calling to) ในทางศาสนาคริสต์เรา

เรียกสิ่งนี้ว่า “กระแสเรียก” ที่เกิดจากการดลใจ ของพระเจ้า

ตอนเป็นเด็กๆ ก็ไม่ค่อยเข้าใจว่า กระแสเรียกคืออะไร ได้ฟังบรรดาคุณพ่อมาสอน ให้เราค้นหากระแสเรียกของการมาเป็นนักบวช คุณพ่อบางท่านบอกว่า ที่ท่านมาบวชเป็นเพราะ อยากกินแอปเปิ้ล เวลาเดินผ่านห้องอาหารของ นักบวช ก็มักจะเห็นมีผลแอปเปิ้ลวางอยู่ เลย อยากบวช เรียกว่าเป็นการดลใจจากพระ สมัย เมื่อสี่สิบปีก่อนการได้กินแอปเปิ้ลเป็นเรื่องยาก ราคาแพงมาก เวลาใครไปต่างประเทศกลับมา ของฝากที่ยอดเยียมที่สุดคือหัวแอปเปิ้ลกลับมา แต่สมัยนี้หากพระยังใช้วิธีการดลใจด้วยแอปเปิ้ล แล้วก็อาจไม่ได้ผล เพราะหากินง่ายกว่าส้ม

กระแสเรียกหรือเสียงเรียกจากพระ (calling) ที่แท้จริงนั้นมืองค์ประกอบอยู่ สองส่วนคือ ส่วนแรกคือการตระหนักรู้ว่า เรามีความสามารถพิเศษบางอย่าง (Gift) ที่พระ ประทานมาให้ และส่วนที่สองคือความอยากใช้ ความสามารถพิเศษนั้นไปช่วยเหลือคนอื่นๆ (Give) ด้วยความรัก ซึ่งสองสิ่งนี้คือจุดมุ่งและ ความหมายของชีวิต

ถ้าเราถามผู้คนที่ต้องการชีวิตแบบไหน ให้เลือกเอา ก) ชีวิตที่สบาย ข) ชีวิตที่ประสบความสำเร็จ หรือ ค) ชีวิตที่มีความหมาย คนส่วนใหญ่คงเลือกข้อ ก หรือข้อ ข และจะ ทำทุกอย่างให้ได้มา ซึ่งชีวิตแบบนี้คนที่ต้องการ ชีวิตที่สบายก็จะชวนชววยหาทรัพย์สินเงินทอง

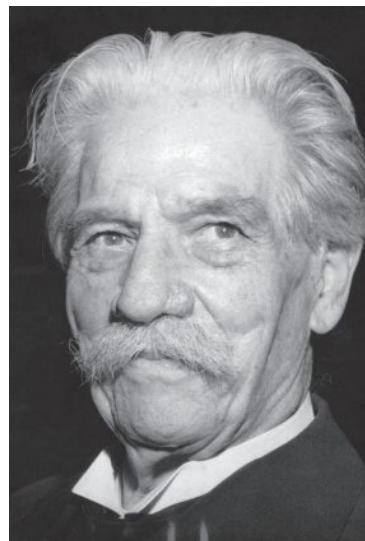

เพื่อมาซื้อบ้านและเครื่องอุปโภคบริโภคต่างๆ
สะสมเงินทองมากมาย แต่อาจไม่มีเพื่อนฝูง ไม่มี
ความสุข เป็นการเลือกที่ไม่ฉลาดเท่าใด

คนที่ต้องการชีวิตที่มีความสำเร็จ ก็จะมี
ทุ่มเทกับการงาน การค้าขาย ใช้เวลาเข้าสังคม
เบียดเบียนเวลาที่จะดูแลสุขภาพและที่ควรให้
กับครอบครัว และก็ได้ผลตอบแทนเป็นผู้บริหาร
เป็นผู้นำหน่วยงานหรือประเทศ นับเป็นการ
ตัดสินใจที่ราคาแพง แต่ในบางครั้งคนเหล่านี้
อาจพบว่าชีวิตว่างเปล่า แม้จะมีครอบครัวมี
เพื่อนฝูงและสังคมครบถ้วน แต่ยังไม่มีความสุข
บางสิ่งบางอย่างไป รู้สึกชีวิตยังไม่มีความหมาย

โดยนัยนี้กระแสเรียกจึงเป็นการค้นหา
ความหมายของชีวิต ค้นให้พบว่าตัวเรามี
พรสวรรค์อะไรและจะพัฒนาความสามารถและ
ความดีงามของตนเองให้ดีขึ้น และนำความ
สามารถความดีนั้นไปช่วยเหลือผู้คนที่รอบข้างได้
อย่างไร

บุคคลท่านหนึ่งที่ผมได้อ่านและเป็นแรงบันดาลใจให้เมื่อตอนเด็กคือนายแพทย์อัลเบิร์ต
ชไวเซอร์ (Albert Schweitzer) ท่านเกิด
ในดินแดนฝรั่งเศสที่โดินเยอร์มันยัตครอง มา
จากครอบครัวที่ดี มีกิจการทำที่มั่นคง เป็น
ศาสตราจารย์ในนิวยอร์กเฮอเรน มีชื่อเสียงใน
เรื่องการเล่นออร์แกนและเทศน์สอนโดยเฉพาะ
เรื่องเทววิทยา แต่แล้วในวัยสามสิบ ท่านกลับ
ค้นพบกระแสเรียกว่ายังมีคนแอฟริกาอีกจำนวนมาก
มากที่เจ็บป่วยล้มตายเพราะไม่มีแพทย์ไม่มี
โรงพยาบาล ท่านจึงละทิ้งงานเดิม เริ่มต้น
เรียนด้านการแพทย์ เมื่อจบแล้วก็สมัครใจไป
ทำงานในประเทศกาบองทางฝั่งตะวันตกของ

นายแพทย์อัลเบิร์ต ชไวเซอร์
(Albert Schweitzer)

แอฟริกากลาง ต้องล่องแพไป 14 วันกว่าจะถึง
บุกเบิกตั้งโรงพยาบาลและให้การดูแลรักษา
คนไข้อย่างเต็มที่เต็มใจ ท่านต้องหยิบยืมเงินและ
ระดมทุนเพื่อให้โรงพยาบาลดำรงอยู่ได้ อยู่ที่นี่
จนกระทั่งชราภาพและเสียชีวิต ท่านได้รับรางวัล
โนเบลสาขาสันติภาพในปี 1952 และสามารถ
บรรลุจุดมุ่งหมายของชีวิตที่จะเผยแผ่ข่าวดีของ
พระคริสต์เจ้าผ่านการดูแลรักษาเพื่อนมนุษย์
มีคำกล่าวของท่านว่า “จุดมุ่งหมายของชีวิตคือ
การรับใช้เพื่อนมนุษย์ด้วยความรัก”

ปัจจุบันนี้คำสอนของพระศาสนจักรได้
เปิดกว้าง ความหมายของกระแสเรียกไม่ได้จำกัด
อยู่เฉพาะในแวดวงสงฆ์ แต่ในทุกวงการ เรา
ต้องการนักการเมือง ครู บุคลากรทางการแพทย์
ทหาร ตำรวจ นักกีฬา รวมตลอดไปถึงพ่อค้า
แม่ขายที่มีกระแสเรียก รู้ว่าพระเจ้าให้พรสวรรค์
อะไรแก่ตน และจะใช้พรสวรรค์นี้รักและ
ช่วยเหลือเพื่อนมนุษย์ผู้อื่นอย่างไรได้ ❀

รูปถ่าย คลิปวิดีโอ และ ‘สิทธิเด็ก’ เรื่องเก่าๆ ที่เรายังต้องทำความเข้าใจ

ต่อจากฉบับที่แล้ว

เด็กไม่ใช่สินค้าที่มีมูลค่า แต่เป็นคนที่ต้องได้รับการปกป้องสิทธิ

เช่นเดียวกับชายหนุ่มผู้คลุกคลีอยู่ในวงการช้อปปิ้งและตระเวนบนโลกออนไลน์อย่าง **จำพีชิต ขจัดพาลชน** แห่ง Drama – addict เองก็ให้ความเห็นว่า ในเฟซบุ๊ก มีหลายคน หลายเพจแสดงความเห็นเรื่องสิทธิของเด็ก แต่กลับถูกผู้ปกครองหลายร้อยหลายพันคน ถล่มและจนท้อถอย หมัดกำลังใจจะพูดเรื่องสิทธิเด็กไปก็เยอะด้วยถ้อยคำอย่าง “โลกสวย” “นี่เป็นเรื่องของคนในครอบครัว” ไปจนถึง “พ่อแม่ย่อมต้องเลือกสิ่งที่ดีให้ลูกอยู่แล้ว” ฯลฯ

ทั้งหมดนี้สะท้อนว่าสังคมไม่เคยตระหนักถึงปัญหาที่เกิดขึ้นจากการละเมิดสิทธิเด็กและแน่นอนมันย่อมสะท้อนทัศนคติที่ผู้ใหญ่มองว่าเด็กคือ สินค้ามีมูลค่า ไม่ใช่คนที่ต้องได้รับการปกป้องสิทธิ

“ก่อนหน้านี้เคยมีกรณีที่แม่เห็นว่าลูกน่ารักก็เลยตั้งเพจแล้วลงรูปลูกบ่อยๆ จนผ่านไปสักพัก มีคนเข้ามาเรียกลูกของคุณแม่คนนี้ด้วยชื่ออื่นที่ไม่ใช่ชื่อลูกเขา ซึ่งผลปรากฏว่า ที่ผ่านมามีคนเอารูปลูกเขาไปอ้างเป็นตุเป็นตะ และหาผลประโยชน์โดยใช้ชื่ออีกชื่อหนึ่ง

“ฉะนั้น ผมจึงคิดว่า ถ้าเด็กอายุต่ำกว่า 13 ปี ผู้ปกครองก็ไม่ควรโพสต์รูปลง เพราะมันเปิดโอกาสให้คนเข้ามาทำร้ายเด็กได้ง่ายขึ้น หรืออาชญากรอาจตามเด็กไปสู่วรรณกรรมและชีวิตส่วนตัวเขาไปด้วย”

โลกเสมือนจริง ที่ควบคุมและส่งผลต่อโลกจริง

ใกล้เคียงกับที่จำพีชิตเสนอ **ผศ.มรรยาท อัครจันทโชติ** คณะนิเทศศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย กล่าวว่า ปัญหาอย่างหนึ่งคือผู้ใหญ่ในสังคมไทยมักมองเด็กเป็น “สมบัติ”

“สังคมมีปัญหาเรื่องการตัดสินใจว่าเด็กควรใช้สิทธิอย่างไร แม้ว่าภาพเด็กที่ลงจะเป็นภาพน่ารักๆ แต่ก็ควรถามเด็กก่อน”

“เราไม่เคยถามเด็กว่าเด็กต้องการอะไร”

โดยเฉพาะในยุคที่โลกเสมือนอย่างโซเชียลมีเดียมีบทบาทอย่างมากในชีวิตมนุษย์ และทับซ้อนกับพื้นที่การใช้ชีวิตจริงอย่างเลี่ยงไม่ได้ ท่ามกลางความขัดแย้งในความรู้สึกของหลายๆ คนว่าควรปฏิบัติตัวอย่างไรกับความเหลื่อมกันที่วุ่นวายของโลกทั้งสอง

“บางคนชอบคิดว่าทำอะไร แสดงความเห็นอย่างไรผ่านโลกเสมือนก็ได้ เพราะมัน

ไม่ใช่ชีวิตจริง แต่ว่าทุกวันนี้เรารู้จักคนมากมาย ผ่านโลกเสมือนที่ว่ายอยู่แล้ว

“ความเห็นที่เราแสดงออกไปในโซเชียลมีเดีย มันจะติดตัวเด็กๆ ไปตลอดกาล”

นับเฉพาะในวันนี้ ผศ.มรรยาทกล่าวว่พ่อแม่เด็กเองก็ใช้เฟซบุ๊กมากถึง 89 เปอร์เซ็นต์ และโพสต์รูปลูกของตนลงในหลายความหมาย อาจเพื่อให้โลกรับรู้ถึงการมีอยู่ของเด็ก ไปจนกระทั่งโพสต์ให้ครอบครัวและเครือข่ายตนเองเห็นอย่างเจียบๆ แต่นั่นย่อมไม่ได้เป็นการรับประกันว่ารูปบุตรหลานจะไม่แพร่ไปที่อื่น เพราะถึงอย่างไร โลกเสมือนที่ว่ก็ยังมีฟังก์ชันให้แชร์ให้เซฟไปโพสต์ต่ออยู่เรื่อยๆ ไม่มีที่สิ้นสุด

“ตัวเราเองก็เป็นแม่คน ก็โพสต์รูปลูกบ้าง แต่เราต้องไม่คิดว่าลูกเป็นสมบัติของเรา”

“เราต้องดูว่าโพสต์ไปแล้ว ลูกจะอับอายหรือกลายเป็นตัวตลกใหม่ เพราะถึงที่สุดคงไม่มีใครอยากเป็นตัวตลกของใครแน่นอน”

สิทธิความเป็นส่วนตัว เรื่องของเด็กที่ไม่ควรมองข้าม

ประเด็นนี้ถูกสนับสนุนด้วยความเห็นจาก **ณัฐวุฒิ บัวประทุม** หัวหน้างานกฎหมาย มูลนิธิศูนย์พิทักษ์สิทธิเด็ก ต่อกรณีความรับผิดชอบต่อความเป็นมนุษย์ของเด็กเอง

“เราเองอยากปกป้องสิทธิความเป็นส่วนตัวของเรา เด็กเองก็เช่นกัน”

ซึ่งแน่นอนว่า ย่อมมีเด็กหลายคน สนุกสนานที่จะโลดแล่นอยู่กับชื่อเสียงและโลกออนไลน์ แต่ก็มีพ่อแม่ ที่เด็กอีกหลายคนอาจไม่สนุก และอาจรู้สึกถูกคุกคามอยู่เจียบๆ

“ถ้าสิ่งที่เราโพสต์มันไปทำลายชีวิตใคร เรายังจะดันทุรังโพสต์อยู่ไหม”

ยิ่งกับคลิปวิดีโอที่มีเด็กใช้ความรุนแรง ซึ่งถูกวิพากษ์วิจารณ์อย่างกว้างขวางนั้น **ณัฐวุฒิ** ย้ำว่ายิ่งต้องระมัดระวังและพึงตระหนักอยู่เสมอ

“ถ้าเราไม่ดูแลเด็กอย่างตรงตามสิทธิมนุษยชน เขาก็จะถูกผลักไปสู่โลกอีกด้านในที่สุดนั่นเอง”

ก็ใช่ที่ว่ ในโลกทุกวันนี้ นี้อาจไม่ใช่ประเด็นใหม่ แต่ก็มีพ่อแม่ที่ว่ถ้าเป็นประเด็นเก่า เหตุใดเรื่องเหล่านี้ยังถูกนำขึ้นมาถกกันในช่วงระยะไม่กี่ปีหรือเพราะเราอาจยังไม่เคยเรียนรู้อะไรจากเรื่องเก่าๆ มากพอ

ก็อาจจะตีกว่ ถ้าวางแผนลึกลงเพื่อประสานสายตาต่อสายตากับอีกฝ่าย **อย่างไม่มีอะไรมาขวางกลาง**

พิมพ์ชนก พุกสุช
(หนังสือพิมพ์มติชนรายวัน ประชาชน
วันอังคารที่ 26 กรกฎาคม พ.ศ. 2559 หน้า 13)

บัญญัติศัพท์

คณะกรรมการแปลและบัญญัติศัพท์

N

Noah's Ark	= 1) เรือโนอาห์ 2) สมัญญาที่บิดาจารย์บางองค์ตั้งให้แก่พระเจ้า ศาสนจักร
Noël (ฝรั่งเศส)	= คริสต์มาส
nominalism	= นามนิยม
nominion	= การนำเสนอชื่อ (เพื่อแต่งตั้ง)
non-being	= อภิวินต์ อภิวะ (ภาวะที่ไม่มีอยู่จริง)
noumenon, noumena (pl.)	= ความเป็นจริงที่ไม่อาจรู้ได้ (unknowable reality) กรีก อ่านว่า “นูส” บางคนอ่านว่า “เน้าส์”
nous	= มนัส
Nous	= องค์มนัส (พระเจ้าในลัทธิสรรพเทวนิยม pantheism)
novena (ละติน)	= นพวาร
novice	= นวกชน, นวกะ
novitiate	= นวกสถาน
nullification	= การทำให้โมฆะ
nullity	= โมฆกรรม
Numbers	= กัณฑ์ดารวิถึ (ชื่อพระคัมภีร์)
nun	= นักพรตหญิง (ที่เป็นสมาชิกของอารามนักพรตบางคณะ)
nunnery	= อารามนักพรตหญิง
nunciature	= สถานเอกอัครสมณทูต
Nunc Dimittis	= บทเพลงสิเมโอน
Nuncio (Pro-Nuncio)	= เอกอัครสมณทูต (อดีตใช้คำ Pro-Nuncio ปัจจุบันใช้ Nuncio)
nuptial	= เกี่ยวกับการสมรส
nuptial blessing	= การอวยพรคู่บ่าวสาว (ในพิธีสมรส)
nuptial Mass	= มิสซาสมรส

ท่วงทำนองแห่งรัก

พจศิลลา

ชายตาบอด

มีชายตาบอดคนหนึ่งเดินตกลงไปในหลุม ด้วยความตกใจ เขาร้องตะโกนขอความช่วยเหลือ ที่สุดมีตำรวจคนหนึ่งได้ยินเสียงร้องของเขาและรีบมาที่หลุมนั้นทันที ตำรวจกล่าวกับชายตาบอดว่า “คุณครับ ทำไมคุณจึงเดินไม่ระวัง คุณก็ทราบดีอยู่แล้วว่าเรากำลังซ่อมถนนสายนี้อยู่” ชายตาบอดตอบทันทีว่า “คุณตำรวจครับ ผมเป็นคนตาบอด และผมอยากจะถามคุณว่า เป็นความผิดของผมหรือ ที่ผมมองไม่เห็นและพลาดตกลงไปในหลุม”

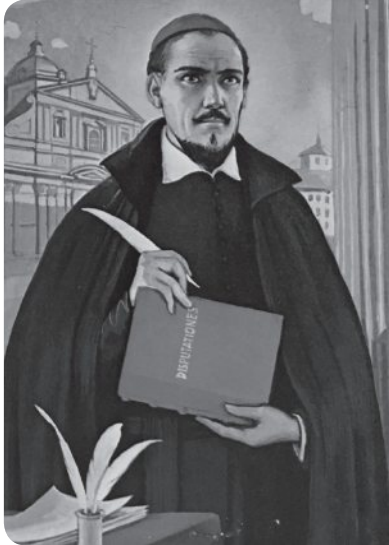
“โอ้! คุณครับ มันไม่ใช่ความผิดของคุณอย่างแน่นอนที่คุณเกิดมาตาบอด แต่ความผิดของคุณอยู่ที่ทุกๆ ที่คุณรู้ว่ามีการซ่อมถนน และคุณก็รู้ว่าคุณเป็นคนตาบอด แต่ทำไมคุณไม่หาคนตาดีมานำทางคุณล่ะ”

ชวนคิดสะกิดใจ

ควไม่ผิดหรอกที่มนุษย์ทุกคนจะมีความอ่อนแอ บกพร่อง และทำความผิดเป็น แต่มันไม่ถูกต้องตรงที่ว่า หากเรารู้ว่าเราอ่อนแอ เราบกพร่อง แล้วเรายึดติดที่จะทำมันต่อไป และยิ่งแย่ไปกว่านั้นหากเราว่ามีหลายคนที่จะช่วยเราได้ เช่น คุณพ่อ คุณแม่ ญาติพี่น้อง คุณครู เพื่อนที่ดี ฯลฯ แต่เรากียึดติดๆ ที่จะทำความผิดนั้นต่อไปอีก โดยไม่ใส่ใจกับคำเตือนที่มาจากความหวังดีของบุคคลดังกล่าว

กว่าจะเป็นนักบุญ

อันตรธาน

นักบุญโรเบิร์ต แบลลาร์มิน

St. Robert Bellarmine

พระสังฆราชและนักปราชญ์

องค์อุปถัมภ์ ครูผู้สอนคำสอน

ฉลอง 17 กันยายน

โรเบิร์ต แบลลาร์มิน เกิดที่มอนเตปูลเยาโน เมืองซีอานา ประเทศอิตาลี ในปี ค.ศ.1542 และได้เข้าเป็นนักบวชคณะเยสุอิตเมื่ออายุ 18 ปี และท่านได้เป็นอาจารย์สอนเทววิทยาที่ลูเวง เป็นที่ปรึกษาของพระสันตะปาปาหลายพระองค์ด้วยกัน เป็นอธิการแขวงของคณะเยสุอิต และยังได้เป็นพระอัครสังฆราชและพระคาร์ดินัลของเมืองคาบออีกด้วย

ท่านโรเบิร์ตดำเนินชีวิตเรียบง่าย ทำตัวเองให้เข้ากับคนทุกๆ ไป ซึ่งเป็นที่น่าพิศวงอย่างมากในความเรียบง่ายของท่าน แม้ได้รับการยกย่องว่าเป็นนักปราชญ์ผู้มีความรู้ก็ตาม และท่านเป็นบุคคลที่มีชื่อเสียงมากในด้านการปาฐกถาและได้วาที่เกี่ยวกับข้อความเชื่อต่างๆ

ท่านได้จัดพิมพ์ “หนังสือคำสอนฉบับย่อ” ขึ้น อันสะท้อนให้เห็นถึงข้อโต้แย้งทางด้านพระธรรมคำสอนของคริสตศาสนาในศตวรรษที่ 17 และ

หนังสือคำสอนเล่มนี้ก็ได้รับการยอมรับและใช้ เป็นคู่มือในการสอนข้อความเชื่อของศาสนาคริสต์ (โรมันคาทอลิก) จนกระทั่งถึงสมัยของเรา

ผลงานทางด้านหนังสือคำสอนและสิ่งพิมพ์ ที่ส่งเสริมความเชื่อต่างๆ ของท่านโรเบิร์ตถือเป็นเอกสารที่สำคัญมาก สามารถนำมาใช้ในการสอนและอบรมคริสตชนได้ตลอด ท่านโรเบิร์ตยังชอบงานเทศน์ อบรมประชาชน งานสอนคำสอนเล็กๆ ตลอดจนการออกเยี่ยมคนเจ็บป่วย สมเด็จพระสันตะปาปาเปาโล ที่ 5 ทรงแต่งตั้งท่านเป็นพระคาร์ดินัล เป็นหัวหน้าห้องสมุดของวาติกัน จึงเหมาะสมอย่างยิ่งแล้วที่ท่านสมจะได้รับตำแหน่ง “นักปราชญ์แห่งพระศาสนจักร” เพราะท่านได้ทุ่มเทชีวิตทั้งหมดเพื่องานด้านคำสอน และข้อความเชื่อของพระศาสนจักรโรมันคาทอลิก จนถึงวินาทีสุดท้ายของชีวิต ท่านสิ้นใจ ในวันที่ 17 กันยายน ค.ศ.1621 ☩

ผู้ต่ำต้อย

**“ทุกคนที่ยกตนขึ้นจะถูกกดให้ต่ำลง
แต่ทุกคนที่ถ่อมตนลงจะได้รับยกย่องให้สูงขึ้น”
(ลูกา 14:11)**

พระเยซูเจ้าตรัสเป็นอุปมาว่า ในงานมงคลสมรส เราอย่าไปนั่งในที่ที่มีเกียรติเพราะถ้าบุคคลที่สำคัญกว่าเราเข้ามา เราจะถูกเชิญออกจากที่นั่งนั้นให้ต้องอับอาย บางครั้งเราก็หลงระเหิงกับอำนาจน้อยนิดของตนเอง ไม่พอใจเมื่อถูกผู้ต่ำต้อยด้อยค่ากว่าในความคิดของเรา มาดูถูกหรือแสดงความสามารถที่เหนือกว่าเราบ้าง

ผู้มีจิตใจสุภาพ นบถอบ ย่อมทำในสิ่งที่ต่ำต้อยด้อยค่า ต้องสละน้ำใจตนเองเพื่อก้าวผ่านความรู้สึกนั้นไปให้ได้ หลายครั้งเรากระทำสิ่งใดก็หวังผลในสิ่งที่เรากระทำ เราแสดงความรักต่อใครเราก็หวังผลความรักย้อนคืนเช่นกัน

เรายังคงมีความรู้สึกที่ต้องการให้ผู้อื่นเห็นคุณค่าของเราให้เกียรติ และยกย่องเราเพราะเรายังหลงระเหิงอยู่กับอำนาจ และถ้อยคำชื่นชมของมนุษย์ ข้าพเจ้ามีเพื่อนในกลุ่มสมัยเรียนมัธยม หลายคนมีกิจการงานใหญ่โต หลายคนเป็นเพียงพนักงานธรรมดา ทุกครั้งที่ข้าพเจ้าสนทนาสื่อสารกันในกลุ่มใหญ่

ข้าพเจ้ารับรู้ถึงความแตกต่างในบทสนทนาที่เหมือนการถูกแบ่งแยกในระดับชั้นวรรณะ แต่หนึ่งในเพื่อนกลุ่มนั้นทำให้ข้าพเจ้าได้เรียนรู้และสัมผัสถึงคำว่าความสุภาพนบถอบ ยอมรับและพอเพียง สมัยยังเป็นนักเรียนร่วมชั้นเรียนกับข้าพเจ้า เธอเรียนเก่ง เรียบร้อย และเป็นหัวหน้าห้อง

ข้าพเจ้ามองเห็นหน้าที่การงานของเพื่อนคนนั้นว่าเธอจะก้าวหน้าเพียงใด

เมื่อเรียนจบ เราต่างคนต่างแยกย้ายต่างหากกันไป จวบจนเธอสืบค้นจนสามารถติดต่อกับข้าพเจ้าได้

เธอพยายามรวมเพื่อนในชั้นเรียนให้ได้เข้ามาร่วมกลุ่มเพื่อติดต่อกัน เธอเล่าให้ข้าพเจ้าฟังว่า เธอเรียนจบแล้วเธอก็กลับมาทำงานสวนที่บ้านของเธอ ปลูกพืชผักสวนครัว ปลูกกล้วยและทำผลิตภัณฑ์จากผลไม้ในสวนของเธอ เธอไม่เคยปิดบังกิจการที่เธอกระทำแม้จะเป็นกิจการเพียงเล็กน้อยก็ตาม

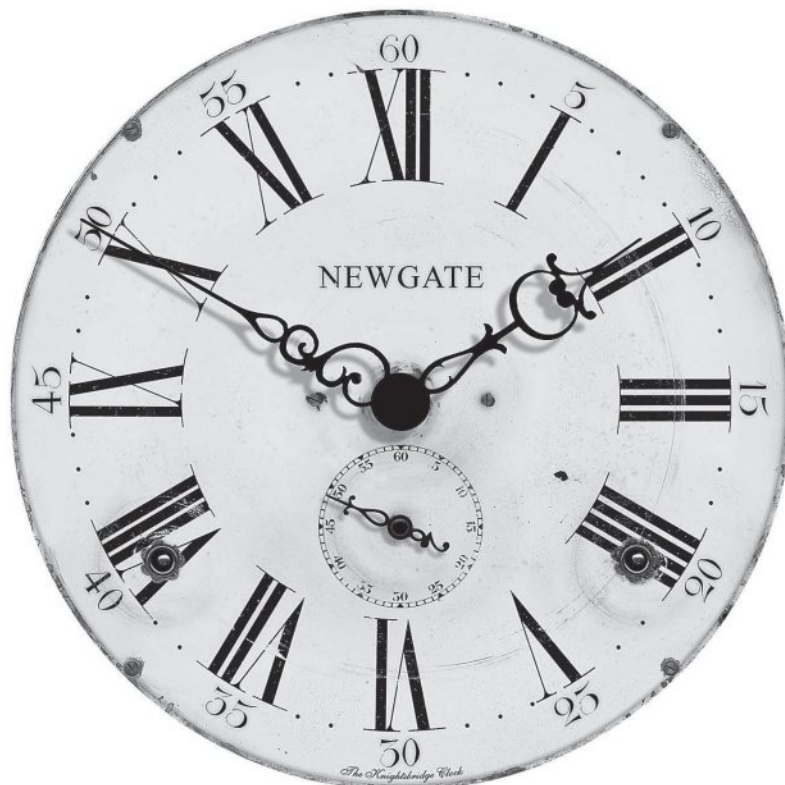
ไม่น่าแปลกใจเลย เพื่อนๆกลับรู้สึกสบายใจที่จะพูดคุยกับเพื่อนผู้ถ่อมตน แม้ทุกครั้งที่ถูกแซวถึงงานที่เธอทำ เธอก็ไม่ได้ตอบอะไร

การ์ตูน Animation สร้างสรรค์จินตนาการเรื่องหนึ่ง ถ่ายทอดเรื่องราวของเด็กผู้หญิงคนหนึ่ง ที่ไฟฝันจะประกอบเครื่องบินบังคับให้สำเร็จ เธอมีแปลนแบบเครื่องบิน แต่ชิ้นงานไม่สมบูรณ์ เธอเหมือนจะหมดหวัง และดูตนเองไร้คุณค่าจนกระทั่งวันหนึ่ง มีมนุษย์ตัวน้อยร่วงหล่นจากฟ้าผ่า เครื่องบินลำน้อยของมนุษย์ตัวน้อยพังเสียหายซ้ำร้าย มนุษย์ตัวน้อยยังเห็นเธอเป็นศัตรู เธอมองดูมนุษย์ตัวน้อยอย่างรังเกียจและปรารถนาจะช่วยเหลือ เธอพยายามแสดงให้มนุษย์ตัวน้อยเห็นถึงมิตรภาพและความหวังดีของเธอบนความรู้สึกไร้คุณค่าที่เธอคิดว่าเธอเป็น สุดท้ายเธอกลับช่วยเหลือมนุษย์ตัวน้อยให้ลอยขึ้นสู่ฟ้าผ่าได้อีกครั้ง มนุษย์ตัวน้อยลอยขึ้นไปรวมอยู่กับฝูงเพื่อนบนฟ้าผ่า และเมื่ออยู่ ณ จุดหนึ่งบนฟ้าผ่า เหล่ามนุษย์ตัวน้อยต่างหยิบดวงดาวในกระเป๋าของตน ออกมาวางเหนือฟ้าผ่าที่มีด่างจนสว่างไสวแวววาวสวยงาม ระเบียบเต็มฟ้าผ่าที่สำคัญ มนุษย์ตัวน้อยคนนั้น เป็นผู้วางดวงดาวดวงโตเด่นที่สุดเสียด้วย สิ่งที่ดีเหมือนจะไร้ค่า กลับสร้างสรรค์คุณค่าผ่านกิจการเล็กๆ ที่สวยงามที่ไม่มีใครเห็นเธอไม่ได้รับสิ่งใดตอบแทนนอกจากความสุขใจในหัวใจไมตรีและมิตรภาพต่อมนุษย์ตัวน้อยนั้น

การ์ตูน Animation เรื่อง SOAR

พระพรที่สำคัญ 'วันเวลา'

ปริญ

เล่าถึงวันเก่าๆ

วันเวลาทำให้เราพบกัน แล้วเจ้าวันเวลานี้แหละที่ทำให้เรารู้เรื่องราวอะไรมากมาย แล้วไ้บ้างเรื่องนี้มันสอนใจจดจำได้อย่างดีทีเดียว เขียนอย่างนี้แล้วจะโดนว่าหรือเปล่านั้นไม่รู้เพราะกำลังคิดถึงบ้านแถวใหญ่แสงธรรม สามพราน

เรื่องแรกเล่าถึงรุ่นพี่ ว่าไปแล้วมีเรื่องมากมายในชีวิตตั้งหลายปีที่นี่ ถ้าเขียนคงเป็นคัมภีร์เล่มใหญ่เลย เฉพาะชีวิตสามพรานะ ไม่เกี่ยวกับคณะผู้บริหาร ในวันหนึ่งที่กำลังทำงานทำความสะดวกวัด ฉันเองก็กวาดๆ ถูๆ ไปตาม

แรงซึ่เกียดเพราะกำลังเบลอๆ เพิ่งตื่นนอน ในความสงบเงียบของยามบ่ายนั่นเอง **“เพลิง”** มัน เป็นเสียงดังลั่นจากอะไรสักอย่างที่ตกแตก ฉันคิดในใจทันที “ใครนะ ชุ่มช่ามจ้ง...” ยังคิดว่าตามนิสัยเสียไม่ทันจบเลย ฉันได้ยินเสียงรุ่นพี่วิ่งเร็วจากด้านหน้าวัดไปตามเสียงพร้อมตะโกนดังว่า **“มีใครเป็นอะไรหรือเปล่า...”** พี่สุดเจน ผ่นเรื่องวิ่งไปที่หลังวัด ฉันนั่งลงหันที่มองไปที่ตู้ศิลาฯ **“พระเจ้าข้า ทำไมลูกไม่ห่วงคนอื่นเลย...”** อายจริงๆ แล้วก็จดจำเรื่องนี้มาตลอดเวลา

เรื่องที่สอง ในช่วงเวลาที่มีโอกาสรู้จัก รุ่นที่เป็นประเภททวนๆ แกล้งๆ หรืออ้ากันในบางเวลา แล้วฉันเองก็โดนอ้าจนได้ เพราะเย็นวันหนึ่งในช่วงเล่นกีฬา ฉันกำลังวิ่งเล่นสบายๆ ผ่านไปทางสี่แยกที่ตั้งที่สุดของบ้านเณร รุ่นพี่เรียกฉันแล้วบอกว่า “เอ๊ย กำลังวิ่งเดี่ยวช่วยหน่อย ช่วยเป็นตัวลอกให้ไอ้คนวิ่ง 800 เมตรหน่อย” เท่านั้นแหละเขาให้วิ่งฉันก็วิ่ง และก็วิ่งไปด้วย ทั้งคอยทั้งลอกให้เขาวิ่งตาม ฉันไปถึงเส้นชัยตั้งนานแล้วแต่คนวิ่งตัวจริงยังไม่มา รุ่นพี่เลยถามว่า “เอ๊ย เขาไปไหนนี่” ฉันตอบว่าไม่รู้บอกให้วิ่งลอกก็รีบๆ ลอกแล้วก็วิ่งมานี่แหละ จะได้รีบไปเตะบอล พี่เขาบอกทันทีว่า **“ตัวลอกคือวิ่งเร็วๆ นำไปนิดหน่อย แล้วเขาก็แยกไปเล่นบอลเลย ไม่ต้องวิ่งทั้งหมด...”** เพิ่งเข้าใจว่าตัวลอกคืออะไร วิ่งซะเหนื่อยเชียวเห็นแต่ **พียอด เสนารักษ์** หัวเราะลั่น (ไม่รู้ตอนนี้อยู่ที่ไหนหรือเปล่า)

เรื่องที่สาม อยู่ที่โต๊ะอาหาร เราคุยกันถึงเรื่องต่างๆ มากมาย ฉันเข้าบ้านเณรตั้งแต่ ป.5 ก็คิดว่าไปเข้าบ้านเณรได้นานกว่าพวกเข้ามัธยมเท่านั้นเอง **เพื่อนโกวิทย์ เจริญพงศ์** สวนมาทันทีว่า **“ขณะเข้ามานานกว่า ร้อยยังเป็นได้แค่นี้เอง...”** ไม่โกรธนะ แต่เป็นอะไรที่สอสนใจฉันมาตลอดเลย ว่าแต่เวลาที่มีคนมาเตือนสติเราที่มีความรู้สึกอย่างไรบ้าง.....

เรื่องที่สี่เป็นอะไรที่ง่าย ๆ กับเพื่อนที่ยิ้มแย้มเสมอ เพราะวันนั้นหลังจากที่มีภารงานอะไรกัน

เล็กๆ น้อยๆ ในกลุ่ม เมื่อทานเสร็จก็พากันเดินออกไปจากห้อง เห็นแต่เพื่อนอยู่คนเดียวที่เก็บถ้วยชามทำความสะอาด จนเพื่อนคนหนึ่งพูดชมออกไปว่า **“รื้อนี่แน่นมากเลย เป็นตัวทำความสะอาดที่ดี”** แล้วเมื่อทุกคนกลับไปห้องหมดแล้ว ฉันก็เลยถามเพื่อนคนนั้นว่า **“ล้อชอบทำอย่างนี้จริงรึเปล่า”** คำตอบเล่นเอาอึ้งนะ **“อ้าวไม่ชอบหรอก ล้อว่าอ้าวชอบเก็บชอบล้างรีไร แต่ทำให้เพื่อนๆ แล้วมีความสุขก็ยอม”** วันนั้นถึงเข้าใจ **เพื่อนประสิทธิ์ รุจิรัตน์** มากทีเดียว ฉันว่ามีหลายคนที่ยอมทำหลายๆ สิ่งเพื่อความสุขของคนรอบข้างอย่างเสียสละและโดนมองข้ามนะ

ขอปิดท้ายกับเรื่องราวขณะที่เดินผ่านสนามบาสฯ สู้ศึกเทววิทยา เพื่อนคนหนึ่งบอกฉันโดยไม่ทันตั้งตัวว่า **“ฟังลื้อที่ไรก็มักพูดอะไรที่แสดงออกว่ารู้สึกเสียใจที่พ่อแม่แยกทางกัน ไม่ได้อยู่ด้วยกัน แต่ฟังนะ....อ้าวไม่เคยได้อยู่กับพ่อแม่เลย อยู่กับยายมาตลอดชีวิต”** ไม่แน่ใจว่าเวลานั้น **เพื่อนสันติ วันชา** ผู้ลวงลับบอกว่าจะไม่เคยเห็นหน้าพ่อแม่ด้วยหรือเปล่า (ฉันไม่รู้เรื่องนี้เลยจริงๆ) มันทำให้ฉันรู้ว่าในเรื่องราวที่ว่าเรากล้าปาก มันกลับมีคนใกล้ตัวที่เจออะไรที่สาหัสกว่าเราอีกแต่ไม่เคยบอกรับ ขอบคุณที่มีเรื่องราวดีๆ ใกล้ตัวที่สอนเราให้รู้ตัวและต้องพร้อมจะปรับตัวเองให้ได้อยู่เสมอ **๕**

ผ่านมา 55 ปี พอจะมีเรื่องเล่าสู่กันฟัง

จิณตรา กาญจนบัตร

เกือบจะหมดหวัง

เมื่อใดที่ว่างเว้นจากการงาน ดิฉันจะรีบโทรศัพท์ไปพูดคุยกับพี่สาวอยู่เสมอ ตามไถ่สารทุกข์สุกดิบ และหากมีปัญหาเรื่องใดก็จะปรึกษาหารือ พี่สาวซึ่งกันและกัน พี่สาวจึงเป็นที่พึ่งทางใจของดิฉันมาตั้งแต่เด็ก ๆ

พี่สาวจะช่วยสอนการบ้าน และเราจะเล่นกันอย่างสนุกสนานในวัยเด็ก ภาพเหล่านั้นยังคงอยู่ในความทรงจำตลอดไปเหมือนมันเพิ่งเกิดขึ้นไม่นานสมัยเด็ก ๆ นั้นเราไม่มีเครื่องเล่นไฟฟ้า เราจึงต้องใช้จินตนาการแล้วก็ทำอะไร มาเล่นให้สนุกไปวัน ๆ

พี่สาวเป็นคนมีความคิดสร้างสรรค์กว่าดิฉัน เรามีอายุห่างกัน เขาโตกว่าเป็นหัวหน้า ส่วนดิฉันเป็นผู้ตาม จึงชื่นชมในตัวพี่สาวทุกอย่าง พี่เขามักจะชวนให้หาต้นหญ้า ใบไม้ และวัชพืชต่างๆ เอามาหั่น และตัดกระดาษเพื่อเอามาทำเป็นเส้นๆ แล้วก็เล่นผัดก่ายเตี้ยกันอย่างสนุกสนาน แกล้งตักใส่จานและทำท่ากินกันอย่างเอร็ดอร่อย ในตอนนั้นเราอายุประมาณ 4-5 ขวบ เห็นจะได้

สมัยนี้เทคโนโลยีก้าวไปไกลมากๆ เด็ก ๆ จึงไม่สนใจเล่นขายของหรือเล่นทำอาหารจากต้นไม้ใบหญ้าตามธรรมชาติแล้ว แต่กลับไปดูไปเล่นเกมกดไอโฟน ไอแพด กันทั้งวัน เสียสุขภาพกายและใจ ไม่มีมนุษยสัมพันธ์ คิดถึงแต่ตนเอง แตกต่างจากเด็กสมัยก่อนมาก เพราะเล่นกันแบบอริอารอบ มีใจเพื่อแม่ หัวงโย ไม่เครียดและไม่ก้าวร้าว

สัปดาห์ก่อนดิฉันคิดถึงพี่สาวคนนี่มากและอยากจะคุยกับเขา เราได้คุยกันหลายเรื่องเกี่ยวกับหลาน ๆ ของพวกเรา ซึ่งก็เริ่ม ๆ โตขึ้นเรื่อยๆ และพี่สาวได้ถามถึงหลาน 2 คนของดิฉันที่พี่ย้ายโรงเรียนใหม่มาอยู่โรงเรียนคาทอลิก เขาถามว่าเด็ก ๆ ปรับตัวได้ไหม

เพราะเป็นการย้ายแบบกะทันหัน และเป็นเด็กโต ซึ่งการเรียนการสอนย่อมแตกต่างจากโรงเรียนเดิม

คำตอบคือ หลาน ๆ มีความสุขมาก เขาได้พบเพื่อนใหม่ที่นิสัยดี พูดจาสุภาพ ไม่กลั่นแกล้งกัน มีระเบียบวินัยกว่าเดิม คุณครูก็ติดตามกวดขันในเรื่องการเรียน การบ้าน และให้ท่องคำศัพท์ทุกวัน ซึ่งเด็ก ๆ กลับชอบ พวกเขาเรียนด้วยความสนุก ดิฉันดีใจมากๆ ที่ทุกอย่างลงตัวเข้าที่เข้าทางเรียบร้อย

โดยเฉพาะสิ่งที่เห็นได้ชัดก็คือ เรื่องมารยาท การพูดจาด้วยคำพูดที่สุภาพ มีคำว่า “ค่ะ” และ “ครับ” ทุกประโยคที่คุยกับผู้ใหญ่ ต่างจากโรงเรียนเดิมที่ไม่ค่อยสนใจที่จะอบรมบ่มนิสัยให้กับเด็ก ๆ กลับปล่อยให้เด็ก ๆ เรียนกันแบบสบาย ๆ ไม่เข้มงวด จนเกิดความก้าวร้าว และกลายเป็นความเคยชิน แม้ว่าเราอาจจะได้ยินคนรอบ ๆ ตัวบอกว่า เด็กของเขาพูดภาษาอังกฤษเก่ง พูดได้ดีกว่าเด็กทั่วไป แต่เวลาพูดจา นั้นไม่ไพเราะ ไม่สุภาพ ขาดคุณธรรม

เมื่อพี่สาวได้รับทราบข่าวหลาน ๆ มีพฤติกรรมที่ตีขึ้น เขาก็เห็นด้วยว่า โรงเรียนคาทอลิกนั้น ได้ฝึกความมีระเบียบ มีวินัย มีความสุภาพ ได้รู้จักเรื่องพระเจ้าและเรื่องศาสนา

จากนั้นพี่สาวก็เล่าให้ดิฉันฟังว่า ตัวเขาเองกำลังกลุ้มใจเพราะเสียตายนวนสายตาที่เขารักมาก ได้ทำหล่นหายที่ไหนก็ไม่รู้ ตามหามาหลายวันแล้วยังไม่เจอ จำได้แต่เพียงว่าครั้งล่าสุดไปดูหลาน ๆ แสดงกิจกรรมที่โรงเรียน แล้วคิดว่าคงจะตกหล่นอยู่ที่หอประชุม ซึ่งตัวพี่สาวเองได้แจ้งเจ้าหน้าที่ให้ช่วยหาหลายรอบแต่ก็ไม่เจอ พี่เขาผิดหวังและเสียตายนวนมาก หากแว่นตาอันนั้นจะหายไปจริง ๆ

ดิฉันเข้าใจความรู้สึกของคนที่สูญเสียของรัก

จะกระวนกระวายและอยากได้คืน จึงถามเขาก่อน
จะไปที่โรงเรียนของหลานนั้น เขาได้แวะที่ไต่บ้าง
พี่สาวบอกว่าได้ไปทานอาหารที่ศูนย์อาหารของ
ห้างสรรพสินค้าแห่งหนึ่ง พี่บอกว่าไม่ได้หยิบสิ่งของ
ใดๆ ในกระเป๋าเลย จึงมั่นใจว่าไม่ได้หล่นหายที่ห้าง
อย่างแน่นอน

แต่ดิฉันกลับมีความรู้สึกว้าวุ่น แวนตาอันนั้น
น่าจะตกหล่นหรือหลงลืมอยู่ที่ห้างนั้น ดิฉันจึงถาม
พี่สาวว่าจะสวดบอกกับ St. Jude ดีไหม พี่สาวบอกว่า
ไม่อยากจะรบกวน เพราะเกรงใจท่านนักบุญ เอาไว้เป็น
เรื่องใหญ่ๆ เช่น เจ็บป่วย ไม่สบาย จึงค่อยสวดขอให้
ท่านช่วยจะดีกว่า ดิฉันรู้สึกดีจริงๆ แล้วพี่สาวเป็น
คนศรัทธามาก เขาไปวัดและช่วยงานของวัดอย่าง
สม่ำเสมอ เขารักพระและมีความเชื่อ แม้กระทั่งตอนที่
หลานของดิฉันป่วย เป็นเนื้องอกที่บริเวณไขสันหลัง
เรามีความหวังริบหรี่ และการผ่าตัดก็เสี่ยงกับ
อันตรายมาก อาจจะเป็นอัมพาตหรือพิการก็ได้

เวลานั้นพวกเราเศร้าใจมาก ได้วอนขอพระเจ้า
ให้ช่วยทำอัศจรรย์ ช่วยหลานของเราด้วย ซึ่งเราได้รับ
คำภาวนาและกำลังใจจากทุกทิศทุกทาง โดยเฉพาะ
จากพี่สาวคนนี้ซึ่งเวลานั้นเขามีโอกาสไปแสวงบุญที่
เมืองลัวร์พอดี ณ ที่ถ้าแม่พระนั้น เขาคุกเข่าต่อหน้า
แม่พระด้วยความเชื่อและศรัทธา เขามุ่งมั่นวอนขอ
พร้อมทั้งร้องไห้เพราะสงสารหลานที่เพิ่งเกิดได้
ไม่นานด้วย และพระเจ้าทรงมีพระเมตตา ทรงรับ
ฟังคำวิงวอน พระองค์ทรงช่วยให้ทุกสิ่งทุกอย่างผ่าน
พ้นไปด้วยดีเกินคาด หลานหายเป็นปกติ แข็งแรง
เติบโต น่ารัก และฉลาดด้วย

ดิฉันสำนึกในความดีของพี่สาว สิ่งใดที่ช่วย
พี่ได้จะรีบทำให้ทันที นี่ก็เป็นอีกความทุกข์ใจของพี่ที่
ต้องรีบช่วยให้เขาสบายใจ ดิฉันรีบสวดวอนขอ St.
Jude อีกครั้งหนึ่ง แทนพี่สาวที่เขาไม่กล้าวอนขอ
เพราะเกรงใจท่านนักบุญ แต่ดิฉันเชื่อว่า ถ้าเรามี
ความเชื่อพระเจ้าจะรับฟังสิ่งที่เราทูลขอ ดิฉันจึงรีบ
สวดขอให้ท่านนักบุญช่วยพี่สาวของดิฉันด้วย

ที่สุด พี่สาวเขาคิดอยู่พักหนึ่ง แล้วก็ลอง
โทรศัพท์กลับไปหาที่ศูนย์อาหารนั้นอีกครั้งหนึ่ง พนักงาน
รับสายแล้วบอกว่า “เจอแว่นตาแล้ว โชคดีที่มีคนเจอ
และนำไปฝากไว้กับเจ้าหน้าที่ของห้าง” พี่สาวดิฉัน
ดีใจสุดๆ ที่ได้แว่นตาคืนอย่างปาฏิหาริย์ พระเจ้า
ทรงดลใจให้โทรไปที่ห้างสรรพสินค้าอีกครั้งจึงได้
แว่นตานั้นกลับคืน

ดิฉันดีใจที่ได้มีส่วนช่วยให้พี่สาวได้แว่นตา
คืนมา แต่ดีใจยิ่งกว่านั้นก็คือ พระเจ้าทรงรับฟัง
คำวิงวอนของพวกเรา ขอเพียงเราต้องมีความเชื่อ
และกล้าที่จะทูลวอนขอต่อพระองค์ด้วย มีหลายครั้งที่
ดิฉันมีความรู้สึกเหมือนว่า ใครกำลังต้องการ
ความช่วยเหลือ หรือกำลังคิดถึงเราอยู่ มันเหมือนมี
กระแสจิตอะไรบางอย่าง ที่ต่างคนต่างยกโทรศัพท์
และโทรถึงกันพอดี บางคนอาจจะคิดว่า นี่เป็นเรื่อง
แปลกที่ใจตรงกัน แต่ดิฉันเชื่อว่า นี่เป็นอัศจรรย์ ที่
พระเจ้าต้องการให้เกิดขึ้น เพื่อเสริมความเชื่อความ
ศรัทธาของกันและกัน

ใครจะไปคิดว่าของหายในที่สาธารณะ มีคน
มากมายมาใช้บริการ และแว่นตาอันนั้นก็มียา
พอสมควร ใครพบเจอก็คงอยากได้ แต่ทำไมเรา
ถึงได้แว่นตากลับคืน และดิฉันเชื่อว่าพระเจ้าดลใจ
ให้ดิฉันโทรไปหาพี่สาว เพื่อเสริมความเชื่อของ
กันและกัน เพราะเขากำลังท้อใจเกือบจะหมดหวัง แต่แล้ว
พระองค์ก็ทรงช่วยเราเสมอ เราต้องขอบพระคุณ
พระเจ้าทุกวัน และโดยผ่านคำเสนอวิงวอนของท่าน
นักบุญ St. Jude ที่เข้ามาช่วยเหลือพวกเรา

หากผู้อ่านท่านใดหรือบรรดาสมาชิกอุทมคานต์
คนไหนที่มีปัญหาหรือพบเจออุปสรรคใดๆ และ
กำลังหมดหวัง หรือสิ้นหวัง ขออย่าได้ท้อแท้ อย่ำลืม
พระเจ้า เรายังมีพระเจ้าที่ทรงพระทัยดี ทรงเมตตาต่อ
ผู้ที่สิ้นหวัง แต่ให้เรามีความเชื่อในพระองค์ เพราะ
พระองค์ตรัสไว้ว่า “ลูกเอ๋ย ความเชื่อของเจ้าช่วยเจ้า
ให้รอดพ้นแล้ว จงไปเป็นสุขเถิด” (ลูกา 8:48) ❧

ขงจิต ติดอดีต คิดปิดอนาคต

คำว่า “อดีต ปัจจุบัน และอนาคต” มีความหมายว่าอะไร และกาละทั้งสามนี้ มีความแตกต่างกันอย่างไร

อดีต คือ สิ่งที่เกิดขึ้นมาแล้ว และผ่านไป แล้ว ปัจจุบัน คือ สิ่งที่ประสบ พบอยู่ ณ ขณะนี้ เดียวนี้ และที่ตรงนี้ อนาคต คือ สิ่งที่ยังไม่เกิดขึ้น ยังมาไม่ถึง

ทั้งสามกาละมีความเหมือนกันคือ เป็นช่วงเวลาที่เรา “เคย” มี “กำลัง” มี “จะ” มี ประสบการณ์ ซึ่งทั้งสามกาละเวลานั้น มีความเชื่อมต่อกันอยู่ตลอดเวลา

ความแตกต่างของกาละทั้งสาม คือ อดีต เป็นกาละที่เราไม่สามารถย้อนไปแก้ไขการกระทำอะไรใดๆ ได้อีก ปัจจุบัน เป็นกาละที่เราเน้น กำลังดำรงอยู่ ดำเนินอยู่ คิด รู้สึก แสดงออกอยู่ ณ ปัจจุบัน ขณะ ส่วนอนาคต เป็นกาละที่กำลังจะเกิดขึ้น ไม่แน่นอน อาจมีความเปลี่ยนแปลงได้ เป็นกาละที่อะไร อะไร ก็เป็นไปได้ เพราะยังไม่มีอะไรที่เกิดขึ้น หรือ แสดงให้เห็นความชัดเจน หรือเรียกว่า เป็นช่วงเวลาแบบ 50/50 จะว่าเป็นไปได้ก็ได้ เป็นไปไม่ได้ก็ได้ จะว่ามีแนวโน้มที่ดีก็ได้ หรือมีแนวโน้มที่ไม่ดีก็ได้

ในการดำเนินชีวิตของคนเรา เพื่อให้มีคุณภาพชีวิตที่ดีเราควรให้น้ำหนักกับช่วงเวลาใด ใน สาม ช่วงเวลา อดีต ปัจจุบัน หรือ อนาคต

คำตอบคือ ช่วงเวลาของ “ปัจจุบัน”

เพราะ... อดีต เป็นสิ่งที่เราไม่สามารถทำอะไรได้อีกเนื่องจากเป็นเวลาที่ผ่านมาแล้ว มีเงินทองมากเพียงใด ก็ไม่สามารถย้อนคืนวันเวลาเพื่อแก้ไขได้ ส่วนอนาคต เป็นสิ่งที่ยังไม่เกิด มีความน่าจะเป็นที่จะเกิดขึ้นไปในทางใดก็ได้ ไม่ว่าจะ

เป็นลบ หรือ เป็นบวก ก็ตาม

ใครที่อยากจะลิขิตเส้นทางอดีตให้เป็นความสวยงาม ไม่ชอกช้ำแบบที่ผ่านมา ใครที่อยากจะลิขิตอนาคต ให้เป็นไปตามที่ฝันใฝ่ได้ เขาสามารถเริ่มต้นได้ แก้ไขได้ ใน “ปัจจุบันขณะ” อย่างมี “สติ”

เพราะหาก ณ ที่นี้ ที่ตรงนี้ ในปัจจุบัน ขณะ เราเริ่มคิดดี รู้สึกดี ทำดี กันใหม่ ผลที่จะเกิดขึ้น คือ “อดีต จะดีแล้ว อนาคตจะดีเอง”

เราจำเป็นต้องขีดเส้นใต้ จบอดีตที่เราไม่ชอบ แล้วเริ่มต้นใหม่ในปัจจุบัน อย่างมุ่งมั่น ตั้งใจ แบบรู้ตัว รู้สึก มีสติ เพราะทุกวินาทีที่เราเริ่มทำอะไรใหม่ คิดอะไรใหม่ แล้วมันจะกลับกลายเป็นอดีตทันที

อดีต ทำหน้าที่ให้เราได้ คือ บทเรียน หากเราอดบทเรียน ความผิดพลาด ความล้มเหลวที่ว่า “รู้แบบนี้ละ ฉันคงจะ.....” กันได้ แล้วนำมาแก้ไขใหม่ นั่นหมายถึงการตระหนักรู้ เพื่อปรับเปลี่ยนตนเองใหม่... และช่วงเวลาที่ จะสร้างให้การเปลี่ยนแปลงเกิดขึ้นใหม่ได้ คือ ช่วง “ปัจจุบัน” ขณะ นั่นเอง

เมื่อปัจจุบันกลายเป็นอดีต นั่นหมายถึงหน้าประวัติศาสตร์ใหม่ของเราได้เริ่มขึ้น แล้ววันหนึ่ง เมื่อเวลาผ่านไป และเราย้อนกลับมาดูชีวิตของเรา เราจะพบว่าอดีตของเรา มีจุดเปลี่ยนของชีวิตที่พลิกผัน จากสิ่งที่ไม่ดี เป็นสิ่งที่ดี และหากเราตั้งมั่น มุ่งมั่น และทำต่อ ย่อมทำให้อนาคตดีขึ้นเรื่อยๆ เพราะ อนาคต ไม่เคยมาถึง ไม่มีใครบนโลกที่ได้สัมผัส “อนาคต” ที่แท้จริง เพราะอนาคตคือ สิ่งที่ยังไม่เกิด เมื่อใดที่เกิด หรือมาถึงแล้ว เราจะเรียกมันว่า “อดีต” ทันที

ดังนั้น การชดโอนาคต และการกำหนดอนาคต
ขึ้นกับการตัดสินใจและการทำในปัจจุบันเท่านั้น

คนที่ เป็นโรคจิต ล้วนอยู่ใน “ปัจจุบัน”
อย่างขาดสติ ไม่รู้ตัว ไม่ตั้งใจในการกระทำ การคิด
ของตนเอง จึงเกิดเป็นภาวะประสาทหลอน จิตหลอน
ขึ้นมา ทั้งที่ระบบประสาทสัมผัสทั้งห้าทำงานได้
เป็นปกติ แต่ด้วยจิตที่ขังตัวติดอยู่กับอดีต ทำให้
เขามีตบอดในปัจจุบันขณะ นั่นคือ สายตาที่มอง
คนอยู่เบื้องหน้า ไม่ได้เห็นภาพที่ปรากฏ เพียง
คนที่อยู่เบื้องหน้า เป็นตัวกระตุ้นให้คิดถึงคนใน
อดีต จึงได้กรุ่นดำ นึกคิดว่า คนเบื้องหน้าที่ว่า
เป็นบุคคลที่ “เคย” ทำให้เขาเจ็บช้ำใจ หรือ โหยหา
ความคิดอดีตที่ยึดตรึงไว้อย่างแน่นหนา ไม่สามารถ
แยกแยะระหว่าง โลกแห่งอดีต กับ โลกปัจจุบันได้
ทั้งที่ตามองเห็น แต่กลับไม่เชื่อมต่อกับสิ่งที่มองเห็น
กับความเป็นจริงสุดขีดอีกด้านก็เพื่อฝัน สร้างโลก
แห่งจินตนาการ ใช้กลไกการป้องกันทางจิต เพื่อหนี
จากความทุกข์ เราจึงเห็นเขาหัวเราะ พุดคนเดียว
โดยไม่รู้ตัว หัวเราะเรื่องอะไร พุดคุยอยู่กับใคร

คนซึมเศร้า เมื่อไปที่ใด เห็นอะไร ก็ยัง
คงเศร้า เหมง เสียใจ โหยหา เพราะสิ่งที่เห็น เพลง
ที่ได้ยิน กลิ่นที่เคยดม รสที่เคยลิ้ม เป็นสิ่งกระตุ้น
ให้กลับไปโหยคิดถึงอดีต พรั่งพรูความเสียใจ
ออกมาเป็นอาการต่างๆ เพื่อเชื่อมโยงให้ตนเอง
ต้องติดกับดักความเศร้า อาดูร ผูกตัวอยู่กับ
ความเสียใจ แม้ปากบอกว่า “ไม่อยากเป็นแบบนี้”
แต่พฤติกรรมที่ทำอยู่ จะพยายามย้อนกลับสู่
ความระทมทุกข์ในอดีตให้ได้ โดยไม่เคย “ตั้งใจ”
จะมองอนาคต หรือ “อยาก” มีอนาคตใหม่
อย่างแท้จริง เพียงเป็นลมปากที่พูดลอยๆ ไป
เพราะพฤติกรรมในปัจจุบัน ไม่พยายามจะทำให้
อนาคตที่จะเข้ามาเยือนในแต่ละวินาทีเกิด
เปลี่ยนแปลง ดังนั้น เมื่อเอาแต่นั่งๆ นอนๆ ร้องไห้
ในห้วงเวลาปัจจุบัน คนกลุ่มนี้ จึงกำลังทำให้

อดีตดูดำหม่น และอนาคตที่จะมาเป็นอดีตมี
แต่ความมืดมนและมัวหมอง เพราะมองไม่เห็น
ลึ้มคิดว่า ปัจจุบันทำให้ทุกอย่างเปลี่ยนได้

คนวิตกกังวล มักคอยกระโดด กระโจน
ความคิด สร้างภาพตนเองในอนาคตให้เป็นไปใน
ทางลบ จิตกับกายแยกออกจากกัน หาเรื่องตนเอง
ให้ติดบ่วง ติดกับดักทางความคิดในแง่ร้าย
กับสิ่งที่ยังไม่เกิดขึ้น หรือ สิ่งที่ยังไม่เห็น ว่า
ผลลัพธ์ออกมา มันต้องแย่ มันต้องไม่ดี แล้ว
ผูกความเชื่อ ผลิตความคิดด้านลบในอนาคต
ออกมาเรื่อยๆ ยิ่งหากประสบการณ์เกิดขึ้นเป็น
ไปอย่างที่คุณคิด ยิ่งทำให้จิตเตลิด และฝังใจ เชื่อ
สนิทไปเลยว่า “เห็นไหมล่ะ ว่าแล้วเชียว คิดไว้
ไม่ผิด” ให้ลงกับภาพที่มโนไว้ ชีวิตจึงไม่นิ่ง มี
แต่ความกลัว และแม้ผลงานที่ทำไปแล้ว ก็กังวล
ว่า ดีจริงไหม น่าจะดีกว่านี้ ไม่ดีเท่าที่ต้องการ
คิดย้อนไปมาอดีตอนาคต จนศักยภาพที่แท้จริง
ในปัจจุบันเสียไป

คนประสบความสำเร็จในชีวิตหลายคน
ไม่ได้มีต้นทุนอดีตชีวิตที่ดีเลย เขาเหล่านั้น “เลือก”
วางอดีต แล้วมองอนาคตว่าอยากเป็นอย่างไร
แล้วตั้งมั่นในปัจจุบัน สู้การเดินทางที่ตนเอง
คิดไว้

เมื่อเขา กำกับตัวของเขาเอง ในปัจจุบัน
ขณะ อย่างมีทิศทาง เร็ยเรียนรู้ที่จะไม่ติดอดีต แต่
เอาบทเรียน หรือแรงกดดันจากอดีตมาเป็นแรง
ขับเคลื่อนการกระทำในปัจจุบันของเขาอย่างมีสติ
เพื่อให้เดินไปในทางที่เขาตั้งใจไว้ ในทุกๆ ย่าง
ก้าวใหม่ของเขา จึงกลายเป็นการย่างก้าวที่มีพลัง
และมีประสิทธิภาพ

ชีวิตของคนเราทุกคน จึงเริ่มต้นใหม่ได้
เสมอ ไม่ว่าจะอายุเท่าใด อายากจะให้อดีตและ
อนาคตเป็นเยี่ยงใด..... ลิขิตจากสิ่งที่ทำอยู่ใน
“ปัจจุบัน” อย่างมี “สติ” กันเถอะ ๕

ASSUMPTION COLLEGE

Identity :

Learners hold firm to truth and virtue,
have perseverance,
and act for the benefit of society.

Uniqueness :

Developing great leaders for society

เปิดสอนในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ถึง ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6
หลักสูตรสถานศึกษา และหลักสูตรภาษาอังกฤษ (English Program)
สอบถามรายละเอียดเพิ่มเติมได้ที่

โรงเรียนอัสสัมชัญแผนกประถม

164 ซ.สาทร 11 เขตยานนาวา กรุงเทพฯ 10120

โทร. 0-2675-6970-84 โทรสาร. 0-2212-2310

<http://www.assumption.ac.th>

โรงเรียนอัสสัมชัญ

26 ซ.เจริญกรุง 40 เขตบางรัก กรุงเทพฯ 10500

โทร. 0-2630-7111-25 โทรสาร. 0-2237-7769

www.facebook.com/AssumptionCollege1885

WOODTECT
 colors..beauty..infinity

คุณสีก หึงสู!
หึง ปกป้อง!
 ด้วย วูดเทค

สีย้อมไม้ วูดเทค

นี่แหละ **'ตัวจริง'** ที่ผู้ใช้งานยืนยันจับใจ
 สีย้อมไม้วูดเทค พัฒนาคุณสมบัติพิเศษของ
 เม็ดสี **UV Block Double Nano** ในวูดเทคอะควา
 เพิ่มพลังปกป้อง แดด ฝน ถึง 3 เท่า
 ชีบสีกึ่งเนื้อไม้ สวยทน ช่วยให้ไม้แตกออก
พิสูจน์ความเป็น 'ตัวจริง' ด้วยประสิทธิภาพ
ที่เหนือชั้น และความคุ้มค่าที่เหนือกว่า

woodtect.com

Chemglaze®

The ultimate wooden floor protection.

โพลียูรีเทนแท้ 100% ที่ดีที่สุดใน
เคมเกลซ

- ✓ เนื้อฟิล์มสีใส เสริมความงามลายไม้ให้สวยเด่น
- ✓ แผ่นฟิล์มหนา แข็ง เหนียวและยืดหยุ่นเป็นพิเศษ ไม้ไม่ปรอทแตก ไม้เป็นรอย ไม้หลุดล่อนได้ง่าย
- ✓ สวยทน ใช้งาน คุ้มค่า นานแสนนาน
- ✓ ทนต่อการขีดขีด กระทบ น้ำร้อน น้ำเย็น กรด ด่าง

สวยงาม คุ้มค่า
 เข้าใจคนรักไม้

#1 Best Seller

* เคมเกลซ Z065 ชนิดเงาภายใน ขายดีที่สุดในตระกูลเคมเกลซ

PRECISION ENGINEERING CO., LTD.

บริษัท ปริซิชั่น เอนจิเนียริ่ง จำกัด

คุณเกษม - คุณนวลละออ ทรัพย์เจริญ

รับส่วนลดพิเศษสุด เพื่อช่วยเหลืองานคริสตจักรและคริสตชนทั่วประเทศ

คุณปิ๊ป สรรวิฐ "แพทริค" แดงเดช โทร.02-613-8989 ต่อ 431 , 090-972-4950

บริษัท ปริซิชั่น เอนจิเนียริ่ง จำกัด 153/13 ซอยรองเมือง 3 ถนนรองเมือง เขตปทุมวัน กทม. 10330

โทรสาร: 0-2217-0214 Website: www.woodtect.com, E-mail: mkt@woodtect.com

woodtect.com

สีวูดเทค อัลตรา ชิลด์

• ออล เวเธอร์ •

สีน้ำอคริลิกแท้ 100% ชนิดกึ่งเงา สำหรับภายนอกและภายใน

Titanium Technology เทคโนโลยีไททาเนียม

มอก. 2321-2549
นสทว:อากาศ

ฟิล์มสีหายจาก

ทำความสะอาดง่าย

ทำความสะอาดง่าย
เพียงใช้น้ำยาทำความสะอาด
30,000 ครั้ง

LOTUS EFFECT

สีเลียนแบบใบบัวไม่เปื้อนน้ำ
ระเล้าบกราบสกปรก

ด้วย Ultra Silicone เทคโนโลยี Super Hydrophobic โมเลกุลสีมีขนาดเล็มาก เรียงตัวกันอย่างหนาแน่น ทำให้น้ำไม่เกาะฟิล์มสี น้ำจึงรวมตัวเป็นหยด และชะล้างกราบสกปรก เมื่อน้ำ และความชื้นไม่สะสม จึงทำให้ไม่เกิดเชื้อรา และตะไคร่น้ำ ป้องกันต่าง และคราบเกลือได้ดีโครงสร้างหลักด้านในไม่เกิดสนิม แต่ขณะเดียวกัน ยังคงความชื้นออกมา ป้องกันสีโป่งพอง คอกค้อน

PRECISION ENGINEERING CO., LTD.
บริษัท ตรีซีเอส อเนกประสงค์ จำกัด
คุณเกษม - คุณนวลละออ ทรัพย์เจริญ

รับส่วนลดพิเศษสุด เพื่อช่วยเหลืองานคริสตจักรและคริสตชนทั่วประเทศ

คุณปิอป สหรัฐ "แพทริก" วัฒนะ โทร.02-613-8989 ต่อ 431 , 090-972-4950

บริษัท ตรีซีเอส อเนกประสงค์ จำกัด 153/13 ซอยรองเมือง 3 ถนนรองเมือง แขวงรองเมือง เขตปทุมวัน ถนน 10330

โทรสาร: 0-2217-0214 Website: www.woodtect.com, E-mail: mkt@woodtect.com

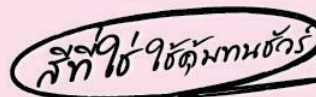
woodtect.com

สีวูดเทค

แม็กซ์

สีน้ำอคริลิก 100% สำหรับภายนอกและภายใน
เกรด มอก.

Titanium Technology เทคโนโลยีไททาเนียม

มอก. 272-2549

ปกปิด พื้นผิวได้ดีเยี่ยม

Titanium MAX

สูตรเพิ่มสารไททาเนียมทำให้ **ปกปิด** พื้นผิวได้ดีเยี่ยม โมเลกุลของสีขนาดเล็กเพิ่มประสิทธิภาพแทรกซึมลึก ยึดเกาะเป็นเนื้อเดียวกับผนังปูนได้ดี

ปกป้อง พื้นผิวให้สวยงามนาน

Shield MAX

สูตรผสมผสานการ **ปกป้อง** พื้นผิวให้สวยงามนาน ปกป้องจากรังสียูวี ไม่สะสมความชื้นไว้ ทำให้สีไม่ลอกคร่อน ป้องกันเชื้อรา และคราบสกปรก

ประหยัด งบประมาณ

Saving MAX

สูตรเนื้อสีเข้มข้น เพิ่มพื้นที่ในการทา **ประหยัด** งบประมาณ เนื้อสีแน่น ปกปิดพื้นผิวได้เร็ว ทาได้พื้นที่มากขึ้น ประหยัดเวลา และงบประมาณ

ภาพเคียงคำ

วีรพันธ์ เอกอักษรารณ

“หน้ากาก”

.....ในสังคมมากมายหลากหลายหน้า
อยู่เคล้าคละปะปนคนละทาง

.....ด้วยเคารพคบใครให้ดูหน้า
เป็นข้อคิดพิศกว้างอย่างจริงจัง

.....ควรมองโลกให้เห็นเป็นมุมกว้าง
พึงพิณศพิศงามตามเวลา

.....คนจะงามงามใจใช้เสื่อผ้า
จะคบใครอย่าให้ขาดโอกาสทอง

ทุกท่วงท่าผิดแผกและแตกต่าง

หากจะวางใจพึงพึงระวัง

โบราณว่าเตือนตนคนชั่วหลัง

ชีวิตพึงหากมองหวานผ่านหน้าตา

เพื่อแนวทางการประสพเลือกคบหา

ใช้หน้าตาเด่นดีที่เรามอง

หรือใบหน้าหนุ่มสาวที่ขาวผ่อง

ควรระมอมสิ่งดีที่ข้างใน

ดูหนัง

กูมินทร์ พงษ์ไกรภิตติ

The Secret Life of Pets : ชีวิตสัตว์สอนใจมนุษย์

ฉบับนี้ขอแนะนำอนิเมชันอีกเรื่องคือ The Secret Life of Pets ที่เปิดตัวในอเมริกาเหนือเมื่อสุดสัปดาห์ 8-10 กรกฎาคมด้วยรายได้สูงถึง \$104.35 ล้านและเข้าฉายในไทยต้นเดือนสิงหาคมที่ผ่านมา ความน่าสนใจของหนังอยู่ที่ เป็นผลงานกำกับของ คริส เรนดท์ ที่สร้างเครดิตจากผลงาน Despicable (2010) ที่ทำรายได้ทั่วโลกไปถึง \$543.11 ล้าน และภาคสองที่ตามออกมาในปี 2013 ทำรายได้ไปสูงถึง \$970.76 ล้าน รวมถึงอนิเมชันเรื่อง The Lorax (2012) ที่นอกจากความบันเทิงแล้วหนังยังช่วยให้เราตระหนักถึงความสำคัญของป่าไม้ ส่วนอนิเมชันล่าสุดของเขาได้ยาร์โรว์ เซนีเย่ มาร่วมกำกับ

หนังมีชื่อไทยว่า “เรื่องลับแก๊งขนฟู” แม้อันที่จริงจะเป็นเรื่องราวของสัตว์เลี้ยงในเมืองใหญ่อย่างมหานครนิวยอร์กที่ไม่ได้มีเฉพาะน้องหมา-แมว กระต่าย หนูแฮมสเตอร์ ฯลฯ เพราะสัตว์เลี้ยงในหนังยังมีนกทั้งเล็กและใหญ่ ปลา หมู งู กิ้งก่าหรือ

แมแต่จระเข้ แต่ตัวละครหลักของหนังอยู่ที่น้องหมาตัวเล็กกับตัวใหญ่คือหมาพันธุ์แจ๊ครัสเซลล์ แม็กซ์ (ให้เสียงพากย์โดยหลุยส์ ซี.เค) ที่มีชีวิตอยู่อย่างมีความสุขกับเจ้านายชื่อเคธี (เอลลี เคมเปอร์) ในอพาร์ทเมนต์แห่งหนึ่งในมหานครนิวยอร์ก

แต่ชีวิตของมันก็ต้องเปลี่ยนแปลงไปอย่างสิ้นเชิงเมื่อเจ้านายสาวของมันรับ ด็อค (เอริก สโตนสตรีก) หมาพันธุ์นิวฟันด์แลนด์ขนปุกปุยมาจากสถานสงเคราะห์สัตว์ ด็อคเข้ามาแย่งชิงพื้นที่ทุกอย่างซึ่งเคยเป็นของแม็กซ์ ขณะที่แม็กซ์ก็มีวิธีโต้ตอบเอาคืนเช่นกัน จนนำไปสู่การที่แม็กซ์และด็อคถูกหน่วยควบคุมสัตว์ของเมืองจับตัวไป แต่น้องหมาทั้งสองตัวได้รับความช่วยเหลือจากแก๊งต่อต้านคนเลี้ยงสัตว์ เพราะพวกมันต่างเป็นสัตว์เลี้ยงที่โดนเจ้าของทอดทิ้งมา โดยมีหัวหน้าสุดเก๋าเป็นกระต่ายสีขาวชื่อ สโนว์บอล (เควิน ฮาร์ต) ที่มีแหล่งกบดานอยู่ในท่อหน้าด้านเหล่าสัตว์ในอพาร์ทเมนต์แห่งนั้นเมื่อทราบข่าวว่า

แม็กซ์หายตัวไปพวกมันก็ช่วยกันออกตามหา ตัวตั้งตัวตีสำคัญคือน้องหมาตัวเล็กชื่อ กิดเจท (เจนนี่ สเตท) ที่แอบชอบแม็กซ์โดยไปขอความช่วยเหลือจากเหยี่ยว ที่เบอร์เรียส (อัลเบิร์ต บรูคส์) ซึ่งโดนขังเดี่ยวตายอยู่ในกรงบนดาดฟ้าของตึกจนได้เบาะแสสำคัญจากเจ้าหมาอวูโสของเมือง

หนังมีความสนุกสนานเพลิดเพลินให้ผู้ชมอย่างเต็มเปี่ยม เช่นเดียวกับชื่อหนังที่เผยให้เห็นพฤติกรรมของสัตว์เลี้ยงว่าเวลาที่ผู้เลี้ยงมันออกจากบ้านไปแต่ละตัวจะออกฤทธิ์ออกเดชกันเพียงใดเช่น เจ้าแมวอ้วน โคลอี้ (เลค เบลล์) ที่ไม่แยแสอาหารเม็ดที่เจ้านายทิ้งไว้ให้แต่ตรงไปที่ตู้เย็นแทน หรือเจ้าหมาพูดได้ที่เจ้านายเปิดเพลงคลาสสิกให้ฟัง แต่เมื่อผู้เลี้ยงคล้อยหลังไป น้องหมาตัวนี้หันไปเล่นเพลงเซฟวิเมท์อย่างเพลง "Bounce" ของวง System of a Down

ขณะเดียวกันหนังก็สอดแทรกปัญหาของสัตว์เลี้ยงที่ถูกทอดทิ้งเข้ามาโดยไม่ได้ตั้งหน้าตั้งตาเทศนาแต่ก็สะท้อนว่าความก้าวร้าวรุนแรงของสุนัขบอลที่ตั้งเป้าจะเอาคืนจากมนุษย์ก็เพราะมันถูกทอดทิ้งมาก่อน เช่นเดียวกับพฤติกรรมเอาตัวรอดของตุ๊กเมื่อได้อยู่บ้านอีกครั้งเกิดจากความคิดว่าเจ้านายเก่าทอดทิ้งมันแต่ก็ยังจดจำได้ดีถึงทุกช่วงเวลาแห่งความสุขที่มี

ร่วมกับเจ้านาย

แม้สัตว์เลี้ยงหลากหลายชนิดในหนังเรื่องนี้จะถูกมนุษย์ที่ครั้งหนึ่งเคยรักเอาใจใส่ทะนุถนอมพวกมันมาและเคยเล่นด้วยกันอย่างมีความสุข แต่เมื่อเวลาผ่านไปพวกมันกลับโดนทอดทิ้ง ถูกนำมาปล่อยอย่างไม่ไยดีทั้งที่สัตว์เหล่านี้มีชีวิต มีความรู้สึกและพวกมันไม่เคยลืมมนุษย์ที่เลี้ยงมันมาเลย แต่สัตว์เลี้ยงเหล่านี้ต่างยึดมั่นในมิตรภาพ ร่วมสุขร่วมทุกข์และไม่ทอดทิ้งกันเช่นเดียวกับที่กิดเจทออกตามหาแม็กซ์ รวมไปถึงความกล้าหาญของสุนัขบอลในช่วงท้ายเรื่องที่ทำให้ตัวละครสัตว์ในหนังเรื่องนี้มีมิติไม่แบ่งแยกพระเอก-ผู้ร้าย ดี-ชั่วจนเกินไป

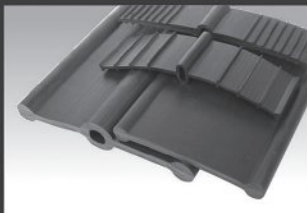
หลายฉากใน The Secret Life of Pets ทำให้เรายิ้มหรือหัวเราะไปกับพฤติกรรมของน้องหมาน้องแมวในหนังที่ช่างเหมือนกับหมาแมวที่บ้านของเรา และเชื่อเชิญให้เราใช้เวลาเอาใจใส่สัตว์เลี้ยงมากขึ้นไม่ว่าพวกเขาอาจจะเป็นแค่ปลาทัวน้อยๆ ที่เราซอมนิดมากับแหนจากคลองท้ายซอยหรือจะเป็นน้องหมาที่ทำหน้าละห้อยทุกครั้งที่เราเห็นหลังกำลังเปิดประตูออกจากบ้านไปแต่เมื่อเรากลับถึงบ้านในยามเย็น มันก็จะเดินมาทักทายเราด้วยความดีใจทุกครั้งไม่เคยขาด ๕

**UNION
ASSOCIATES
THAI
CO., LTD.**
Since 1969

ผู้ผลิตและจำหน่ายเคมีภัณฑ์ก่อสร้าง
พร้อมบริการติดตั้งงานระบบป้องกันการรั่วซึมทุกชนิดของอาคาร
งานเคลือบพื้นโรงงานอุตสาหกรรม
งานเสริมความแข็งแรงและซ่อมแซมโครงสร้างคอนกรีต
แก้ไขรอยแตกร้าวของอาคาร งานป้องกันสนิมโครงสร้าง
งานหยุดน้ำรั่วกันที่ด้วยวัสดุที่มีคุณภาพและทันสมัย
โดยช่างที่มีความชำนาญ และประสบการณ์สูง
พร้อมการรับประกันผลงาน

- จำหน่ายเคมีภัณฑ์ก่อสร้าง บำบัดผสมคอนกรีต
ซีเมนต์กันซึม วัสดุซ่อมแซม ฯลฯ
- รับเคลือบพื้น EPOXY, PU และส่วนต่างๆ
ของโรงงาน เพื่อทนทานต่อแรงกระแทก
ลดการสึกกร่อน จากแรงเสียดสีและจากสารเคมี
- รับเคลือบสารป้องกัน การกัดกร่อนจากสารเคมี
- รับติดตั้งระบบป้องกันการรั่วซึมอาคารทุกชนิด

- งานหยุดร่องรอยต่อถนน พื้นโรงงาน และ
โครงสร้างคอนกรีต ด้วยวัสดุฉนวนที่รอยต่อหลายชนิด
- งานซ่อมแซมรอยรั่วซึม รอยแตกร้าวโครงสร้าง
คอนกรีตด้วยวิธี injection
- งานระบบสีกันความร้อน สะท้อนความร้อนจาก
แสง UV ได้มากกว่า 97%

บริษัทยูเนียน แอ็สโซซิเอทส์ (ไทย) จำกัด

20 ซอยประชาอุทิศ 59 แยก 1 ถนนประชาอุทิศ
แขวงบางมด เขตทุ่งครุ กรุงเทพฯ 10140
โทรศัพท์ 02 4279380-1 แฟกซ์ 02 427 9492
email: sales@union-thai.com / www.union-thai.com

7 เคล็ดลับเข้าถึงความรักได้ง่าย & รวดเร็ว

ในช่วง 2-3 ปีมานี้ ผู้คนมากมาย เข้าคอร์สฝึกอบรมเพื่อค้นหาความสำเร็จด้าน การงาน ทำให้ผมย้อนมองชีวิตคริสตชนว่า อะไร คือความสำเร็จในชีวิตคริสตชน

นักบุญอิกญาซีโอแห่งโลโยลาให้คำแนะนำอย่างชัดเจนตรงไปตรงมาในการฝึก ปฏิบัติจิตในหัวข้อหลักการและพื้นฐานของชีวิต มนุษย์ว่า มนุษย์ได้รับการสร้างขึ้นมา เพื่อถวาย การสรรเสริญ เคารพเทิดทูน และรับใช้พระเจ้า องค์พระผู้เป็นเจ้าของเราด้วยการกระทำดังกล่าว นี้ วิญญาณจะได้รับความรอด

สรรพสิ่งสร้างทั้งหลายในโลกมีไว้เพื่อ ช่วยให้เราบรรลุเป้าหมายที่เขาได้รับการสร้าง มาเพราะเหตุนี้ มนุษย์จึงควรใช้สรรพสิ่งต่างๆ เท่าที่จะช่วยให้ตนบรรลุเป้าหมาย

และหากสิ่งเหล่านั้นกลายเป็นอุปสรรค ต่อเป้าหมายสูงสุดของมนุษย์ เขาก็ควรจะเลิก ผูกพันกับสิ่งเหล่านั้นเสีย

ดังนั้น เราต้องวางใจเป็นกลางกับบรรดา สิ่งสร้างทั้งปวง ในสิ่งที่เราจะเลือกได้ตามใจชอบ และมีได้เป็นสิ่งต้องห้าม

ด้วยเหตุนี้ เราไม่ควรปรารถนาสุขภาพ สมบูรณ์มากไปกว่าการเจ็บไข้ ร่ำรวยมากกว่า ยากไร้ มีเกียรติมากกว่าไร้เกียรติ มีชีวิตยืนยาว มากกว่าชีวิตสั้น ฯลฯ

แต่เราควรปรารถนาและเลือกเฉพาะสิ่ง ที่จะเอื้ออำนวยมากที่สุดต่อการบรรลุเป้าหมาย ที่เราได้รับการสร้างมา

หลังจากผมฝึกปฏิบัติหลักการและ พื้นฐานด้วยประสบการณ์ชีวิตจริงมานาน 34 ปี ผมกลับมาเป็นภาษาง่ายๆว่า

เราเกิดมาเพื่อรักพระเจ้า เพื่อนมนุษย์ & ธรรมชาติ

พระเจ้าให้สิ่งต่างๆแก่เราเพื่อช่วยให้ เราเข้าถึงความรักนี้

ไม่ว่าจะเป็นสุขภาพ ความร่ำรวย ความมีชื่อเสียง ฯลฯ

ดังนั้น ให้เราวางใจเป็นกลางต่อสิ่งต่างๆ ในชีวิตของเรา

ถ้าสิ่งใดช่วยให้เราเข้าถึงความรัก ก็ให้ เราใช้มัน

ถ้าสิ่งใดกีดกันเราจากความรัก ก็ปล่อย วางมันเสีย

ให้เราเลือกเฉพาะสิ่งที่ช่วยให้เราเข้าถึง ความรัก

จากหลักคิดของนักบุญอิกญาซีโอนี้ ช่วยให้เราเข้าใจหัวใจคริสตชน นั่นคือความรัก เป็นความรักพระเจ้า รักเพื่อนมนุษย์ รัก ธรรมชาติ ... ความสำเร็จ การงาน การเงิน ความร่ำรวย ฯลฯ เป็นเครื่องมือที่พระเจ้าให้ เรามาเพื่อเข้าถึงความรักนั่นเอง ... ให้เราวางใจ เป็นกลางกับสิ่งต่างๆเหล่านี้ ถ้าสิ่งใดช่วยให้เรา เข้าถึงความรัก เราก็ใช้มัน และถ้าสิ่งใดกีดกันเรา จากความรัก ก็ปล่อยวางมันเสีย ... ให้เราเลือก เฉพาะสิ่งที่ช่วยให้เราเข้าถึงความรักเป็นสำคัญ

7 เคล็ดลับเข้าถึงความรักได้ง่าย & รวดเร็ว

ถ้าอย่างนั้น มีเคล็ดลับการเข้าถึงหัวใจ คริสตชน เข้าถึงความรักได้อย่างไรบ้าง เรามา พิจารณาและปฏิบัติ 7 เคล็ดลับเข้าถึงความรัก ได้ง่าย และรวดเร็วกันเลยนะครับ

1) คับหาพระพรที่พระเจ้าประทานให้เรา

เริ่มจากการค้นหาพระพรหรือสิ่งดีที่เรา มี สิ่งที่เรารัก เช่น การรับฟังคนอื่น การให้กำลังใจ ความยิ้มแย้มแจ่มใส ซอบช่วยเหลือคนอื่น

พระเจ้าประทานพระพรพิเศษให้แต่ละ คน คนหนึ่งได้รับพระพรนี้ และอีกคนหนึ่งได้ รับพระพรนั้น (1โครินธ์ 7:7)

จงขอบพระคุณพระเจ้าสำหรับของประทาน ของพระองค์ที่อยู่เหนือคำบรรยาย (2โครินธ์ 9:15)

2) แบ่งปันสิ่งที่เรามี

เราสามารถแบ่งปันพระพรหรือสิ่งที่เรา ให้ออกไปคนอื่นได้ในทันที แบ่งปันได้ทุกๆวัน การให้ นี้หมายถึงให้วัตถุสิ่งของภายนอกจนถึงให้สิ่งที่มี คุณค่าทางจิตใจ เช่น ให้ของขวัญ ให้ทุนทรัพย์ ให้เวลา ให้การรับฟัง ให้ความจริงใจ ให้กำลังใจ ให้รอยยิ้ม ให้คำอวยพร ให้ความรู้ที่เรามี ให้ ความเข้าใจ ให้คำปรึกษา

ข้าพเจ้าแสดงให้ท่านเห็นเสมอมาว่า เราต้องทำงานเช่นนี้เพื่อช่วยเหลือผู้อ่อนแอโดย ระลึกถึงพระวาจาของพระเยซูองค์พระผู้เป็นเจ้าที่ ว่า “การให้ย่อมเป็นสุขมากกว่าการรับ” (กิจการ 20:35)

3) ตัดสินใจเลือกสิ่งที่น่าสนใจมาให้

ในแต่ละวัน ให้เรานั่งลงและตัดสินใจ

เลือกสิ่งที่น่าสนใจทางจิตใจมาให้ตนเอง และคนอื่น และลงมือทำสิ่งนั้น เช่น ใส่ความรัก เข้าไปในงานที่ทำให้มากขึ้น พูดกับเพื่อนอย่าง อ่อนโยน มองสิ่งดีของคนรอบข้าง 1 คนและชื่นชม เขาอย่างจริงใจ 1 อย่าง ขอขอบคุณสิ่งที่คนอื่นทำ ให้ กับเราวันละ 1 คน ตัดสินใจทำสิ่งต่างๆโดยสังเกต ว่าการตัดสินใจนั้นนำความสุขทางจิตใจมาให้ หรือไม่

สิ่งที่จำเป็นมีเพียงสิ่งเดียว มารีย์ได้ เลือกเอาส่วนที่ดีที่สุดที่จะไม่มีใครเอาไปจากเขา ได้ (ลูกา 10:42)

จงแสวงหาพระอาณาจักรของพระเจ้า และความชอบธรรมของพระองค์ก่อน แล้ว พระองค์จะทรงเพิ่มทุกสิ่งเหล่านี้ให้ (มัทธิว 6:33)

ฉะนั้น เราจึงพยายามทำกิจการที่นำไป สู่สันติและเป็นแบบอย่างที่ดีให้แก่กันและกัน (โรม 14:19)

4) รับผิดชอบต่อชีวิตของตนเอง

ไม่ว่าจะเกิดอะไรขึ้น ก็รับผิดชอบต่อชีวิต ของตนเองแทนการโทษคนอื่นหรือสิ่งภายนอก ว่าทำให้เราเป็นอย่างนั้นอย่างนี้ การกลับมา ตั้งหลักที่ความรับผิดชอบกับชีวิตของตนเอง เปรียบเสมือนการมอบคืนอำนาจให้ตัวเรา เรา สัมผัสถึงพลังในการนำชีวิตของเราเพิ่มขึ้นได้ใน ทันที เช่น เมื่อได้ยินคำพูดกระทบใจจากคน รอบข้าง เปลี่ยนการโทษว่าเพราะเขาพูดกระทบใจ ทำให้เราโกรธเป็นว่า เพราะเราอ่อนไหวกับคำพูด กระทบใจนี้ และเลือกรับผิดชอบต่อตนเองซึ่ง ทำได้หลายอย่าง อาทิ ออกไปเดินให้สงบใจ ฝึก ตนเองให้มีจิตใจที่มั่นคงมากขึ้น หรือ พูดคุย ขอร้องคนที่พูดกระทบใจเรา

อย่าตัดสินเขา และท่านจะไม่ถูกพระเจ้า

ตัดสิน ท่านตัดสินเขาอย่างไร พระเจ้าจะทรงตัดสินท่านอย่างนั้น (มัทธิว 7:1-2)

จงรักกันฉันพี่น้อง จงคิดว่าผู้อื่นดีกว่าตน (โรม 12:10)

5) ตามเสียงของหัวใจ

ให้เวลาลังเกตจิตใจ สังเกตหัวใจตนเองว่า กำลังจะไปทางไหน หัวใจอยากทำสิ่งที่เป็นประโยชน์กับคนอื่นอย่างไรบ้าง และขอพระเจ้านำทางให้เราอยู่ในทางแห่งความรักเมตตาของพระองค์ ให้เราได้ปฏิบัติต่อคนอื่นด้วยความรักเมตตาเช่นเดียวกับพระองค์

ขอองค์พระผู้เป็นเจ้าทรงนำใจของท่านสู่ความรักของพระเจ้า และสู่ความอดทนมั่นคงของพระคริสตเจ้าเถิด (2 เธสะโลนิกา 3:5)

6) วางใจในพระเจ้า

เมื่อเราฟังและทำตามเสียงของหัวใจของเราแล้ว ขอการนำจากพระเจ้าแล้ว ปฏิบัติตามหนทางแห่งความรักเมตตาของพระองค์แล้ว ให้เราปล่อยวางชีวิตและจิตใจทั้งหมดไว้ในอ้อมพระหัตถ์ของพระเจ้าด้วยความมั่นใจว่า เมื่อเราใช้ชีวิตสอดคล้องกับหัวใจภายใต้การนำของพระเจ้าแล้ว สิ่งดีงามจะเกิดขึ้นอย่างแน่นอน

จงฝากชะตากรรมของท่านไว้กับพระเจ้า จงวางใจในพระองค์ แล้วพระองค์จะทรงจัดการ พระองค์จะทรงบันดาลให้ความชอบธรรมของท่านส่องสว่างเหมือนแสงอรุณ (สดุดี 37:5-6)

7) เพิ่มพูนพลังของพระเจ้าในตนเองและคนอื่น

ให้เราดูแลพลังของพระเจ้าในตัวเรา เรียนรู้ เพิ่มพูนความสามารถและสิ่งดีงามต่างๆ ให้กับตัวเราและคนอื่นในทุกวันๆ ร่วมงานกับพระเจ้าเพิ่มพื้นที่แห่งความรักเมตตาของ

พระองค์ให้กว้างขึ้นๆ ในทุกวัน

ดังนั้น จงให้กำลังใจซึ่งกันและกัน และจงช่วยเสริมสร้างซึ่งกันและกัน ดังที่ท่านกำลังกระทำอยู่แล้วนี้เถิด (1 เธสะโลนิกา 5:11)

หวังเป็นอย่างยิ่งว่า 7 เคล็ดลับเข้าถึงความรักซึ่งเป็นหลักการและพื้นฐานของชีวิตคริสตชนจะเป็นประโยชน์กับท่านผู้อ่านนะครับ ขอพระเยซูเจ้าและแม่พระนำทางทุกท่าน นำทางทุกคนในครอบครัวของท่าน นำทางผู้ที่ท่านรักให้มีพลังกายใจ ก้าวไปด้วยกันเพื่อเพิ่มพูนความรักเมตตาให้กับผู้คนรอบข้างได้มากขึ้นๆ ในทุกวันของชีวิตนะครับ

3 คอร์ดสักดิ์มิประโยชน์

วิทยากร : นริศ มณีชา

1) ด้วยพลังแห่งความเชื่อ ความหวัง & ความรัก คำศุกร์ที่ 9 ถึงอาทิตย์ที่ 11 กันยายน 2559 (ค้างคืน) ที่ศูนย์นักบวชหญิง สามพราน ตูรายละเอียดได้ที่ Facebook Fanpage บ้านใส่ใจ carefor.org สมัครได้ที่ ช.บ้งอร 084-366-3739

2) สื่อสารด้วยหัวใจ เพื่อความรัก ความเข้าใจ แก้ไขความขัดแย้งในครอบครัว ที่ทำงาน & สังคม คำศุกร์ที่ 16 ถึงอาทิตย์ที่ 18 กันยายน 2559 (ค้างคืน) ศูนย์นักบวชหญิง สามพราน ตูรายละเอียดได้ที่ Facebook Fanpage บ้ายบายความเครียด สมัครได้ที่ ช.บ้งอร 084-366-3739

3) Be Happy Now บ้ายบายความเครียด เสาร์ที่ 8 ถึงอาทิตย์ 9 ตุลาคม 2559 (เข้ามาเย็นกลับ) 9.00-17.00 น. ที่มูลนิธิคณะเซนต์คาเบรียล ซอยทองหล่อ สุขุมวิท ตูรายละเอียดได้ที่ Facebook Fanpage บ้ายบายความเครียด และสมัครได้ที่ www.carefor.org/apply ☺

เยาวชนของเรา

ศิษย์พระคริสต์

เดชวิทย์ เบียงแล ผู้นำเยาวชนจาก องค์กรไฟโกลาเร

สวัสดีครับ ผมเดชวิทย์ เบียงแล ชื่อเล่น “พลับ” เป็นผู้นำเยาวชนจากองค์กรไฟโกลาเร และเป็นหนึ่งในผู้แทนเยาวชนไทย เข้าร่วมงานเยาวชนโลก ที่ประเทศโปแลนด์ เมื่อเดือนกรกฎาคมที่ผ่านมา ผมยินดีเป็นอย่างมากที่มีโอกาสได้มาแบ่งปันประสบการณ์ดี ๆ จากงานเยาวชนโลก

ในช่วงแรกวันที่ 20-25 กรกฎาคม 2016 เราเข้าไปสัมผัสชีวิตกับพี่น้องคริสตชนที่ Knurów, Rybnik, Katowice Archdiocese ผมประทับใจสถานที่ต่างๆ เพื่อนใหม่ที่ได้ไปเจอ และรวมทั้งครอบครัวที่ได้ไปอยู่ด้วย เป็นครอบครัวที่อบอุ่น ที่พระเจ้าประทานมาจริงๆ สิ่งที่ผมได้รับ คือ การประทับอยู่ขององค์พระผู้เป็นเจ้าในตัวแต่ละคน เนื่องจากเกิดเหตุการณ์หลายๆ อย่างขึ้นและรวดเร็วมาก เป็นการฝึกตัวเราเองที่จะเห็นพระเยซูเจ้าในตัวเพื่อนหรือพี่ๆ ภาษาที่ใช้ในการสื่อสารกับครอบครัวเป็นภาษามือและภาษาใจครับ เพราะเขาไม่สามารถพูดภาษาอังกฤษได้ ผมมีโอกาสเยี่ยมชมสักการสถานต่างๆ และสถานที่ท่องเที่ยว ได้ร่วมกิจกรรมแข่งขันกีฬา เรียนการเดินพื้นฐาน ฝึกการอยู่ร่วมกันกับครอบครัวที่เป็นคนโปแลนด์จริงๆ

จากนั้นก็เดินทางมาที่คราคูฟ เพื่อเข้าร่วมงานเยาวชนโลก ในวันที่ 26-31 กรกฎาคม

วันที่ 26 กรกฎาคม ในมิสซาเปิด และพิธีเปิดงานเยาวชนโลก ผมประทับใจในเรื่องการพบปะเยาวชนจากเกือบทุกมุมโลกมารวมกัน กินแบบเดียวกัน เดินทางแบบเดียวกัน หัวเราะและเต้นด้วยกัน

และช่วงเช้าของวันที่ 27-29 กรกฎาคม ในช่วงเรียนคำสอน ผมประทับใจในการนำเสนอ พระวรสาร ทั้งวิธีการอ่านและวิธีการแสดง ในเรื่องหญิงชาวสะมาเรีย ผมคิดว่าหากมีการนำเสนอในรูปแบบของการนำพระวรสารมาแสดง โดยมีคนพูดเป็นเรื่องราวพร้อมทั้งร้องและทำทางด้วย อาจจะเป็นอีกวิธีหนึ่งที่จะสามารถเข้าถึงความสนใจของเยาวชนและเยาวชนมากยิ่งขึ้นได้ครับ

วันที่ 28 กรกฎาคม วันต้อนรับพระสันตะปาปา เป็นวันที่สำคัญที่สุดคือได้มีโอกาสได้พบพระสันตะปาปา และได้ฟังบทเทศน์ของท่านครับ

วันที่ 29 กรกฎาคม การเดินทางกางเขนร่วมกับพระสันตะปาปา ผมดีใจที่ได้รับโอกาสได้เข้าไปในซิโมนพิเศษ และได้เห็นองค์สมเด็จพระสันตะปาปา รวมทั้งบรรดาพระสังฆราชจากหลายประเทศ และประทับใจถึงความมุ่งมั่นของเพื่อนๆ หลายคน ในหลายสิ่งหลายอย่างที่ได้ร่วมกันทำอย่างเช่น ช่วยกันถือของช่วยกันดูแลซึ่งกันและกัน ให้กำลังใจกัน

วันที่ 30 กรกฎาคม การเดินทางจาริก จำได้ว่าในวันนั้นพวกเราแบ่งออกเป็นสองกลุ่มครับ กลุ่มหนึ่งไปแสวงบุญก่อนแล้วค่อยเดินทางมายังสนามแห่งพระเมตตาที่ใช้ในคืนตื่นเฝ้า ส่วนอีกกลุ่มหนึ่งต้องเดินทางตรงไปยังสนามเลย เพื่อดูว่าควรพักอยู่แถวไหนดี ดังนั้นต้องต่อรถไฟแล้วก็ออกเดินทางด้วยเท้าเดินอยู่หลายกิโลเหมือนกันครับ มีการหลงทางบ้างแต่สิ่งที่น่าประทับใจคือ การที่เรารู้สึกถึงความเหน็ดเหนื่อยความเมื่อยล้าของร่างกายในระหว่างที่เดินอยู่ผมก็รู้สึกได้ว่าผมเหนื่อย พี่ๆ เขา

เหนือกว่าผมอีกเพราะต้องดูแลทั้งทีม ผมนึกขึ้นได้ว่าผมจะต้องช่วยเขาเพื่อแบ่งเบาความเหนื่อยเท่าๆ กัน เพราะเราเป็นกลุ่มเดียวกัน ถ้าผมไม่เป็นคนแรกที่จะช่วยพี่เขาก็คงไม่มีใครแล้ว ผมเลยตัดสินใจช่วยพี่เขา ผมดีใจมาก ๆ กับความรู้สึกแบบนี้

ในคืนตื่นเฝ้า ครั้งแรกในชีวิตที่ร่วมงานพิธีกรรม กับองค์สมเด็จพระสันตะปาปาเป็นประธาน และเยาวชน จากทั่วทุกมุมโลก เป็นความรู้สึกที่ประทับใจมาก ๆ สิ่งสุดท้ายในคืนตื่นเฝ้าที่ทำให้ผมจำได้ขึ้นใจเกี่ยวกับงาน เยาวชนโลก มีอยู่ช่วงหนึ่ง ก่อนจะเริ่มพิธีตื่นเฝ้าที่สนามที่เตรียมไว้รอรับผู้แสวงบุญจากทั่วทุกมุมโลกเต็มไปด้วยผู้คนเดินทางมาถึงแล้ว และได้ทำการจองพื้นที่ต่างๆ เติมไปหมด แทบจะไม่มีที่ว่างเดิน ดังนั้นผู้คนที่มาถึงหลังๆ จะยกต่อการหาพื้นที่ที่จะปูเสื่อสำหรับนอน ในเวลานั้น มีกลุ่มเตรียมซิสเตอร์กลุ่มหนึ่งมาและเดินหาที่สำหรับนอน แต่ก็ไม่มีที่ไหนว่างเลย ผมเลยสละที่ๆผมได้ปูไว้สำหรับนอนคืนนั้นให้เขา เนื่องจากว่าที่นอนที่ผมและเพื่อนๆ ได้จองไว้ค่อนข้างกว้างและใหญ่พอ ผมจึงขยับไปนอนกับเพื่อนและให้ที่ของผมแก่เขา เขารู้สึกดีใจมากแล้วยังแบ่งแอปเปิ้ลให้ 1 ลูก คืนนั้นพวกเราก็นอนแบบหนาวกายแต่อุ่นใจกันทุกคน

วันที่ 31 กรกฎาคม มิสซาปิดเยาวชนโลก ผมประทับใจบทอ่านแรกในมิสซาปิดเยาวชนโลก บอกว่า “มาเถิด ให้เรากลับมาหาองค์พระผู้เป็นเจ้า แม้พระองค์ทรงเรียกเราเป็นขึ้นๆ แต่พระองค์จะทรงรักษาเรา” รวมถึงในการทักทายของชาวบ้านในเมืองคราคูฟ ทุกคนดีใจที่มีเยาวชนจากทั่วทุกมุมโลกมา และผมก็ดีใจที่ได้ไปร่วมในเมืองแห่งเมตตา

การที่ได้เป็นผู้แทนครั้งนี้ ผมเชื่อเหลือเกินว่าเป็นแผนการของพระเจ้าจริงๆ ที่ได้จัดเตรียมทุกอย่างไว้ให้พร้อมทุกสิ่งทุกอย่าง ก่อนจะออกเดินทางรู้สึกหนักใจมาก ๆ ถึงภาระหน้าที่ที่ได้เป็นผู้แทนเยาวชนไทยไปร่วมเนื่องจากยังมีผู้อื่นที่มีคุณสมบัติเพียงพอร้อมมากกว่าเราอีกเยอะ แต่พระท่านก็เลือกเรา ผมก็เลยตัดสินใจจะทำหน้าที่นี้ให้ดีที่สุด เพื่อที่จะนำประสบการณ์ที่ได้พบเห็นและได้เรียนรู้มาใช้กับตนเองและครอบครัว และเป็นอย่างนั้นจริงในช่วงระหว่างเข้าร่วมงานก็เกิดการทดลองใจจากพระขึ้นหลายต่อหลายครั้ง บางครั้งน้อยใจ โกรธ โมโห ในเวลาเดียวกันก็มีความสุขมาก ๆ ด้วย ผมเชื่อเสมอว่าทุกความรู้สึก

และอารมณ์ต่างๆ เป็นสิ่งที่พระท่านกำลังสอนผมอยู่เพื่อที่จะทำให้ผมเติบโตเป็นผู้ใหญ่ที่ดีและเป็นแบบอย่างได้ดังที่พระสันตะปาปาบอก เยาวชนคือคนที่มีใจเมตตา

การได้เข้าร่วมงานเยาวชนโลกในครั้งนี้ มีหลายสิ่งประทับใจแต่ผมมั่นใจว่าสิ่งที่ผมนำความประทับใจนี้มาใช้ในการดำรงชีวิตได้คือการเป็นครอบครัวที่อบอุ่น และมีแต่รัก จากครอบครัวที่ได้ไปพักอาศัยด้วยนั้น อาจจะเป็นเพียงระยะเวลาสั้นๆแต่แน่นด้วยความรัก ความเอาใจใส่เราทุกอย่าง แม้จะเป็นเพียงสิ่งเล็กน้อยก็ตามจิตใจที่มีแต่รักบริสุทธิ์ของพวกเขาได้เข้ามาอยู่ในใจเรา รู้สึกมีความสุขทุกครั้งที่ได้คิดถึงพวกเขา

พระเมตตาของพระเจ้าที่ผมรู้สึกได้คือพระองค์ได้เลือกผมเพื่อที่จะให้ผมได้ไปร่วมงานเยาวชนโลกเป็นตัวแทนของเยาวชนไทย เพื่อให้ใกล้ชิดกับพระมากยิ่งขึ้น พระเมตตาผมให้เห็นสิ่งต่างๆ มากมายรวมไปถึงพระพรพิเศษที่พระเจ้าได้มอบให้กับผม เพื่อทำงานสำหรับเยาวชนพระทำให้ผมได้เห็นถึงการเป็นผู้นำหนึ่งใจเดียวกันของทีมชาติไทยที่ได้ไปร่วมงานเยาวชนโลก

สิ่งสำคัญคือต่อตัวผมเองเป็นอันดับแรก ประสบการณ์ที่ได้ไม่ว่าจะเป็นการพักอาศัยกับคนต่างภาษา แต่เราก็มีภาษารักที่สื่อถึงกัน ความลำบากและปัญหาต่างๆที่เกิดขึ้นความเป็นหนึ่งเดียวในหมู่คณะก็เป็นสิ่งสำคัญหลักที่ทำให้ผมได้สร้างแรงบันดาลใจขึ้นมาเพื่อที่จะช่วยกันแก้ไข้ปัญหาต่างๆ ที่เกิดขึ้น รั้งฟังความคิดเห็นคนอื่นเสมออีกทั้งด้านความเชื่อไม่ว่าพระสงฆ์ ซิสเตอร์ เพื่อนๆ หรือพี่น้อง ก็เป็นส่วนสำคัญหลักในการเพิ่มความเชื่อ เชื่อว่าพระรักผมมากแค่ไหนเวลาทำงานเหนื่อยๆ ท้อ ผมก็ยังจำบรรยากาศต่างๆ ในงานได้ที่ได้ร่วมกันสร้างได้ว่าพระองค์ไม่เคยทอดทิ้งผม

ต่อผู้อื่น แน่แน่นอนว่าไม่ว่าจะเป็นที่ทำงานที่โรงเรียน หรือสวนสาธารณะก็แล้วแต่ในชีวิตประจำวัน ย่อมมีคนมากมายผ่านมาแล้วก็ผ่านไป กระผมคิดว่าสิ่งที่ผมได้เห็นได้เรียนรู้และได้ปฏิบัติในช่วงงานชุมนุมเยาวชนโลกที่ประเทศโปแลนด์นี่จะเป็นประโยชน์อย่างมาก โดยการใส่ใจกับครอบครัวให้มากขึ้นจากการดำรงชีวิตด้วยกันและได้อยู่ใกล้ชิดกับเราก็จะรับรู้ได้ถึงพระเมตตาที่พระมอบไว้ให้กับทุกคนได้

ต่องานอภิบาลเยาวชน การทำงานร่วมกันเป็นทีมในส่วนตัวเองก็จะตั้งใจทำงานให้ดีที่สุด ☺

DaDa Sound
www.dadasoundsystem.com

Professional Light & Sound Systems

We provide a variety of equipments that are suitable for all type of events; Grand Opening, Product Launches, Concert, Fashion Show, Wedding, Seminar, Conference, Party, Exhibition & Expo.

tel: +66(0)2-424-6150, +66(0)2-434-0912
contact: www.dadasoundsystem.com
facebook.com/dadasoundsystem
dadasoundsystem@yahoo.com
dada_sound@hotmail.com
IG: @dadasoundsystem

รับจัดระบบแสงสีเสียงและเครื่องดนตรี สำหรับงานแต่งงานทั่วประเทศ

คุณสมโภชน์ - จินดา ศรีประยูร

บริษัท ดาดาซาวด์ จำกัด

63/3 ถนนบางขุนนนท์ แขวงบางขุนนนท์

เขตบางกอกน้อย กรุงเทพมหานคร 10700

โทร./แฟกซ์: 0-2424-6150, 0-2434-0912

ราคาพิเศษสุด..สำหรับงานคริสตชน

ติดต่อ คุณสุภาดา 081-823-7860

พื้น STONHARD สำหรับงานอุตสาหกรรม

- รับแรงอัดได้ 11,000 psi
- ทนต่อสารเคมีกว่า 100 ชนิด
- ทนความร้อนได้ถึง 121 องศาเซลเซียส
- รองรับ Thermal Shock และ Thermal Cycling ได้
- เรียบไร้รอยต่อ บำรุงรักษาง่าย
ผ่านมาตรฐาน GMP และ HACCP
- มีระบบป้องกันไฟฟ้าสถิต
- สามารถเลือกผิวทึบน้ำหยาบเพื่อกันลื่น

949 Supplies Co., Ltd.

184/7 Forum Tower 10th, Fl., Ratchadaphisek Rd., Huay Kwang, Bangkok 10320

Tel: 02 645 2599 Fax: 02 645 2744 E-mail: office @949supplies.com www.949supplies.com

ชวนน้องคุย

ชวนน้องคุย

“ยิ้ม ยิ้ม ยิ้ม 2016”

“รอยยิ้ม” ทำให้โลกสวย เสริมสร้างกำลังใจ ...ทุกครั้งที่น้องๆ มีภาพสวยๆ ยิ้มๆ ก็รีบส่งภาพ มาร่วมสนุกแบ่งปัน รอยยิ้ม กับโครงการ “ยิ้ม... ยิ้ม... ยิ้ม... 2016” กับ สโมสรอุดมศึกษา ในคอลัมน์ “จูเนียร์โฟโต้” ขอแบบเป็น รอยยิ้มชัดๆ นะครับ

พี่ป๋อง ขอขอบคุณบรรดาคุณพ่อ คุณแม่ ผู้ปกครอง และผู้ใหญ่ใจดีทุกๆ ท่าน ที่คอยสนับสนุนกิจกรรมนี้ ขอขอบคุณอีกครั้งสำหรับความกรุณาต่างๆ มา ณ โอกาสนี้ และในเวลาเดียวกันขอเชิญชวนให้ส่งภาพ “ยิ้ม ยิ้ม ยิ้ม” ของน้องๆ เด็กๆ เข้ามาร่วมสนุกกันเยอะๆ เมื่อส่งภาพ มาร่วมสนุก...อย่าลืมเขียนชื่อ ที่อยู่ และ “ตั้งชื่อภาพ” มาด้วยก็จะดีมากๆ ครับ

ส่งมาที่ พี่ป๋อง สโมสรอุดมศึกษา ชั้น 8 เลขที่ 122/11 ซ.นนทรี 14 ถ.นนทรี ยานนาวา กรุงเทพมหานคร 10120 หรือส่งทาง E-mail: udomsarn@gmail.com นะครับ

สวัสดีน้องๆ เด็กๆ สมาชิกสโมสรฯ และเพื่อนๆ เยาวชน ที่น่ารักทุกคน เดือนกันยายนของทุกปีเรายกให้เป็นเดือนของ “เยาวชน” หรือ “คนรุ่นใหม่” เพราะบรรดาเยาวชนหรือคนรุ่นใหม่เป็นความหวังใหม่ เป็นอนาคตของประเทศไทย ต่อไป

และสำหรับเยาวชนคาทอลิกนั้นพวกเขาเป็น “ความหวังใหม่” ของพระศาสนจักร ที่จะช่วยในการประกาศข่าวดี ด้วยการดำเนินชีวิตตามคุณค่าพระวรสาร ประพฤติ - ปฏิบัติแต่สิ่งดีงาม มีสติในการดำเนินชีวิต และจะนำข่าวดีของพระเจ้าไปสู่พี่น้องทุกคนบนโลกนี้ “เยาวชนคนดี... สู้สู้”

สำหรับน้องๆ ที่สนใจ อยากจะสมัครเป็นสมาชิกของสโมสรอุดมศึกษา “สมัครฟรี” รีบกรอก “แบบฟอร์ม ใบสมัคร” แล้วส่งกลับมาหาพี่ป๋องตามที่อยู่ของสโมสรฯ! “ยินดีต้อนรับทุกคน” คนนะครับ

รางวัลชมเชย

น้องเบญญาภา คำประกอบ น้องห่มบุญ ทรวงท่าไม้ น้องนิเวศน์ อุดมธรรม น้องสมชาย ทองกว้าง น้องสันติภาพ เจริญไพศาล น้องขวัญฤดี ชัยวิเชียร น้องจูเนียร์ ชัยวิเชียร

จริงหรือไม่

เธอคิดว่าพระเยซูเจ้าทรงเป็นบุคคลที่ตอนนี้ “จริง” ตอนนี้ “ไม่จริง” หรือเปล่า นักบุญเปาโลบอกเราว่าเป็น “จริง” เสมอในองค์พระเยซูเจ้า ท่านกล่าวว่าพระสัญญาต่างๆ ของพระเจ้าพบกับความจริง ในองค์พระเยซูเจ้า

เธอเคยรู้จักกับบุคคลที่จะพูดว่า “ได้” เมื่อเธอขอความช่วยเหลืออะไรสักอย่าง และแล้วหลังจากนั้นก็บอก “ไม่ได้” หรือไม่? เธอเคยมีเพื่อนที่สัญญาว่าจะช่วยเธอทำโครงการบางอย่าง และแล้วก็ปล่อยให้เธอ “ทำคนเดียว” หรือไม่? พระเยซูเจ้าไม่ทรงเป็นเช่นนั้น เมื่อพระองค์ตรัสว่า “รับ” ที่จะรับทนต์ทุกซี่ทรมานและสิ้นพระชนม์

บนไม้กางเขนเพื่อช่วยเธอซึ่งเป็นเพื่อนของพระองค์ให้ได้รับความรอดพ้น พระองค์ก็ทรงกระทำเช่นนั้น แล้วเธอเคยตอบ “รับ” ในสิ่งที่พระเจ้าทรงขอให้เธอกระทำหรือไม่? เธอตอบ “รับ” ที่จะเรียนให้ดีที่สุดเท่าที่จะสามารถเพื่อช่วยเหลือครอบครัวของเธอ และตอบ “รับ” ที่จะปฏิบัติตามพระบัญญัติหรือไม่ วันนี้ให้เธอคิดว่าเธอตอบ “รับ” หรือตอบว่า “ไม่” มากกว่ากัน บางทีถึงเวลาที่เธอควรเปลี่ยนแปลงแล้วนะ

น้องๆ ควรเปิดพระคัมภีร์ และอ่านในบทจดหมายของนักบุญเปาโลถึงชาวโครินธ์ ฉบับที่ 2 บทที่ 1 ข้อ 19-20 ด้วยนะครับ

การ์ตูน...คนดี

“บ่อยครั้งก็ต้อง
ทำตัวเป็นแม่”

...often look
remarkably like
mothers

จากการ์ตูน Saints...are...ของโบค
ถอดความโดย : คุรุบ้านนอก

สมาชิกใหม่

สวัสดีครับ...มาถึงช่วงของ “สมาชิกใหม่” จุดประสงค์ของสโมสรฯ เพื่อให้เพื่อนๆ ได้รู้จัก “เพื่อนใหม่” สโมสรฯ แต่หากต้องการรู้จักกันมากขึ้น แลกเปลี่ยนความคิด แบ่งปันประสบการณ์ ก็ขอให้ติดต่อผ่านทางโรงเรียนหรือสถาบันที่เพื่อนใหม่สังกัด นะครับ

*น้องกุลริธา สมพันธ์ (ลูกหมี) *3260*

เกิด : 7 ตุลาคม 2550

การศึกษา : โรงเรียนพระหฤทัยดอนเมือง

วิชาที่ชอบ : พละ เพราะสนุก

อนาคตอยากเป็น : คุณครู เพราะต้องการสอนเด็กๆ

เป็นคนมีนิสัย : ร่าเริง สนุกสนาน

สัตว์ที่ชอบ : ปลา

ชอบใช้เวลาว่าง : วาดภาพ ประดิษฐ์สิ่งของ ดูการ์ตูน

กีฬาที่ชอบ : วิ่ง ว่ายน้ำ

อาหารที่ชอบ : ไข่ดาว

ความสามารถพิเศษ : วิ่งเร็ว วาดรูปเก่ง พูดเก่ง

อื่นๆ : เป็นลูกคนเดียว

*น้องวีรวัฒน์ สิงห์โตศิริ (เอส) *3261*

เกิด : 18 สิงหาคม 2544

การศึกษา : โรงเรียนดาราสุมทร จ.ชลบุรี

วิชาที่ชอบ : วิทยาศาสตร์ ได้ทำการทดลอง

อนาคตอยากเป็น : พระสงฆ์ เพราะจะได้สนิทกับพระเจ้ามากขึ้น

เป็นคนมีนิสัย : ชอบความสนุก

สัตว์ที่ชอบ : แมว

ชอบใช้เวลาว่าง : ดูหนัง เล่นเกม

กีฬาที่ชอบ : แบดมินตัน

อาหารที่ชอบ : ส้มตำ

ความสามารถพิเศษ : อ่านทำนองเสนาะ

อื่นๆ : เป็นลูกคนเดียว

ของปลอม

สวัสดีค่ะน้องๆ ที่น่ารักทุกคน เป็นอย่างไรกันบ้างคะ ฉบับนี้ พี่อ้อยมีนิทานมาฝากอีกเช่นเคย ชื่อเรื่อง “ของปลอม” เรื่องมีอยู่ว่า

ครั้งหนึ่งมีการแพร่ระบาดของธนบัตรปลอม หรือแบงก์ปลอมนั่นเอง ซึ่งมีใครสักคนทำแบงก์ปลอมออกมาเพื่อไปหลอกซื้อข้าวของจากคนทั่วไป และมีครอบครัวหนึ่ง ที่บ้านของเขาเป็นร้านขายก๋วยเตี๋ยว ครอบครัวนี้ก็ได้รับแบงก์ปลอมมาจากลูกค้าที่มาทานก๋วยเตี๋ยวแล้วจ่ายแบงก์ปลอมนี้มาให้ โดยที่เขาไม่รู้หรือว่าธนบัตรที่ได้รับมาเป็นแบงก์ปลอม จนกระทั่งเมื่องานในร้านหายยุ่งแล้วเขาเอาแบงก์ออกมานับและมาจับดูก็รู้สึกว่าการกระทำดูแปลกๆ และดูลายน้ำอีกที่จึงรู้ว่ามันเป็นแบงก์ปลอม พ่อกับแม่ซึ่งเป็นเจ้าของร้านก็ลองให้พวกญาติๆ ช่วยกันพิสูจน์และลองจับดูซึ่งทุกคนก็บอกว่าเป็นของปลอมแน่ๆ เขาจึงไม่ได้ใช้มัน แต่กลับเก็บแบงก์ปลอมนี้ไว้เตือนใจตนเอง

แล้วพ่อกับแม่ก็เอาตัวอย่างแบงก์ปลอมนี้มาให้พวกลูกดู เขาจะได้อะไรบ้างที่ระแวงเวลาช่วยพ่อแม่เก็บค่าก๋วยเตี๋ยว ลูกจึงเริ่มดูแบงก์ปลอมเป็น แต่แล้วอยู่มาวันหนึ่งผู้เป็นแม่เกิดล้มป่วยและต้องเข้าโรงพยาบาล เงินที่ได้มาจากร้านก๋วยเตี๋ยวก็ต้องเอามาใช้จ่ายเป็นค่ารักษาที่โรงพยาบาล แต่เนื่องจากแม่นั้นก็ป่วยเรื้อรังไม่หายขาดสักที ทำให้ต้องอยู่ที่โรงพยาบาลนาน เงินที่พอจะมีอยู่ก็ค่อยๆ หมดลง

อยู่มาวันหนึ่ง ผู้เป็นพ่อก็ใช้ลูกให้ไปซื้อเครื่องปรุงสำหรับเอามาทำก๋วยเตี๋ยว ลูกก็ตัดสินใจอยู่ที่พักหนึ่งแล้วก็แอบไปหยิบเอาแบงก์ปลอมที่พ่อและแม่เก็บไว้เป็นเครื่องเตือนใจนั้นไปด้วย เมื่อเขาไปถึงที่ร้านแล้วก็เลือกซื้อเครื่องปรุงต่างๆ จนครบแล้วก็ตัดสินใจยื่นแบงก์ปลอมให้กับเจ้าของร้านนั้นไป เจ้าของร้านก็ไม่คิดว่าเด็กคนนี้จะเอาแบงก์ปลอมมาซื้อสินค้าจึงรับไว้โดยไม่ได้อะไร แต่ก็อดสงสัยไม่ได้ว่าทำไมเด็กจึงดูหน้าไหว้วมวอด

วันต่อมาเด็กคนนี้ก็กลับมาที่ร้านนี้อีก แล้วยื่นแบงก์ให้กับเจ้าของร้าน โดยบอกว่าขอแบงก์ใบเดิมที่จ่ายไปให้เมื่อวานนี้กลับคืนเถอะ เจ้าของร้านก็ถามว่าเด็กคนนั้นว่า ทำไมละ เขาก็ตอบไปว่า เพราะเป็นแบงก์ปลอม พอกลับไปบ้านแล้วรู้สึกไม่สบายใจมาก เลยจะมาขอเปลี่ยน เจ้าของร้านเองจริงๆ แล้วเขาก็รู้สึกเหมือนกับว่าจะเกิดอะไรขึ้นเหมือนกัน เพราะตอนที่เขาเปิดร้านและเอาแบงก์ออกมานับเขาก็รู้อยู่แล้วว่าเขาได้รับแบงก์ปลอมมา แต่ไม่รู้ว่าจะรับแบงก์ปลอมใบนั้นมาจากใคร แต่ด้วยความที่เด็กคนนี้อามาแลกคืนเขาก็เลยไม่คิดที่จะเอาผิดหรือตั้งใจอะไร และปล่อยให้เด็กกลับไป

แต่ตัวเจ้าของร้านเองก็กลับมาคิดเหมือนกันว่า เครื่องปรุงที่เขาขาย เช่น น้ำส้มสายชู เขาเองก็เอาของจริงมาแบ่งขายเป็นท่อนเล็กๆ แล้วก็ผสมอย่างอื่นลงไปด้วยเพื่อให้ได้กำไรเยอะๆ ก็คงไม่ต่างอะไรจากการที่เด็กคนนั้นเอาแบงก์ปลอมมาซื้อของ เขาก็คิดว่า ต่อไปนี้เขาจะไม่ทำอย่างนั้นอีกแล้ว จะไม่ผสมอะไรๆ อย่างอื่นลงไปเจือจางในสินค้าของเขาเพื่อที่จะขาย แม้ว่าเขาจะได้ผลกำไรลดลง แต่ก็ก็เป็นสิ่งที่ถูกต้องควรกระทำ และยุติธรรมอย่างยิ่ง

จบแล้วนะคะ นิทานเรื่องนี้สอนให้รู้ว่า คนเราไม่ควรเอาแต่จะแสวงหาผลกำไรหรือประโยชน์ให้กับตัวเอง และทำให้คนอื่นเดือดร้อน แล้วพบกันใหม่ฉบับหน้านะคะ **๕**

แบบฟอร์มสมัครสมาชิกใหม่ สโมสรอุดมคณาต์

ชื่อเล่น.....
ชื่อ.....นามสกุล.....อายุ.....ปี
ที่อยู่.....
โทรศัพท์.....
เกิดวันที่.....เดือน.....พ.ศ.....
ชื่อบิดา.....นามสกุล.....
ชื่อมารดา.....นามสกุล.....
มีพี่น้อง.....คน เป็นชาย.....คน เป็นหญิง.....คน เป็นคนที่.....
เรียนที่โรงเรียน.....ชั้น.....
วิชาที่ชอบ.....เพราะ.....
อนาคตอยากเป็น.....
เพราะ.....
เป็นคนมีนิสัย.....
สัตว์เลี้ยงที่ชอบ.....
ชอบใช้เวลาว่าง.....
กีฬาที่ชอบ.....
อาหารที่ชอบ.....
ความสามารถพิเศษ.....
อื่นๆ.....

หมายเหตุ : ขอบภาพถ่าย 2 ใบ จะเป็นภาพสีหรือขาว-ดำ ก็ได้
กรอกใบสมัครแล้วรีบส่งมาที่ **พี่ป๊าว**

สโมสรอุดมคณาต์

ชั้น 8 อาคารเลขที่ 122/11

ข.นาคสุวรรณ (นนทรี14) ถ.นนทรี ซ่องนนทรี ยานนาวา กทม. 10120

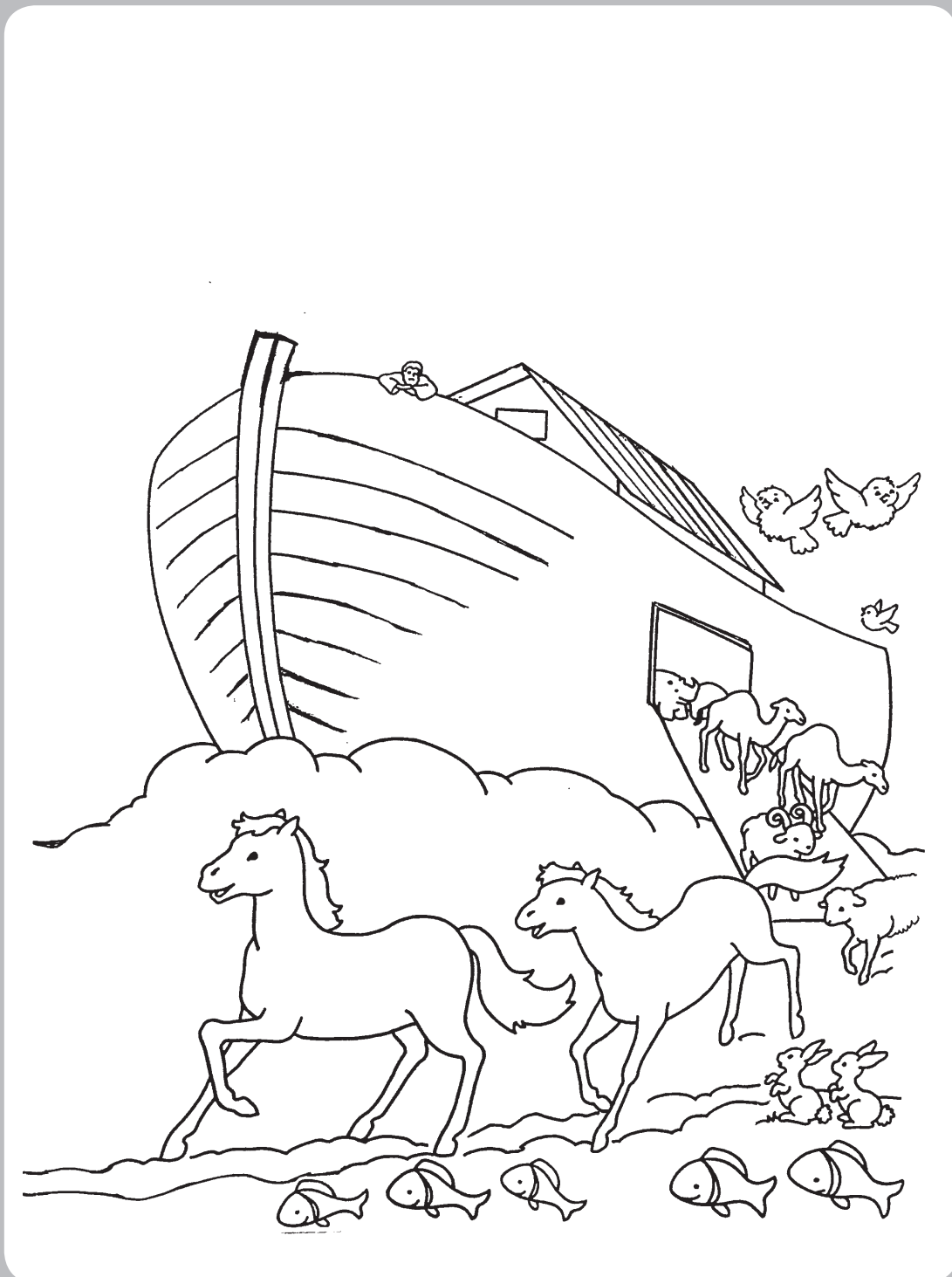
ยินดีต้อนรับน้องๆ ทุกคน

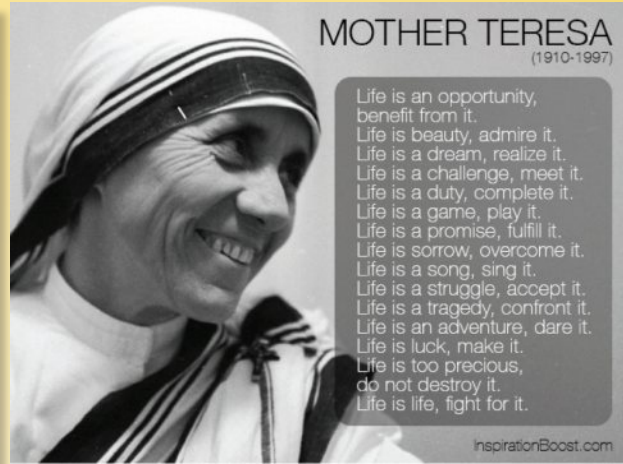
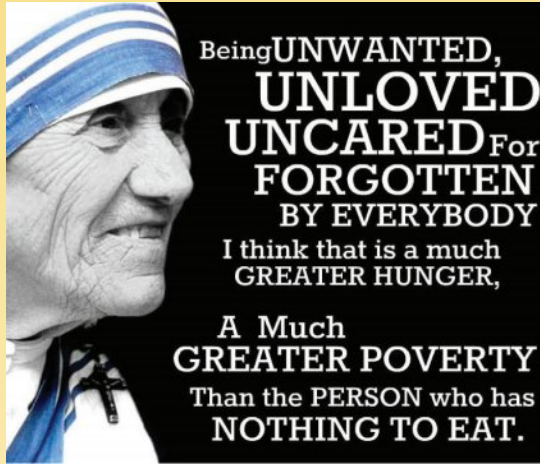
สู่ สโมสรอุดมคณาต์ ครับ

มุมเด็กศิลป์คราวนี้ชื่อภาพ
“เรือแห่งพระเจ้า”

ระบายสีเสร็จแล้วส่งมาร่วมสนุกชิงรางวัลกันนะครับ
(หมดเขตรับผลงานวันที่ 9 ตุลาคม 2016)

เมื่อนักบุญเขียนบทกวี

- “ไม่เป็นที่ต้องการ ไม่มีใครรัก ไม่มีใครใส่ใจ
ถูกหลงลืมไปจากคนทุกคนด้วยกัน
ดิฉันคิดว่านี่เป็นยิ่งกว่าความหิวกระหาย
เป็นความยากจนมากกว่าคนผู้ซึ่งไม่มีอะไรจะกินเสียอีก”
- “ชีวิต เป็นโอกาส...ใช้ประโยชน์จากมัน
ชีวิต เป็นความงดงาม...เทิดทูนชื่นชมไว้
ชีวิต เป็นความฝัน...ตระหนักรู้ถึงฝันนั้น
ชีวิต เป็นความท้าทาย...เผชิญหน้ากับมัน
ชีวิต เป็นหน้าที่...ทำให้สมบูรณ์
ชีวิต เป็นเกมส์...ลงไปเล่นกับมัน
ชีวิต เป็นคำสัญญา...รักษาไว้ให้ได้
ชีวิต คือความเศร้า...เราต้องข้ามพ้น
ชีวิต คือบทเพลง...จงขับร้องออกมา
ชีวิต คือการดิ้นรนต่อสู้...รับมันเอาไว้
ชีวิต คือโศกนาฏกรรม...รับมือกับปัญหา
ชีวิต คือการผจญภัย...จงกล้าฟันฝ่า
ชีวิต คือวาสนา...จงสร้างมันขึ้นมา
ชีวิต สูงค่าเกินกว่าจะทำลายลง
ชีวิต ก็คือ ชีวิต...จงสู้เพื่อชีวิต”

.....
นักบุญเทเรซา แห่ง กัลกัตตา
(1910-1997)

กันยายน 2016
พงศ์ ประมวล

สโมสรอุดมศานต์

พี่ป๊องและชาวคณะ

ผลการประกวดภาพวาดระบายสี

1

ด.ญ.พรารัตน์ สุนทรเอกจิต
จ.พระนครศรีอยุธยา

2

ด.ญ.กุลริตา สมพันธ์ (ลูกหนู)
โรงเรียนพระหฤทัยดอนเมือง
กรุงเทพฯ

3

ด.ญ.สุวิชรา มีตรประยูร (จ๊จ)
โรงเรียนเซนต์โยเซฟคอนเวนต์
กรุงเทพฯ

จูเนียร์ โฟโต้

ชื่อกภาพ: ยิ้มใสๆ ขอน້องอุ่นใจ
เด็กหญิงเบญจกัมย์ นันทะรุณ
อนุบาล 1/3 โรงเรียนเซนต์คาทอลิก หอนงจาก กรุงเทพฯ อายุ 4 ขวบ
ผู้ส่ง: คุณครูจ๋ม

ชื่อกภาพ : สุขสันต์วันเกิดหนูน้อย
ผู้ส่ง : คุณสุวรรณา ลี

สภาการศึกษาคาทอลิกแห่งประเทศไทย จัดประชุมสัมมนาประจำปี ครั้งที่ 46
 หัวข้อ “การฟื้นฟูความกระตือรือร้นทางการศึกษาคาทอลิกขึ้นใหม่”
 (Educating Today and Tomorrow : A Renewing Passion)
 ระหว่างวันอาทิตย์ที่ 21-24 สิงหาคม 2016 ที่โรงแรมเอเชีย พัทยา จ.ชลบุรี
 มีผู้เข้าร่วมสัมมนาทั้งสิ้น 531 คน ซึ่งปีนี้มีมูลนิธิคณะเซนต์คาเบรียลแห่งประเทศไทย
 เป็นประธานจัดการประชุม

Delivering

Satisfaction

Worldwide

บินตลอด 24 ชม.

ขณะที่คุณหลับ เครื่องบินของเรา
 GLOBAL DISTRIBUTION ALLIANCE
 กำลังทะยานสู่ท้องฟ้า

WWW.GDA.CO.TH
0-2713-5500

บริการส่งพัสดุภัณฑ์ทางอากาศ บริการประทับใจ จับใจ ทั่วโลก

ไม่ว่าจะเป็นกลางวันหรือกลางคืน หรือความแตกต่างของเวลาแต่ละประเทศ
 บนโลก ก็ไม่เป็นอุปสรรคต่อการทำงานของเรา GDA เพราะเราทำงานกัน
 ตลอด 24 ชั่วโมง เพื่อนำส่งพัสดุภัณฑ์ของท่านสู่จุดหมายอย่างปลอดภัยและ
 ตรงเวลา ครอบคลุมทั่วโลกยังไม่หยุดหมุน เรา GDA จะไม่หยุดทำงานให้แก่ท่าน
 เช่นกัน

คุณจึงมั่นใจได้ว่า "GDA...รอบรู้ทุกเส้นทางทั่วโลก"

GLOBAL DISTRIBUTION ALLIANCE : Head Office 47 Soi Sukchai (Yak Ban Kluyai Tai), Sukhumvit 42 Road, Prakanong, Bangkok 10110 Thailand.

The Evolution of Sarasas Affiliated Schools (2015)

สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา

เกมสโมสรอดมसानต์

พีป้อจ

ชายคนหนึ่งชื่อ คักเคียส หัวหน้าคนเก็บภาษี เป็นคนมั่งมี เขาพยายามมองดูว่าใครคือพระเยซูเจ้า และ พระองค์ทรงเรียกเขาตรัสว่า“คักเคียส รีบลงมาเถิด เพราะเราจะไปพักที่บ้านท่านวันนี้” (ลูกา 19:1-10)

สำหรับเกมฯ ครั้งนี้ขอให้นักเรียนช่วยกันค้นหาจุดต่างที่มีอยู่ใน 2 ภาพนี้ รวม 10 แห่ง ใครค้นพบครบแล้ว รีบส่งมาร่วมสนุกชิงรางวัลกันนะครับ

(A.)

(B.)

เพียงเธอห่วงใยใส่ใจวัยเยาว์

นัฐวดี

สวัสดีค่ะท่านผู้อ่านทุกท่าน วันที่ 20 กันยายน ของทุกปี ประเทศไทยยกย่องวันนี้ให้เป็นวันเยาวชนแห่งชาติ เนื่องจากเป็นวันคล้ายวันพระราชสมภพในพระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว ทรงพระราชสมภพเมื่อวันที่ 20 กันยายน พ.ศ. 2396 พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวอานันทมหิดล ทรงพระราชสมภพเมื่อวันที่ 20 กันยายน พ.ศ. 2468 และพระมหากษัตริย์ทั้งสองพระองค์ ได้ขึ้นครองราชสมบัติขณะยังทรงพระเยาว์ โดยใช้คำขวัญ “Participation, Development and Peace” ที่ถอดความเป็นภาษาไทยว่า “ร่วมแรงแข็งขัน ช่วยกันพัฒนา ฝ่าฟันสันติ”

เมื่อกล่าวถึงคำขวัญของวันเยาวชนแห่งชาติ “ร่วมแรงแข็งขัน ช่วยกันพัฒนา ฝ่าฟันสันติ” ทำให้คิดถึงคำสอนของสมเด็จพระสันตะปาปาฟรังซิส วันศุกร์ที่ 29 กรกฎาคม ขณะร่วมพิธีเดินทางทางไกลพร้อมกับเยาวชนโลก ณ สวนสาธารณะบอเลียว เมืองคราคูฟ ประเทศโปแลนด์ (ขออนุญาตถอดความจาก Pope Report และเสริมอีกนิดหน่อยนะคะ) พระสันตะปาปาตรัสสอนเยาวชนว่า

ถ้าปีศาจอยู่ในโลก แล้วพระเจ้าอยู่ไหน ถ้าคนอดอยาก ไร้อยู่อาศัย ต้องลี้ภัย ต้องตาย เพราะความรุนแรง ต้องป่วยอย่างทรมาณ สิ่งเหล่านี้เกิดขึ้น แล้วพระเจ้าอยู่ไหน นี่เป็นคำถามที่

พูดกันตรงๆ เลยว่าไม่มีคำตอบ เราทำได้แค่เพียงมองไปยังพระเยซูแล้วทูลถามพระองค์ คำตอบของพระเยซูก็คือ ‘พระเจ้าอยู่ในตัวคนเหล่านี้’ พระองค์ทรงทนทุกข์อยู่ในพวกเขา พระองค์ทรงร่วมเป็นหนึ่งในเดียวกับพวกเขาเสมือนกายเดียวกัน

คืนนี้เอง พระเยซูและพวกเราที่ร่วมเป็นหนึ่งในเดียวกับพระองค์ จะต้องเข้าไปโอบกอดพี่น้องจากซีเรียที่ต้องลี้ภัยสงคราม พวกเราต้อนรับพวกเขาด้วยความรักและมิตรภาพ พวกเราทุกคนถูกเรียกมาเพื่อรับใช้พระเยซูผู้ทรงถูกตรึงบนไม้กางเขน ซึ่งประทับอยู่ในตัวของผู้ที่ถูกปฏิบัติว่าเป็นส่วนเกินของสังคม ผู้พิการ ผู้อดอยาก ผู้ถูกจองจำ ผู้ถูกเบียดเบียนข่มเหง และผู้ลี้ภัยทุกคน

พระเยซูทรงอธิบายหลักการที่เราจะถูกตัดสินไว้แล้ว นั่นคือ ‘ทุกสิ่งที่คุณทำต่อพี่น้องผู้ด้อยต่ำ ท่านก็ทำต่อตัวเราเอง’ ดังนั้น เราต้องต้อนรับผู้ที่ตกทุกข์ได้ยากทุกคน นี่ไม่ใช่เรื่องปั้นแต่งขึ้นมา แต่มันเป็นงานแห่งความเมตตาของคริสตชน

มนุษยชาติในทุกวันนี้จำเป็นต้องมีคนที่ไม่ปรารถนาการดำเนินชีวิตแบบครึ่งๆ กลางๆ เยาวชนต้องกล้าดำเนินชีวิตอย่างอิสระในการรับใช้เพื่อนมนุษย์ที่ยากไร้และด้อยโอกาส เราต้องดำเนินชีวิตตามแบบพระคริสตเจ้าผู้ทรงมอบพระองค์เองทั้งครบเพื่อความรอดพ้นของมนุษยชาติ ทางแห่งกางเขนไม่ใช่หนทางของความเศร้าโศก แต่เป็นหนทางแห่งความหวัง และพ่อก็หวังว่า ลูกทุกคนจะเป็นผู้หว่านเมล็ดพันธุ์ความหวังให้กับโลก

เยาวชนที่รัก ในวันศุกร์ศักดิ์สิทธิ์ บรรดาอัครสาวกแยกย้ายกันไปด้วยความเศร้าอย่างถึงที่สุด พวกเขาหลงลืมความหมายแท้จริงของกางเขน พ่อจึงอยากถามลูกทุกคน และขอให้ลูกตอบเจียบๆ ในใจตัวเองว่า เย็นวันนี้ ลูกจะกลับไปที่พักด้วยความเศร้าหรือเปล่า? ❀

เก็บมาเล่าเอามาฝาก

รายรับ - เงินออม = รายจ่าย

สำหรับเดือนนี้ น้องๆ จะได้พบกับ “สูตรการออมแบบใหม่” ที่จะช่วยควบคุมปริมาณเงินออมของน้องๆ ให้มีปริมาณที่แน่นอนทุกเดือน อีกทั้งยังเป็นการสร้างวินัยทางการเงินให้น้องๆ อีกทางหนึ่ง รายได้ในแต่ละเดือนของครอบครัวจำนวน 100% สามารถจัดสรรไปกับการใช้จ่ายหลักๆ ที่มีความจำเป็นต่อการดำรงชีวิต เช่น เงินออม ที่อยู่อาศัย อาหาร เครื่องนุ่งห่ม เป็นต้น และควรพยายามลดรายจ่ายที่ไม่จำเป็นไปพร้อมๆ กัน

ค่าใช้จ่ายสำหรับเงินออมอย่างน้อย 10% ของรายได้ ซึ่งต้องหักทันทีที่มีรายได้และควรทำโดยเคร่งครัดควบคู่ไปกับการจดบัญชีอย่างสม่ำเสมอ

ค่าใช้จ่ายสำหรับที่อยู่อาศัย 30% ของรายได้

ค่าใช้จ่ายสำหรับอาหาร เครื่องนุ่งห่ม 30% ของรายได้

ค่าใช้จ่ายส่วนตัวและอื่นๆ 30% ของรายได้

หากพบว่า ค่าใช้จ่ายส่วนใดมียอดคงเหลือ น้องๆ ยังสามารถนำเงินคงเหลือนั้นมาเป็นเงินออมเพิ่มเติม ช่วยให้ น้องๆ บรรลุเป้าหมายทางการออมได้รวดเร็วยิ่งขึ้นอีกด้วย ในกรณีที่มีความจำเป็นจะต้องก่อหนี้เพื่อการเช่าซื้อที่อยู่อาศัย พี่งระลึกไว้เสมอว่า ไม่ควรให้มีภาระการผ่อนชำระเกิน 30% ของรายได้ครอบครัว และส่วนหนี้เพื่อการซื้อรถยนต์ ก็ไม่ควรให้มีภาระการผ่อนชำระเกิน 15% ของรายได้ครอบครัว ทั้งนี้ก็เพื่อให้ครอบครัวของน้องๆ ไม่ต้องพบกับภาวะวิกฤตทางการเงินนั่นเอง

น้องๆ อย่าลืม ท่องคาถาประหยัดเงินอยู่เสมอ : 1. “ถูกแค่ไหน ถ้าไม่ใช่ ก็ไม่ซื้อ” 2. “ไม่มีเงินสด ไม่มีสิทธิ์ซื้อ” 3. “ส่วนลด ไม่ใช่ของฟรี” บ้ายบาย ครับ **๕**

เมินหนึ่งทะเลนต์

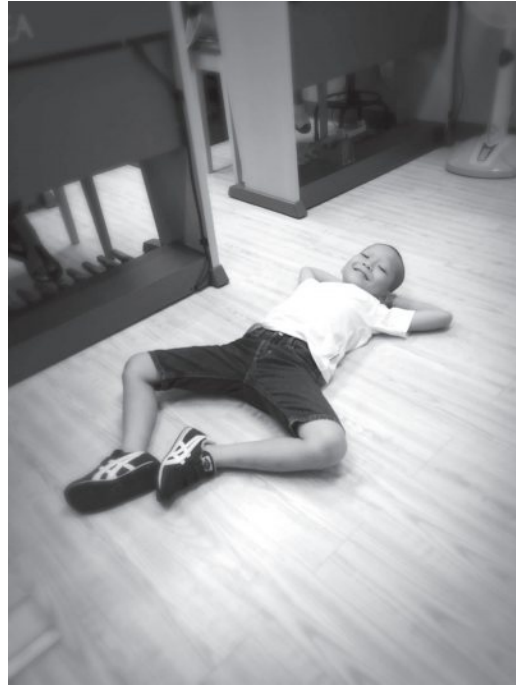
ถือป

เด็กหลังห้อง

หากวันนี้ มีคนมาขอให้ผู้อ่านแบ่งปันความทรงจำในวัยเรียนว่ามีเรื่องราวอะไรบ้างที่ประทับใจ ผู้อ่านจะนึกถึงเรื่องอะไรครับ... ผมเชื่อว่า หลายคนคงนึกถึงครูประจำชั้นที่ดุที่สุด ก้าวร้าวเพื่อนซี้ที่สนิทที่สุด และวีรกรรมที่เกิดขึ้นในโรงเรียนที่ไม่มีวันลืม หนึ่งในบรรดาเรื่องเหล่านั้น คงหนีไม่พ้นประสบการณ์ “เด็กหลังห้อง”

ผมเองเข้าใจประสบการณ์นี้เป็นอย่างดี เพราะผมกับเพื่อนมักจะแย่งกันเลือกที่นั่งด้านหลังของห้องเสมอในวันเปิดภาคเรียนวันแรก และผมมักจะเป็นนักเรียนที่ไม่ค่อยมีปฏิสัมพันธ์กับครู เมื่อถูกเรียกถาม ผมมานั่งนึกดูถึงเหตุผลที่ตนเองทำเช่นนั้น ในวัยเด็กก็พอสรุปความได้ว่า คงเป็นเพราะความเขินอายที่จะสื่อสารกับครูต่อหน้าเพื่อนๆ ประกอบกับ “ความไม่รู้ ไม่เข้าใจ” ในบทเรียนที่ครูกำลังสอนอยู่ จึงพยายามหลีกเลี่ยงการมีส่วนร่วมในชั้นเรียนมาโดยตลอด

แต่ไม่น่าเชื่อว่าวันนี้ผมมองในห้องเรียนของผมต้องเปลี่ยนไป เมื่อผมต้องรับผิดชอบทำหน้าที่ “ครู” และยืนอยู่หน้าห้องเพื่อแบ่งปันความรู้แก่นักศึกษา จากจุดที่ผมยืนอยู่นี้ ทำให้ผมมองเห็นสายตาของนักศึกษาที่นั่งอยู่ด้านหลังของห้อง และเข้าใจสิ่งทีพวกเขา กำลังสื่อสารผ่านท่าทางและแววตาของเขาได้เป็นอย่างดี ผมพบว่าแท้จริงแล้วพวกเขามีเจตนาที่ดี คืออยากมีส่วนร่วมในชั้นเรียน อยากเข้าใจบทเรียนที่ครูกำลังสอน แต่ด้วยเหตุผลส่วนตัวของแต่ละคน ทำให้เขาเลือกที่จะถอยห่างและนำตัวเองออกจากกิจกรรม

ที่กำลังดำเนินอยู่หน้าชั้นเรียน แนนอน ครูทุกคนชอบสอนเด็กที่เก่ง ฉลาด เข้าใจบทเรียนได้เร็ว ครูจึงมักจะให้ความสำคัญกับพวกเขาเป็นอันดับแรก (ผมเองก็เป็นครูคนหนึ่งที่ทำเช่นนั้น) แต่สำหรับ “เด็กหลังห้อง” ละ เพราะพวกเขาเป็นแบบนี้ ครูจึงเลือกที่จะละเลยและมองข้ามพวกเขาอย่างนั้นหรือ?

เมื่อไม่นานมานี้ Facebook Fan Page “เกษตรอัจฉริยะ - Smart Farm” ได้แบ่งปันเรื่องราวเดียวกันนี้ไว้อย่างน่าสนใจว่า “ถ้าเราพัฒนา ‘เด็กท้ายแถว’ หรือ ‘เด็กหลังห้อง’ ให้เก่งขึ้น 10% ... น่าจะเป็นประโยชน์กับประเทศมากกว่าการทำให้ ‘เด็กหัวแถว’ หรือ ‘เด็กพิเศษ’ เก่งขึ้น 1000%” ทั้งนี้ เพจดังกล่าวยังได้อ้างคำกล่าวของพล.อ.ประยุทธ์ จันทร์โอชา นายกรัฐมนตรี ประกอบในบทความดังกล่าวด้วยว่า “ถ้าเด็กฉลาดไม่กี่คนที่ไม่ชนะ ได้เหรียญกลับมา ที่เหลือโง่ทั้งประเทศ ผมว่าไม่ใช่”

ผมรู้สึกดีใจที่ผู้ใหญ่ของบ้านเมืองหันมาสนใจและให้ความสำคัญกับเด็กทุกคนเท่าเทียมกันไม่เพียงแต่เฉพาะเด็กที่เก่งเท่านั้น หากสิ่งที่พล.อ.ประยุทธ์พูดนั้นถูกนำมาปฏิบัติจริงในโรงเรียน ในห้องเรียน ในตัวเด็กแต่ละคน บรรยากาศในห้องเรียนของเด็กหลังห้องในวันพรุ่งนี้คงจะเปลี่ยนไปอย่างสิ้นเชิง แต่นั่น ก็เป็นเพียงแค่นวนคิดที่รอการลงมือปฏิบัติ... แล้วการลงมือปฏิบัติของครูนั้นควรเริ่มต้นจากอะไร?

ผู้อ่านเคยได้ยินเรื่อง “ชายร่างเล็กแห่งเมืองเยรีโค” ไหมครับ เรื่องมีอยู่ว่า... เช้าวันหนึ่งในเมืองเยรีโค ท่ามกลางฝูงชนมากมายที่กำลังเบียดเสียดกันเพื่อจะมาเฝ้าชมพระเยซู ชายร่างเล็กผู้หนึ่งพยายามจะมองดูว่าใครคือพระเยซู เพราะเขาได้ยินกิตติศัพท์ของพระองค์มานาน แต่ด้วยความที่เขาเป็นคนรูปร่างเตี้ย จึงทำให้ไม่สามารถมองเห็นได้ เขาจึงตัดสินใจวิ่งนำหน้าไป และปีนขึ้นต้นมะเดื่อเทศ เพื่อจะได้เห็นพระเยซูได้อย่างชัดเจน และมันก็เป็นไปตามที่เขาคิด เมื่อพระเยซูเสด็จมาถึงที่นั่น ทรงเงยพระพักตร์ขึ้น ทอดพระเนตรเห็นเขาพร้อมตรัสกับเขาว่า “ศักดิ์เจส รีบลงมาเถิด เพราะเราจะไปพักที่บ้านท่านในวันนี้” เมื่อศักดิ์เจสได้ยินดังนั้นก็รู้สึกประหลาดใจ เขารีบปีนลงมาจากต้นมะเดื่อเทศ และวิ่งไปต้อนรับพระองค์ด้วยความยินดี ทุกคนที่เห็นเหตุการณ์นี้ต่างบ่นว่า “พระเยซูไปพักที่บ้านคนบาป” เพราะพวกเขาารู้ดีว่าศักดิ์เจสมีอาชีพเป็นคนเก็บภาษี ซึ่งเป็นอาชีพที่น่าเกลียดชังของชาวยิวทั่วไป

นักบุญลูกาได้บันทึกเรื่องราวของศักดิ์เจสจบเพียงเท่านี้ ทั้งไว้แต่เพียงปริศนาให้เราคิดต่อว่าทำไมพระเยซูถึงหันมาสนใจคนบาปอย่างศักดิ์เจส

ทั้งๆที่รอบข้างพระองค์มีแต่ฝูงชนและบรรดาศิษย์ที่ซื่อสัตย์ คอยติดตามพระองค์ไปทุกที่ และปฏิบัติตามคำสอนอย่างเคร่งครัด แต่ด้วยเหตุผลอะไรจึงทำให้พระองค์ทรงหันมาสนใจเด็กหลังห้องอย่างศักดิ์เจส?

เรื่องราวที่คล้ายกันนี้ถูกบันทึกโดยนักบุญมัทธิว ซึ่งเป็นตอนที่พระเยซูเจ้าได้ตรัสตอบฟาริสีว่า “คนสบายดีย่อมไม่ต้องการหมอ แต่คนเจ็บไข้ต้องการ จงไปเรียนรู้ความหมายของพระวาจาที่ว่า ‘เราพอใจความเมตตากรุณา มิใช่พอใจเครื่องบูชา’ เพราะเราไม่ได้มาเพื่อเรียกคนชอบธรรม แต่มาเพื่อเรียกคนบาป” (มธ 9:12-13)

ในที่สุด เราก็เข้าใจได้ว่า เพราะ “ความเมตตากรุณา” ศักดิ์เจสจึงได้พบความรอด เพราะความเมตตากรุณา เด็กหลังห้องจึงได้รับความเอาใจใส่ และเพราะความเมตตากรุณา ชีวิตของเราจึงดำเนินไปได้

หลายครั้งในชีวิตเรามักจะหาเหตุผลเพื่อเป็นข้ออ้างในการมองข้ามและละเลยเพื่อนมนุษย์อยู่เสมอ เราไม่พยายามที่จะเข้าใจและรักพวกเขาในแบบที่เขาเป็น เราโกรธง่ายและให้อภัยยาก เราให้ความสำคัญกับทุกข์สุขของตัวเอง จนมองไม่เห็นใครเลยตลอดสองข้างทางเดินชีวิตบนโลก เราเอาแต่วอนขอความเมตตากรุณาจากพระเจ้า แต่เรากลับไม่เคยหยิบยื่นหรือส่งต่อสิ่งนี้ให้กับเพื่อนมนุษย์เลย ที่สุด เมื่อเราจากโลกนี้ไปพบพระเจ้า เราจะตอบคำถามที่พระองค์ถามเราไม่ได้ว่า “ทำไมท่านถึงเมินเฉย และปล่อยให้เราหิวกระหายเล่า...”

“เราบอกความจริงแก่ท่านทั้งหลายว่า ท่านทำสิ่งใดต่อพี่น้องผู้ต่ำต้อยที่สุดของเราคนหนึ่ง ท่านก็ทำสิ่งนั้นต่อเรา” (มธ 25:40) ❧

จิตวิญญาณคริสตชน เปรียบเสมือนสวนดอกไม้

ข้าแต่พระเป็นเจ้า เดือนที่แล้ว ลูกได้รับของขวัญชิ้นหนึ่งจากเพื่อนรุ่นพี่ที่ลูกรักนับถือมาตลอด ในโอกาสที่ลูกได้รับศีลล้างบาปเป็นลูกของพระครบ 20 ปี เป็นหนังสือภาษาอังกฤษชื่อ “Praying as a Family” ลูกอ่านแล้วก็อุทานกับตัวเองว่า **ใช่เลย! ใช่เลย!** ลูกชอบใจมาก หลายๆ อย่างในหนังสือเล่มนี้คือสิ่งที่ลูกได้ยึดถือปฏิบัติมาตลอด 2 ทศวรรษที่ผ่านมา แต่ลูกไม่สามารถเขียนเปรียบเทียบเปรยได้ไพอะไรให้เห็นเป็นภาพในจินตนาการได้ดีเท่ากับที่มีเขียนในหนังสือเล่มนี้เท่านั้น

ลูกขออนุญาตนำข้อความที่ลูกชอบมากมาเขียนดังต่อไปนี้เป็นภาษาอังกฤษ เพราะเกรงว่าคำแปลเป็นภาษาไทยของลูกจะทำให้บรรยากาศของวรรณกรรมอันงดงามนี้ด้อยความสวยงามไป

“Christian writers have often compared the soul to a garden. Beautiful gardens are a delight. The brilliance of the palette of colors, the sweet scents, the restful shade, the tranquil silence, all make a garden the perfect place to rest, to be still...”

However, gardens require a great deal of constant care: planning, tilling, planting, weeding, watering, pruning, and fertilizing...

God is the Master Gardener.”

โอ! สวยงามน่าอภิรมย์อะไรเช่นนั้น!

แต่เราลองจินตนาการต่อว่า หากเราเป็นสวนดอกไม้ที่ไม่มีการดูแล ไม่มีการพรวนดิน รดน้ำ ใส่ปุ๋ย ตัดแต่งกิ่ง แล้วจิตวิญญาณของเราที่เปรียบเสมือนสวนดอกไม้ นั้น จะเป็นสวนดอกไม้ในสภาพเช่นไร?

ในชีวิตจริงของพวกเรา หากเราต้องการให้ใครมาทำสวนให้ เราต้องไปจ้างคนสวนมา เราต้องเป็น “ผู้จ้าง” และ “อนุญาต” ให้คนสวนนั้นเข้ามาในสวนของเรา คนสวนนั้นจึงจะสามารถเข้ามาในสวนในบริเวณบ้านของเราเพื่อดูแลดอกไม้ ต้นไม้ให้เราได้ ถ้าเราปิดประตูรั้วและล็อกไว้ ต่อให้มีคนสวนฝีมือดีแค่ไหน เขาก็ทำได้เพียงยืนอยู่นอกรั้วและมองดูสวนดอกไม้ในบริเวณบ้านเราที่เต็มไปด้วยดอกไม้เหี่ยวเฉา และหญ้ารกรุงอย่างน่าอเนจอนาถใจ

ที่นี่ เราลองกลับมาดูสวนดอกไม้ที่เปรียบกับจิตวิญญาณของเรามนุษย์กันบ้าง

God is the Master Gardener.

พระเจ้าทรงพร้อมทุกขณะที่จะทรงดูแล ตัดแต่งกิ่ง พรวนดิน ใส่ปุ๋ย ในจิตวิญญาณของลูกของพระองค์ทุกคน เพื่อให้สวนดอกไม้ในจิตวิญญาณของพวกเรา เต็มไปด้วยต้นไม้ใหญ่หน้อยที่เขียวชอุ่ม และดอกไม้บานสะพรั่งส่งกลิ่นหอมตลบอบอวล ทั้งคำเข้าและบ้ายเย็น

คำถามมีอยู่ว่า “เราเปิดประตูรั้วจิตวิญญาณของเราให้พระองค์เข้ามาหรือเปล่า?”

วิธีที่เรามนุษย์จะทูลเชิญพระองค์ซึ่งเป็นพระเจ้าให้มาเป็น “Master Gardener” ให้กับสวนดอกไม้จิตวิญญาณนั้นไม่ยากเลย เราเพียงต้องยึดหลักปฏิบัติตนใน 2 หัวข้อนี้อย่างสม่ำเสมอ เป็นประจำ และด้วยใจจริงเท่านั้น

1. การสวดภาวนา
2. การอ่านพระวาจาของพระเจ้าและประพฤติปฏิบัติตามพระวาจานั้น

การสวดภาวนาต้องสวดจากหัวใจ ไม่ใช่สวดด้วยปาก เพราะการสวดภาวนาด้วยอวัยวะที่ต่างกัน 2 ส่วนนี้ จะก่อให้เกิดผลต่างกันราวฟ้ากับดิน การสวดภาวนาด้วยหัวใจนั้น เป็นการ “เชื่อม” เรากับพระเจ้า เรา “เปิดการสนทนา” กับพระองค์แล้ว ด้วยบทภาวนาหรือคำอธิษฐานที่พระองค์ทรงพอพระทัย เป็นการ “ทูลเชิญ” ให้พระองค์เข้ามาในสวนดอกไม้ในจิตวิญญาณของเราแล้ว

ที่นี่ การสวดภาวนาอย่างเดียว แม้ว่าจะสวดจากใจ เพียงพอหรือไม่? ลูกว่ายังไม่พอ เรา “เชื่อม” กับพระองค์เพียงครึ่งทาง สิ่งที่เราต้องทำในเวลาเดียวกันคือ เราต้องอ่านพระวาจาของพระองค์และประพฤติปฏิบัติตาม เมื่อนั้นแหละ “การเชื่อม” ของเรากับพระเจ้าจึงจะสมบูรณ์ เราจะเป็นหนึ่งเดียวกับพระองค์ พระองค์ก็จะทรงพอพระทัย และจะทรงดูแลสวนดอกไม้จิตวิญญาณของเราได้อย่างเต็มที่ ซึ่งย่อมนัยความว่า เรา “ยอม” ที่จะถูกพระองค์ตัดแต่งกิ่ง ลิดใบแห้งทิ้ง ตัดกิ่งชำ ฯลฯ

ลูกมโนในจินตนาการต่อไปว่า ผู้ใดที่เรียกตัวเองว่าเป็นคริสตชน แต่ไม่เคยสวดภาวนา “จาก

ใจ” เลยนั้น เปรียบเหมือนกับพืชล้มลุกที่ปลูกบนพื้นดินที่เป็นทราย เพียงแค่เมื่อใดมีลมฝนพัดมาแรงหน่อย ไม่ต้องถึงขั้นมีลมพายุ ก็ถูกถอนราก ถอนโคน ใบบอบช้ำแบนติดดินทรายนั่นซะแล้ว เพราะรากของพืชล้มลุกนั้นสั้นเหลือเกิน ไม่สามารถยึดเหนี่ยวให้ลำต้นตั้งอยู่ได้ แม้เพียงเผชิญแค่เพียงลมฝนเท่านั้น

และผู้ใดที่เป็นคริสตชนและสวดภาวนาจะประจำหรือไม่ก็ตาม แต่ไม่เคยอ่านพระวาจาของพระเจ้าเลย หรืออ่านแล้วก็ไม่ประพฤติปฏิบัติตามนั้น ลูกขอเปรียบเป็นต้นไม้ที่ลำต้นกลวงหรือผุกร่อน ยามใดที่มีลมพายุพัดมาแรงหน่อยก็เสี่ยงต่อการหักโค่นล้มลงมาได้ทั้งต้น เพราะแม้รากจะหยั่งลึกกว่าพืชล้มลุก แต่ก็ไม่ลึกและแข็งแรงพอที่จะเป็นฐานที่จะยึดเหนี่ยวจรรโลงต้นไม้ทั้งต้นในยามมีพายุพัดได้

แต่ผู้ใดที่เป็นคริสตชนอย่างแท้จริง ทั้งวิธีการสวดภาวนาและการดำรงชีวิตตามพระวาจาของพระองค์ ชีวิตของเขาผู้นั้นจะเปรียบเสมือนต้นไม้ยืนต้นที่สมบูรณ์แข็งแรง สดชื่น แผ่ความร่มเย็นให้กับสวนในจิตใจของตนเองและแม้กระทั่งของผู้อื่นได้

โอ! พระองค์เจ้าข้า ลูกเป็นคนชอบปลูกดอกไม้ ต้นไม้และทำสวน ลูกขอกราบ ณ เทพพระบาทของพระองค์ ขอโปรดมาเป็น Master Gardener ดูแลสวนดอกไม้ในจิตวิญญาณของลูกเทอญ

“เขาเป็นเหมือนต้นไม้ที่ปลูกไว้ริมลำธาร ออกผลตามฤดูกาล ใบเขียวสดไม่เหี่ยวแห้ง เขาคิดจะทำการใดก็สำเร็จทุกประการ” (สดุดี 1:3)

อาแมน
ลูกของพระองค์คนหนึ่ง

“ในความลำบาก...”

...“ในความ	ลำบาก	อย่าพรากหวัง”
เพราะยัง	มีทาง	ให้ย่างก้าว
ในคืน	ที่มอง	ไม่เห็นดาว
เหน็บหนาว	ครานั้น	พระจันทร์เคียง
...แม่นยำเหมือน	ไม่มี	อะไรแล้ว
ยังแว่ว	ซ่านซับ	สรรพเสียง
สื่อความ	ห่วงใย	ยังรายเรียง
มิเบี่ยง	ป้ายหนึ่	มีเสมอ
...ในความ	อ้างว้าง	และเหวว้า
อย่าด่าวน	ต่อว่า	พาให้เก้อ
ที่มอง	หาใคร	แล้วไม่เจอ
เพราะเธอ	มองไกล	ไปหรือเปล่า
...หลายสิ่ง	เปลี่ยนแปลง	จากที่เริ่ม
ดำรง	คงเดิม	คือพระเจ้า
เคียงซิด	สนิทแนบ	มานานเนา
เย็นย่ำ	ค่ำเช้า	เฝ้าประคอง

ภักดิ์

DESKTOP STAND

& SHIKIRI RACK

เชื่อว่าทุกๆ ท่านเคยประสบปัญหาโต๊ะทำงานไม่เป็นระเบียบ ของใช้วางกระจัดกระจายเต็มโต๊ะ ท่านทราบหรือไม่ว่าความยุ่งเหยิงวุ่นวายบนโต๊ะทำงานอาจทำให้ชีวิตของเรายุ่งเหยิงตามไปด้วย วันนี้เรามีตัวช่วย "LIHIT Desktop stand & Shikiri rack" จากประเทศญี่ปุ่น ที่จะทำให้ของใช้ต่างๆ บนโต๊ะทำงานของคุณสามารถวางได้อย่างเป็นระเบียบเรียบร้อย โดยการแบ่งพื้นที่วางของให้เป็นสัดส่วนชัดเจนและสามารถหยิบใช้ได้ง่าย รวมถึงสามารถเพิ่มพื้นที่ให้กับผู้ที่มีโต๊ะทำงานแคบหรือมีพื้นที่จำกัด ส่งผลให้การทำงานสะดวกรวดเร็ว มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น มีให้เลือกหลายขนาดหลากสี สันให้เหมาะกับโต๊ะทำงานของคุณ

Boasting Bangkok's most impressive location, the Arnoma Grand is situated in the heart of the thriving Siam area. With Central World, the largest Shopping Mall in Asia, at its doorstep the BTS just a few steps away and just a short walk from the famous Erawan shrine, Arnoma is the perfect city lover's escape.

Address : 99 Ratchadamri Road, Pathumwan, Bangkok 10330, Thailand Telephone : +66 0 2655 5555

E-mail : reservations@arnoma.com www.arnoma.com

Experience the new Arnoma Grand

Felix River Kwai Resort Kanchanaburi being the only 5 stars property in Kanchanaburi is built on a 130-rai plot of pristine riverfront land adjacent to the world famous Bridge on The River Kwai. Each of 255 rooms luxuriously appointed residences offers spacious interiors with warm wood finishing and private balconies that open out to spectacular gardens or magnificent view of the River Kwai.

In addition to the full amenities and an uncompromising standard of service, there is also a complete range of facilities which included two large swimming pools, spa, saunas, a health and massage center, a fitness center, tennis courts and jogging track along the riverside and outstanding food and beverage outlets.

Address : 9/1 Moo 3 Thamakhom Aphur Muang, Kanchanaburi 71000 Tel: +66(0) 3455-1000, Fax +66(0) 3455-1033 Email : felix@felixriverkwai.co.th

Bangkok Sales & Reservations Center 9th Floor, PA50 Tower, 88 Silom Road, Suriyawong Bangkok 10500, Thailand

Tel: +662 634-4111 Fax: +662 634-4595-7 Email: sales@felixriverkwai.co.th www.felixriverkwai.co.th